NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Národní socialismus

Vybrané spisy

PRÁCE NÁRODNÍ SOCIALISTICKÉ SÍTĚ

VYDÁNÍ

2020

Machine Translated by Google

OBSAH

Národní socialismus – Filozofické zhodnocení.....2 Bílá moc – Kapitola XV Národní socialismus ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Národní socialismus – biologický světonázor.....89
Národní socialismus – levicové hnutí.....114

Machine Translated by Google

NÁRODNÍ SOCIALISMUS

FILOZOFICKÉ HODNOCENÍ

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Několik desetiletí po fyzické porážce nacistické Německo v důsledku jeho hrdinského boje proti ohromujícímu množství mužů a materiálů, které proti němu shromáždila bolševicko-demokratická aliance, odráží toto přehodnocení oživení nacistické strany, které je charakteristickým rysem dané doby.

To, že toto krédo žije dál a projevuje se tak, jak se projevuje nyní, poté, co bylo po desetiletí vystaveno největší kampani hanobení, jakou kdy svět zažil, je důkazem jeho trvalé platnosti, přitažlivosti a jeho hodnoty pro budoucnost. Přežilo plameny války a bouři očerňování, protože když válka udělá své nejhorší a očerňování se rozšíří v plném rozsahu, zůstává národní socialismus v konečné analýze synonymem pro vyšší vůli člověka k přežití, jeho instinkt pro zdraví a sílu a jeho touhu po kráse v životě; a dokud tento instinkt a tato touha zůstanou na této zemi, krédo národního socialismu zůstane nezničitelné.

Za všemi detaily politické implementace a zvláštnostmi času a místa není národní socialismus, správně chápaný, ničím menším než orientací mysli, jejímž dominantním impulsem je žít naplno, rozvíjením vlastních potenciálů a uspokojováním vlastních potřeb, za podmínek přirozené konkurence a výběru, smířeného se spoluprací, v rámci organizovaného společenství lidu.

V tomto ohledu jeho kořeny sahají až k Platónovu Řecku a jeho pojetí přirozeného života, spočívajícího v plné realizaci pravé podstaty člověka skrze podpůrnou moc vlády v jeho rodné komunitě.

Odráží to římskou představu o povinném občanství: představu že dobrý a ušlechtilý život spočívá ve stoické službě státu.
Oživuje pokrevní city a smysl pro společenství severských kmenů rané Evropy: pocit, že člověk je v podstatě členem lidu a že všichni členové lidu jsou úzce spjati vzájemnými povinnostmi a závazky.

Národní socialismus se tímto způsobem vrací ke starým, zdravým, organickým hodnotám života ve vzpouře proti celé struktuře myšlení liberalismu a demokracie s jeho peněžní vazbou, jeho přehnaným individualismem a jeho pohledem na člověka jako na bezlidského,

Machine Translated by Google

zaměnitelná jednotka světové populace; její duchovní ospravedlnění v degradovaném křesťanství přijímajícím chorobný „humanitářský přístup“, který vždy toleruje větší škodu ve snaze vyhnout se menší; a její podvodné tvrzení, že uměle vyvolaná a numericky určená přání masy jsou nanejvýš důležitými kritérii.

Dějiny jsou ságou o společenském úpadku a obnově. Národní socialismus je lékem obnovy dvacátého století na velkou degeneraci moderní doby pod rozpadajícím se, znehodnocujícím a oslabujícím myšlením a praxí, které se objevily s narušením starého středověkého řádu stability rozvíjejícími se silami kapitalismu a průmyslové revoluce; vzkvétal za laissez-faire liberalismu osmnáctého a devatenáctého století; dosáhl vrcholu za demokracie devatenáctého a dvacátého století; a povede ke světovému triumfu komunismu do konce tohoto dvacátého století, pokud se národní socialismus včas nedostane k moci na dostatečné ploše zeměkoule.

Národní socialismus je proto mnohem víc než jen pomíjivý politický systém. Je to historická tendence znovuzrození: hnutí renesance naší doby, hnutí revoluční svým rozsahem i duchem, které nehledá kompromis se současným řádem, jeho zhoubnými praktikami a falešnými hodnotami, ale jejich úplnou náhradu.

Jako taková je celosvětová a rozprostírá se po celém světě. Je celosvětová v tom smyslu, že ve své podstatě je univerzálně platná a životně důležitá, kvalifikována pouze tím, že je árijská ve svém původu a tradici a zachovává a závisí na vlastnostech, které lze nalézt par excellence u árijského lidu.

Je to celoživotní v tom smyslu, že se nejedná o aspekt života, ale o celý život viděný z jednoho úhlu pohledu. Je to postoj mysli vyjádřitelný prakticky ke všemu. Národní socialismus se neúnavně staví proti všem projevům nemoci, ošklivosti a degenerace v kulturní a duchovní sféře, a to neméně než v politické a ekonomické sféře. Ve skutečnosti představuje způsob života. Člověk se nenazývá národním socialistou jen proto, že by si vytvářel intelektuální podporu. Rodí se se sklonem k národnímu socialismu, jeho mysl esteticky touží po rozlišování a naplňování zdravého životního stylu a ne...

Machine Translated by Google

pouze myslí a cítí, ale jedná jako národní socialista, pokud jím skutečně a zcela je.

Národní socialismus, ve svém rozsahu a myšlení úplný, se rovná filozofii a víře. Hodnotí dobro a zlo, správné a nesprávné jako to, co prospívá nebo škodí lidu; a namísto sentimentální slabosti demokratické mysli akceptuje, že cíl světí prostředky, za předpokladu, že prostředky neodporují cíli.

Dává životu smysl a účel kosmického rozměru jako osobnímu naplnění v rámci kontinuity a vývoje lidu, mezi klíčením v lůně z krevní linie lidu a metamorfózou hrobu s jeho fyzickým přerozdělením do vesmíru.

Základním kritériem a primární hodnotou národního socialismu, z níž vše ostatní pramení, je, jak Adolf Hitler jasně uvádí v knize Mein Kampf, jeho pojetí lidu, vnímaného jako základní prostředí člověka a vskutku jeho rozšíření osobnosti.

Význam lidu spočívá především v rasové komunitě. Je to etnické rozšíření rodiny. Člověk není uzavřenou jednotkou a cílem sám o sobě, jak tvrdí mudrci liberalismu a demokracie. Patří ke svému lidu. Jeho život jako součást je protkán životem celku, nejen současným, ale i minulým i budoucím, neboť zatímco lidé přicházejí a odcházejí, lid žije dál, nepřetržitě, věčně, za předpokladu, že jeho členové plní své povinnosti vůči němu. Tím, že se člověk ztotožňuje se svým lidem, prodlužuje se skrze mnohost svých předků a potomků, a tím dosahuje nesmrtelnosti.

Lid existuje v menších i větších formách, od rodiny, přes klan, kmen nebo regionální komunitu, odtud národ a dále až po rasu. V moderní době se pojetí lidu příliš ztotožňuje s národy současných států. Pocit příbuzenství a společenství, který se právem rozšířil z kmene a malé říše do moderního národního státu, se však na této úrovni příliš koncentroval. Nižší a menší, ale stejně důležité komunity v rámci národního státu byly narušeny a zbaveny vitality, zatímco expanze lidového vědomí z úrovně národního státu na úroveň celé rasy byla zastavena. Aby však bylo lidové cítění zdravě silné, musí vycházet ze svých kořenů skrze místní a provinční...

Machine Translated by Google

komunity až na hranice rasy, protože plnou bezpečnost a prosperitu částí lze nalézt pouze v bezpečnosti a prosperitě celku.

Dnes i v budoucnu musí národní socialismus ztělesňovat toto zásadní rozšíření pocitu příbuzenství a společenství za hranice současného národního státu a konvenčního nacionalismu, aby se národní stát stal mezilehlou jednotkou ve struktuře lidu a jeho nacionalismus a rasismus se staly integrálně podřízenými nacionalismu celé rasy.

Zároveň je třeba oživit místní komunity, uznat a respektovat provinční subnárody a dát národům podrobeným nežádoucí, cizí vládě etnickou svobodu prostřednictvím oddělení.

Víra národního socialismu v lid jako základní hodnotu a jeho celistvost pohledu na svět vede, obrazně řečeno, k myšlení krví ve všech otázkách.

To okamžitě a nevyhnutelně vede k definici občanství jako rasové záležitosti: pouze ti, kdo jsou členy lidu, jsou členy národa a pouze ti, kdo jsou členy národa, mohou být občany státu – abychom parafrázovali čtvrtý z dvaceti pěti bodů NSDAP Adolfa Hitlera.

Také to vytváří přesvědčení, že je nutné nejen zachovat rasový charakter lidu, ale také, pomocí eugenických opatření, zlepšit kvalitu lidu. Revolučním tvrzením nacismu je, že cesta ke skutečnému pokroku spočívá ve výchově lepších lidských bytostí.

Protože všichni občané jsou stejné rasy, spojuje je transcendentální pouto příbuzenství, které je spojuje jako pokrevní bratry navzdory všem sekčním a třídním rozdílům a osobním odlišnostem. Národní jednota, tj. soudržnost a společný život namísto třídního boje levice a pravice, je jedním z velkých sekundárních principů národního socialismu. Všechna povolání a zájmy, všechny druhy osob a všechny oblasti činnosti musí být integrovány do společných životů komunity.

Sociální pocit jednoty musí najít praktický projev v upřímném a hlubokém zájmu o sociální a ekonomickou spravedlnost a být jím následně stimulován. Vědomí příbuznosti a péče o kolektivní dobro lidu vyžadují, aby každý občan měl stejnou příležitost rozvíjet a uplatňovat své talenty a

Machine Translated by Google

povýšení podle jeho zásluh; a že každý občan musí dostat spravedlivou odměnu za své služby komunitě a dokonce i ten nejjednodušší dělník musí dostat jistotu životních potřeb.

Tak se dostáváme k socialistickému prvku v národním socialismu.

Toto není marxistický socialismus státního vlastnictví výrobních a distribučních prostředků, který je ekonomickou nadvládou mravenišť a je stejně problematický jako dravý individualismus kapitalistického systému, který je ekonomickou podvládou nebo anarchií džungle. Místo toho je to lidový socialismus, neboli regulace soukromého podnikání za účelem spravedlivého rozdělení jeho plodů za spravedlivých podmínek. Ekonomické nespravedlnosti a sociální zlo kapitalismu podpořily marxismus s jeho zhoubnou formou veřejné kontroly ekonomiky a alternativou k oběma je národní socialismus.

Lidový ideál, který zahrnuje obranu rasy, jednotu národa a blaho lidu, plodí princip vůdcovství a elity ve službách těchto cílů nacistické strany. Jeho pojetí přirozeného řádu je takové, které nejenže nařizuje, aby se lidé narodili v lidu pro život v lidu, ale také aby měli dědičné rozdíly ve schopnosti sloužit komunitě.

V souladu s tím musí pro maximální dobro všech nadřízený vést podřízené. Přirození vůdci musí být vybráni, ustanoveni jako hierarchická elita pod vedením nejvyššího vůdce a zmocněni k plnění svých funkcí.

Na rozdíl od liberalismu nacismus nepovažuje direktivní moc státu za něco v podstatě represivního, ale za velkou a prospěšnou moc vedení a rozhodování, povzbuzení a ochrany. Řídí se heslem: „Vše pro lid a lid pro všechny.“ Schvaluje jakékoli prostředky, které jsou nezbytné, v jakékoli oblasti, aby bylo zajištěno, že každý a všechno v komunitě je s tímto v souladu.

Vnímá povinnost národně socialistické vlády jako reprezentaci vůle lidu, chápanou nikoli jako pomíjivý rozmar nějakého demokratického davu, ale jako vyšší zájem komunity, vnímaný v historické perspektivě jako kontinuita účelu, zahrnující nejen obecné dobro současnosti, ale i dědictví minulosti a potřeby budoucnosti.

Machine Translated by Google

BÍLÁ SÍLA

KAPITOLA XV
NÁRODNÍ SOCIALISMUS

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Zatím byla tato kniha převážně kritická.
Nyní je čas představit konstruktivní plány pro budování a tvoření.

Rok výzkumu a stovky stran textu jsem věnoval úsilí pomoci čtenáři pochopit, že západní civilizace je jen pár let od konce římské civilizace – zapomnění – a že on osobně utrpí osud milionů lidí, kteří již padli do rukou židovských smrtelných nepřátel západní civilizace – zotročení nebo, spíše, vraždy – pokud nenajdeme vůli a moudrost, abychom nějakým způsobem přestali utíkat před nepřítelem a zaútočili na něj bílou revolucí!

Jak vlastně můžete přistupovat k vytvoření revoluce?

Máme si všichni nechat narůst vousy, vyběhnout do ulic a začít křičet, mávat rukama, házet bomby a jinak se chovat jako stereotypní „revolucionáři“? NE! Samozřejmě že ne. Naše revoluce je pro nás připravená.

Hitler inspiroval, zorganizoval a uskutečnil relativně mírovou revoluci, revoluci, která si vyžádala mnohem méně životů než americká revoluce a nevýznamný počet životů ve srovnání s jakoukoli revolucí, kterou kdy provedli židovští bolševici.

Nejen to, ale Hitlerova revoluce, jak slíbil v Mein Kampfu, byla 100% „legální“ – legitimní – formálně vyjádřenou vůlí většiny německého lidu, schválenou jak nejvyšším výkonným představitelem Německa von Hindenburgem, tak i německým „kongresem“, Říšským sněmem. Hitler měl mnoho příležitostí k uchopení moci silou a mohl to snadno udělat v roce 1931. Hitler však věřil, že revoluce proti vůli lidu, revoluce, která získává moc pouze silou, nemůže dlouho trvat.

Hitler, stejně jako já, věřil, že vůdce je nepřítelem civilizace pokud za sebou nemá vůli svého lidu.

Jak tedy můžu volat po „revoluci“? Jak můžu psát „zabíjení a být zabíjen“? Není samotnou podstatou revoluce násilí?

Ne nutně

Může tam být prvek násilí, ano. Když vás napadne vrah a stojíte před volbou mezi smrtí a jednáním...

Machine Translated by Google

smrt sebe sama, pak je násilí jedinou možností. A západní
Civilizace je skutečně pod útokem nepřítele, který pravidelně, jako
součást své politiky, zabíjí a masakruje nemilosrdněji než kterákoli jiná
skupina v historii.

Takže musíme být dostatečně násilní, abychom zastavili komunismus
zabíjení nepřítele a dostatečně bezohledný, aby zničil jeho moc.

V roce 1923, když rudí hrozili uchopením moci v Bavorsku, nacionalisté,
konzervativci a generál Ludendorf požádali Hitlera, aby vedl „puč“ –
povstání – v Mnichově. Pak slaboch
Jeho vůdci ho na poslední chvíli podvedli. „Puč“ byl potlačen a Hitler byl poslán do
vězení. Nejednalo se však o revoluci proti vůli lidu, jak později ukázaly události.
Podstatou skutečné revoluce však nikdy není JEN krveprolití a otřesy. V opravdové a
trvalé revoluci jsou násilí a zabíjení pouze jedním z účelných prostředků k dosažení
radikální změny v

celkový duchovní rozhled – vnější projev svrchované lidské vůle nastolit nové
uspořádání fyzických záležitostí, které by odpovídalo vnitřnímu ideálu.

Moc, kterou dnes u moci uplatňuje většina lidí, je nefalšovaná tyranie, ačkoli je
pokrytecky maskovaná jako „demokracie“. Není to benevolentní a inteligentní
autorita k udržování pořádku a spravedlnosti, kterou nastolili Otcové zakladatelé ve
prospěch bílých mužů.

Naše revoluce musí být pevně založena na ideálu zničení nezákonné
moci tyranů a obnovení spravedlivého společenského řádu, který je
založen na pevné autoritě vycházející přímo od našeho lidu.
a je svobodně uděleno vůdci.

Věřte nebo ne, přesně to Adolf Hitler udělal pro Německo a to musíme
udělat pro Ameriku.

Naše revoluce, zkrátka řečeno, musí mít za svou hnací sílu a cíl nejen
nenávist a zničení nepřítele, ale musí být prodchnuta absolutním
odhodláním nastolit spravedlivý společenský řád, v němž každý člověk
může dosáhnout svého maximálního potenciálu jako úspěšná, šťastná
a produktivní součást naší velké Bílé Rasy.

Co je to spravedlivé společenské uspořádání?

Toto chápání vědeckého není nutné
principy úspěšného skupinového života mezi zdravými lidmi

Machine Translated by Google

společnosti, kde přirozené instinkty nejsou narušeny. Například zvířata mají spořádané a úspěšné „společnosti“, protože příroda dává každému společenskému tvorovi všechny instinkty, které potřebuje pro úspěšný život ve skupině.

Například vlci, mravenci, včely – a opice – mají vysoce organizované a naprosto zdravé, uspořádané společnosti.

Raní lidé měli zdravé společnosti. Poté rostoucí kontrola člověka nad přírodou mu umožnila uniknout ze svého přirozeného prostředí, obklopit se umělostí a luxusem, až se stal dekadentním a plným arogantní domýšlivosti – domýšlivosti, které se dnes říká „liberalismus“.

Pouze návratem k jednodušším a primitivnějším životním podmínkám nemyslícího a necivilizovaného zvířecího světa a pozorováním fungování instinktů, které jim dal Stvořitel,
Můžeme zahlédnout zázraky toho, co nám bylo dáno – a co jsme zahodili?

Příroda stvořila „plemena“, s nimiž může experimentovat a hledat stále lepší plemena, stejně jako to dělá dobrý farmář. Stvořitel, jakožto nekonečně moudřejší farmář než kterýkoli člověk, absolutně trvá na čistotě, posvátnosti – BIOLOGICKÉ INTEGRItě každé skupiny.

Ale příroda, stejně jako farmář chující krávy, může vylepšit plemeno pouze tím, že bude podporovat chov lepšího typu a eliminovat ten horší. Příroda tento úkol plní s největším úsilím.
silné instinkty, které nám byly dány: LÁSKA k sobě samým a NENÁVIST k těm, kteří se nám vměšují – neboli „cizincům“.

Tyto dva instinkty jsou stejně důležité: Láska není „dobrá“, zatímco nenávist je „zlá“ – což je pomluva, kterou tak milují Židé, liberálové, hippies, teplouši a hlupáci.

Láska je vskutku neuvěřitelně silná a dobrá, když je PŘIROZENÁ. LÁSKA, ta přirozená a zdravá, je vskutku tím, co hýbe světem, a je tím nejkrásnějším a nejsvatějším zázrakem, jaký kdy na této zemi vidíme.

ALE BEZ SMRTÍCÍ NENÁVISTI K TOMU, CO
OHROŽUJE TO, CO MILUJEME, LÁSKA JE PRÁZDNOTA
SLOVO, HOLÁSKO PRO HIPPIE, PERUSY A ZBABĚLCE.

Machine Translated by Google

Rád bych o tomto konkrétním zákonu společenského života psal mnohem více, protože, jak uvidíme, BIOLOGICKÁ INTEGRITA je podstatou, vším a cílem nacionálního socialismu, pokud je aplikován na árijskou společnost – a vlastně na každou zdravou lidskou společnost, která kdy existovala.

Ale v této práci prostě není místo pro knihu, která by se dala napsat jen na toto téma. Mohu to shrnout pouze tím, že prvním zákonem všech skupin žijících sociálními tvory je BIOLOGICKÁ INTEGRITA; absolutní a nekompromisní loajalita k vlastní rasové skupině založená na celkový

stravující láska a absolutní, nekompromisní nenávist ke všem cizincům, kteří se vměšují a hrozí smícháním svých genů s geny žen vlastní skupiny.

Tento zákon se každodenně projevuje láskou k vlastnímu druhu a nenávistí k agresivním vetřelcům (proto má většina zdravých bílých takový instinktivní odpor k „negrům“, Židům a dalším „mimozemšťanům“).

Druhým nejdůležitějším zákonem je zákon ÚZEMÍ.

Například deset nebo dvacet samců drobných tropických ryb zvaných „mečouni“ si ihned po umístění obsadí část nádrže a zaútočí na jakýkoli vniknutí jiného samce.

Pokud se do akvária vloží samice, samci se o ně, jak se dalo očekávat, perou. Vědu však překvapilo, že sex není nejsilnějším motivem v životě těchto malých rybek.

Pokud začnete vodu v jejich akváriu chladit, můžete dosáhnout bodu, kdy bude tak studená, že se samci přestanou moc starat o to, až do ní přidáte samice. Když se voda tak zahřeje...
zima, která je téměř nutí je zabít, samice si vůbec nevšímají. Ale i když jsou na pokraji smrti zmrznutím, stále zuřivě vyrazí bránit své ÚZEMÍ – svůj soukromý majetek!

Národní socialismus je mimo jiné založen na tomto konceptu soukromého vlastnictví. Zákon ÚZEMÍ se projevuje jako „nacionalismus“ a soukromé vlastnictví v lidské společnosti.

V celé živočišné říši není vůdce nikdy vybrán hlasováním, ale vždy přirozeným výběrem, který příroda stanovila jako jedinou jistou metodu, která zajišťuje, že skupinu vedou ti nejlepší.

Machine Translated by Google

– boj. Toto jsem nazval zákonem VEDENÍ.

Jakmile si každý člen zvířecí společnosti uvědomí své místo v přirozeném biologickém řádu houževnatosti, moudrosti a chytrosti, usadí se ve svém vlastním prostředí a skupina je relativně mírumilovná a spořádaná. Teprve když mladí samci začnou dospívat a musí se probojovat nahoru nebo dolů po žebříčku, dochází k vážným bitvám. A pak, jakmile se každý samec naučí, koho může zmlátit a kdo může zmlátit jeho, usadí se a žije pokojně a spokojeně na místě, které si pro sebe našel.

Tak jsou stanoveny další dva ze základních principů nebo zákonů veškerého skupinového života – VEDENÍ nejlepších a přirozená hierarchie nebo stupnice vedení všech ostatních členů skupiny – STATUS.

Studie živočišného světa nakonec prokázala, že samice se do záležitostí samců nevměšují a specializují se na plození a výchovu mláďat organizováním zdravých rodin. Abych to shrnul: Existuje pět základních zákonů veškerého skupinového života, které jsem nazval „ZÁKONY KMENE“;

(1) Zákon BIOLOGICKÉ INTEGRITY (láska uvnitř, nenávidím vně);

(2) Zákon ÚZEMÍ (soukromé vlastnictví);

(3) Zákon VEDENÍ (těmi nejlepšími);

(4) Zákon STATUSU (neboli přirozeného místa každého jednotlivce ve skupině); a

(5) MATEŘSTVÍ pro ženy.

Díky těmto přirozeným principům v činnosti, stejně jako v celém světě společenských zvířat, panuje ve skupině relativní mír a řád.

Teprve když je skupina nějakým způsobem nucena do nepřirozených podmínek, selhávají Bohem dané instinkty dodržovat tyto železné zákony přírody.

Při vlastním hodnocení toho všeho myslete na zdánlivě „šílený“ vzorec mladistvé delikvence. Máme syny a

Machine Translated by Google

dcery některých z nej"výhodnějších" a nejbohatších lidí se náhle zdají být šílené, bijí staré lidi, nesmyslně ničí věci, berou jedovaté drogy a stávají se arogantními, asociálními zločinkyněmi. Zároveň zjišťujeme, že děti některých z nejchudších skupin v naší společnosti neprodukují téměř žádné delikventy.

Například až donedávna mladí Číňané nikdy nebyli delikventy (a stále mají mnohem nižší míru delikvence než jiné skupiny). Mladí lidé z úzce spjatých, i když velmi chudých skupin, jsou často nedotčeni moderním šílenstvím mladistvé delikvence.

Proč je to tak? Proč by se měl bohatý mladý chlapec nebo dívka stát zlodějem, vandalem a být násilně asociální navzdory všem myslitelným výhodám, zatímco děti některých z nejchudších lidí v Americe jsou dobře přizpůsobené a konstruktivní?

Odpověď zní, že děti, které jsou vychovávány ve skupině, které se podařilo zachovat alespoň zdání zákonů přirozeného skupinového života („zákony kmene“) a které se cítí loajální
členové skupiny, „kmene“, kteří „patří“ k něčemu nebo někomu hodnotnému, a kteří proto mají pochopení pro pět základních zákonů veškerého skupinového života, nejsou frustrovaní, ztracení a ne...
prázdný.

Židé svým šířením liberalismu a komunismu vědomě a vědecky zahájili proces vymazávání z duší našich lidí veškeré vzpomínky na posvátné „zákony kmene“, které jediné mohou učinit skupinu lidstva zdravou, šťastnou a mírumilovnou.

Žádný člověk nemůže žít v míru a produktivním štěstí
MIMO nějaký druh „KMENU“, ke kterému patří
NAVYŠE LOJÁLNÍ a který HO ZÁSAD PODPORUJE
DUCHOVNĚ.

Židé šíří nevýslovně destruktivní myšlenku „univerzalismu“, „jednoho světa“ – jednoho davu bezrasových, bezstátních a atomizovaných jedinců – jako nejvyšší ideu lidstva. Dokonce i konzervativci byli nalákáni k tomu, aby jen zdánlivě podporovali tuto nepřirozenou, fragmentovanou, superindividualistickou, ŽIDOVSKOU nemoc společnosti.

Machine Translated by Google

Židé nám říkají, že Zákon BIOLOGICKÉ INTEGRITY (láska uvnitř, nenávist navenek) je „rasismus“ – „největší zlo“ všech dob! Říká se nám, že pokud nemilujeme žluté muže, černé muže – a zejména Židy – stejně jako svůj vlastní lid, pak jsme zlí, zvrácení a odsouzení k zániku – jsme „rasisté“. Miliony ubohých bílých hlupáků věří této židovské lži!

Říká se nám, že zákon ÚZEMÍ (soukromého vlastnictví) je NEPŘIROZENÁ chamtivost a že slušní lidé si musí přát sdílet všechno a netoužit po vlastním soukromém vlastnictví. Tomu se říká „marxistický socialismus“, „komunismus“ a různá jiná jména, která naznačují zájem o „společnost“ a „komunitu“ – ale všechna tato jména útočí na jádro nejsilnější a jediné motivace živých tvorů stavět, tvořit a produkovat. Stále více milionů lidí těmto židovským lhářům věří.

Židé nám říkají, že zákonem VEDOU (vlády nejlepších) je „diktatura“ a že musíme usilovat o „demokracii“ (vládu davů): Miliony bílých Árijců byly vtaženy do...
věřili této sirénní písni „demokracie“, dokud davy lidského odpadu nyní terorizují celý náš národ.

Židé nám říkají, že Zákon STAVU (
(ustavení přirozeného řádu schopností každého člověka na jeho správném místě) je „třídní vykořisťování“ a že přirození vůdci společnosti – ti, kteří byli úspěšní – musí být zničeni a zavražděni těmi, kteří ne. Celé národy plné dobrých bílých Árijců byly nalákány touto odpornou židovskou metodou rozdělování a dobývání našich lidí prostřednictvím třídního boje.

Konečně nám tito věčně milující Židé říkají, že specializace žen na výchovu dětí je brutálním zotročením našich žen, že ženy mají být soudkyněmi, strojvedoucími, armádními důstojnicemi a obchodními manažerkami. Výsledkem je samozřejmě rostoucí ničení posvátné a krásné instituce všech zdravých civilizací, mateřství, a s ním i domova a rodiny. Celý náš západní svět naletěl tomuto „demokratickému“ židovskému podvodu, který z žen udělal nejpolitičtější oběti židovské nemoci. Miliony „moderních“ žen jsou beznadějně ztracené, frustrované a naprosto nešťastné, i když z reproduktorů a hlásek křičí o dalších „právech“.

Machine Translated by Google

pochodující v pekelných, militantních, politických organizacích.
Mezitím miliony rodin nemají vřelé, úžasné matky a domovy se stávají spíše luxusními věznicemi než zázraky lásky a tepla, které bývaly domovy před stoletím.

Přemýšleli jste někdy, proč se tolik mladistvých delikventů shromažďuje v gangech? Léta jsem, stejně jako většina lidí, předpokládal, že se jedná o nepřirozenou zvrácenost „zlých“ kluků, protože jsem byl vychován v jakémsi buržoazním „kokonu“ a věděl jsem jen málo o kruté realitě života.

Ale jakmile člověk pochopí zákony společenského života pro všechny tvory – lidskou potřebu žít podle „zákonů kmene“ – „gang“ se stává srozumitelnějším.

Ukazuje to, že naše děti alespoň stále mají zdravé instinkty, i když vnější projevy těchto instinktů jsou zlé a asociální v důsledku nepřirozených podmínek, které dětem vnucuje jejich naprosto nezdravé městské prostředí.

Všimněte si, že úplně prvním charakteristickým znakem gangu je „exkluzivita“. Fanaticky „drží pohromadě“. Zaútočíte na jednoho a všichni zaútočí na vás. Pohrajte si s jednou z žen z gangu a jste mrtví. Oni jsou si navzájem vášnivě loajální. A ještě vášnivěji nenávidí cizince a útočníky.

Znovu potvrdili posvátné přírodní zákony BIOLOGICKÉHO INTEGRITA, skupinové loajality, ačkoli nevědí proč.

Všimněte si, že další věc, kterou gang udělá, je vytyčení si „teréna“ – území. Běda tomu, kdo toto „teréno“ poruší – zasahuje do „soukromého majetku“ gangu! Mohlo by být cokoli víc? zjevně ilustrují zákon ÚZEMÍ?

Bandu nikdy nevedou „demokratické“ volby, ale ti nejtvrdší, ti nejlepší (podle měřítek bandy). Zde je klasický příklad zákona VEDOUCTVA.

Všimněte si, jak si každý člen gangu velmi dobře uvědomuje své přesné místo v gangu – kdo je nad ním a kdo pod ním. Ať se k němu kdokoli pokusí přiblížit, bude rozdrcen. Ať ho Zkuste se posunout o stupínek výš a ten nahoře ho rozdrtí. Zde je zákon STAVU – stejně jako v Přírodě.

A nakonec pozorujte ženy v gangu. Dávají nějaké

Machine Translated by Google

rozkazy vůdci? Ne! Hnají se kolem a požadují „práva“? Sakra ne! Chovají se jako samice ve zbytku zvířecího světa a nesnaží se chovat jako samci. Chlubí se svou rolí samic, jako „patřící“ mocnému samci a hrdě mu pomáhající. A přesně to je role samic ve zdravých a šťastných společnostech.

(Je zajímavé poznamenat, že židovští freudovští psychiatři-padělatelé jsou nuceni vrátit se k zákonům skupiny, zákonům kmene – aby dosáhli „léčby“ drogově závislých a alkoholiků. Oni
tvoří skupinu a jejich silné instinkty loajality k této skupině
může někdy překonat osamělé, individuální slabosti)

I černoši ve svém slepém a hloupém boji dělají totéž, instinktivně si vytvářejí loajalitu k černochům, křičí „Black Power“ a nazývají se navzájem „bratry duší“.

Navzdory extrémní chudobě na Lower East Side v New Yorku v prvních letech židovské imigrace se i tyto ubohé davy židovského odpadu z Evropy držely pohromadě s takovou fanatickou skupinovou loajalitou a dodržovaly všechny „zákony kmene“, že mezi nimi téměř nedošlo k žádné delikvenci ani zločinu vůči sobě navzájem. Skupinová loajalita těchto Židů je ve skutečnosti možná nejfantastičtější v dějinách světa. Dovedla je téměř k ovládnutí celého světa – ne proto, že by byli statečnější, tvrději pracující, inteligentnější nebo hodnotnější než my ostatní – ale proto, že dodržují základní zákony přírody a udržují si skupinovou loajalitu. Zatímco my všichni ostatní jsme naletěli na jejich shnilý „jednotný svět“, „všichni jsme bratři“, který rozkládá naši společnost, Židé si udržují svou společnost s skupinovou loajalitou, jakou historie ještě neviděla, a tak jdou od jednoho triumfu k druhému.

Teprve když Adolf Hitler před padesáti lety začal toto všechno intuitivně vnímat jako nový světonázor, Weltanschauung národního socialismu, získali nežidé první vhled do vznikajícího
věda o lidském skupinovém soužití. Co jsme instinktivně dělali po staletí a Židé instinktivně stále dělají, Adolf Hitler začal intuitivně vidět a chápat.

Podstatou národního socialismu je rasismus, což je, nejjednodušeji řečeno, jen přesvědčení, že se lidé liší v dokonalosti.

Machine Translated by Google

plemene úplně stejného jako všechny ostatní živé bytosti a že bílý člověk je zatím nejlepším plemenem, které se objevilo, zatímco černoši jsou nejnižším. A jak si čtenář jistě vzpomene, toto je úplně první zákon skupinového života, „BIOLOGICKÁ INTEGRITA“, jak jsem ji nazval.

Na rozdíl od ohavných lží Židů (a „konzervativců“) byl soukromý majetek silně chráněn Adolfem Hitlerem, Krupp a další velcí či malí vlastníci nemovitostí a podnikatelé za Hitlera nikdy neztratili ani korunu, stejně jako němečtí knížata. (V jednu chvíli chtěli zuřiví „levičáci“ v jeho straně německá knížata zbavit majetku a Hitler musel potlačit...)

vzpoura ve vlastních řadách na ochranu jejich majetkových práv, což také udělal. Hitler byl nacionalista, zastánce územního práva a soukromého vlastnictví.

Není třeba zdůrazňovat, že Hitler dal svému lidu VEDOU – žádné sladké řeči ani demagogie a za to ho milovali. Následovali ho s láskou a ochotně, stejně jako členové všech šťastných, úspěšných a zdravých společenských skupin.

Mezi Hitlerovými lidmi panoval mír a pořádek, protože učil, že člověk si zaslouží a musí dostat stejnou úctu za to, že je dobrým kopáčem příkopů (pokud to byla hranice jeho schopnosti sloužit svému lidu), jako muž, který byl schopen vynalézt nový a úžasný stroj nebo být politickým vůdcem.

Každý člověk v Hitlerově Německu byl ctěn za své místo ve společnosti, pokud ho zastával nejlépe, jak mohl. Nebyli věčně pobízeni (jako Židé naši lidé) k tomu, aby požadovali
pracovní místa pouze jako prezidenti, předsedové představenstva a vedoucí pracovníci, pokud se někteří lidé s těmito konkrétními talenty nenarodí.

Selhat v tom, co by člověk mohl udělat, a zároveň dělat peklo a usilovat o to, co nedokáže, znamená narušit spořádanou a šťastnou společnost, nemluvě o beznadějné frustraci jednotlivce, který to odmítá.
rozpoznat své přirozené místo ve světě.

Hitlerův stát tak uznal zákon STATUSU. Každý muž byl oceněn za to, co dělal loajálně a s maximálním úsilím, bez ohledu na to, zda byl farmářem, válečníkem, dělníkem, továrním dělníkem nebo kýmkoli jiným.

Hitler se konečně postaral o to, aby se ženám vrátily jejich

Machine Translated by Google

dávné právo zrození a ctěny jako manželky a tvůrkyně šťastných a zdravých domovů – jako tvůrkyně dobrých lidí.

Lži o Hitlerově době jsou nyní tak obrovské a mocné, že je téměř nemožné o nich pochybovat. Pokud se však setkáte s čestným a odvážným Němcem, který tyto skvělé časy prožil (a je ochoten mluvit navzdory teroru, který dnes panuje nad těmi, kdo se odváží říci pravdu), dozvíte se, že německý lid zjistil, co znamená dobré vedení a přirozený talent.

Zdravý stát je jako za Hitlera.

Aby zabránili šíření těchto znalostí a přirozeného stavu společnosti (a tím zničení parazitické existence židovstva), tito židovští ďáblové vyprovokovali nás ostatní k tomu, abychom šli a
zmasakrovat a zničit tento zázrak bílé árijské renesance.

Ale přirozený zákon nelze zničit, stejně jako nelze „zničit“ fakt, že dva plus dva se rovná čtyři. Můžete lidi terorizovat, aby to neříkali, a přimět je, aby všichni papouškovali „dva plus dva je
sedmnáct“ – ale dva a dva jsou pořád čtyři a vždycky se najde někdo s odvahou a moudrostí, dříve či později, aby zlikvidoval teroristy a lháře a znovu potvrdil pravdu.

Už se to děje po celém světě.

Mladé „gangy“, které jsem zmínil, jsou jen jedním ze znaků toho, co se skutečně děje. Lidé si najdou cestu zpět k přirozeným „zákonům kmene“.

To, co Hitler dal světu jako nacionální socialismus, je v jistém smyslu pouze moderní formou starobylého, přirozeného „kmenového práva“, receptu na šťastný a zdravý skupinový život, který Velký Duch dal všem živým tvorům, včetně člověka.

Národní socialismus není nic víc ani méně než PŘIROZENÝ ŘÁD (název, který by v jistém smyslu lépe vystihoval realitu než „národní socialismus“). Hitler musel název svého hnutí navrhnout tak, aby uspěl v konkrétní politické situaci, a proto byl nucen používat názvy a termíny, které by dosáhly jeho cílů. V Německu žily miliony a miliony Němců, kteří se považovali za „socialisty“ –

ale byli v manipulativním sevření Židů. Hitler, místo aby sváděl další bitvy, než musel, v podstatě těmto milionům řekl: „Jestli už musíte být ‚socialisté‘, nebuďme Židé.“

Machine Translated by Google

„socialisté“ – marxisté – buďme „NÁRODNÍMI socialisty“, což znamená národní společnost. Buďme „socialisty“ pro Německo, ne pro Židy.“

A fungovalo to! Miliony a miliony dobrých mužů a žen, které Židé svedli ke komunismu, byly Hitlerovými metodami získány zpět ke svému vlastnímu lidu a k přirozenému řádu zdravého skupinového života.

Kromě základních prvků přirozeného řádu, které já
jak jsem uvedl výše, národní socialismus ztělesňuje něco mnohem vyššího a ušlechtilejšího než jakýkoli pouhý soubor pravidel nebo principů.
Národní socialismus jako FILOZOFIE ztělesňuje věčnou touhu nacházející se ve všech živých věcech – ba v celém stvoření – k vyšší úrovni existence – k dokonalosti – k Bohu.

Tato „aristokratická“ myšlenka národního socialismu – myšlenka
Neustálé úsilí v celé Přírodě o stále vyšší, stále komplexnější a stále dokonalejší existenci – to je metafyzický, nadpřirozený aspekt našeho ideálu.

Jinými slovy, koncepty sociální spravedlnosti a přirozeného řádu jsou orgány a nervy národního socialismu, ale jeho OSOBNOST, jeho „náboženský“ aspekt – to, co ho pozvedá nad jakoukoli striktně politickou filozofii – je jeho uctívající postoj k přírodě a náboženská láska k velkým darům neznámého Stvořitele.

Například křesťanství je mnohem vyšší věc než jeho rituály, slova jeho modliteb nebo jakékoli jeho vyznání víry. Je to DUCHOVNÍ USILOVÁNÍ o ideály věřícího o duchovní dokonalosti.
Národní socialismus je stejný druh usilování o stále vyšší a vyšší úrovně zde na této zemi, zatímco křesťanství usiluje o budoucnost a pozdější život, který není z této země.

Pro obyčejného „vojáka“ v naší „armádě“, který buduje a bojuje za Přirozený řád – národní socialismus – stačí, aby respektoval a dodržoval zákony a doktríny stanovené vznešenými ideály naší filozofie pouze s instinktivní láskou k těmto ideálům, možná ne s úplným pochopením nejvyšších forem naší filozofie.

Ale stejně jako největšími křesťanskými vůdci byli ti, kteří se nezabývali detaily a pravidly, ale spíše ti, kteří byli „Bohem“

Machine Translated by Google

„Opojeni“ nejvyššími ideály náboženství, musí vůdci naší národně socialistické elity sdílet tento zásadně náboženský přístup. Pro ně musí být pravý význam naší rasové doktríny součástí jejich idealistického „usilování o Boha“.

Skrze úplné ztotožnění se s naší velkou rasou, my
podílet se na jeho minulé i budoucí slávě. Když jakkoli přispíváme, zejména sebeobětováním, abychom pomohli naší rase na cestě k vyšší existenci, dosahujeme k Bohu – Stvořiteli Nadřazené Rasy.

Stručně řečeno, zatímco mechanika a pravidla národního socialismu, jak jsou zde kodifikovány a stanoveny, jsou pro většinu z nás, pro hrstku idealistů ochotných obětovat i své životy ve prospěch svého lidu, dostatečné, národní socialismus musí být velmi reálným náboženským ideálem – usilováním o Boha. Národní socialismus je jediné hnutí, které získalo dostatečné sebepoznání a vhled, aby dokázalo pochopit tento posun od liberální umělosti a krátkozrakosti k věčné moudrosti přírody. Naše bezmezná víra v rasu, naše trvání na přirozených zákonech ve společnosti, ekonomice a všech ostatních oblastech lidské činnosti je v každém případě vědomým, vědeckým uplatňováním železných zákonů přírody, namísto domýšlivého a krátkozrakého zkreslování zákonů, jak to prosazují arogantní, tupí liberálové a marxisté.

Naši liberální a marxističtí odpůrci jsou stejně slepí k tomu, co dělají. Ale ve všech případech se zjistí, že jsou v podstatě nenávistníci přírodních zákonů, namyšlení a lacině vzdělaní.
„intelektuálové“, kteří jsou oběťmi otřepaných frází o tom, že „trocha znalostí“ je „nebezpečná věc“. Protože zjistili, že mohou naučit černocha z Konga recitovat poezii nebo se dokonce chovat jako právník či lékař, nafukují se svou schopností upravovat si přírodu podle sebe a představují si, že z jakéhokoli Hotentota dokážou udělat samostatné, západní bílé muže. Skutečnost, že příroda už z černocha udělala to, čím je, a žádný lidský činitel nemůže z prasečího ucha udělat „hedvábný měšec“, prostě odmítají uznat.

Národní socialismus je destilovanou esencí lásky k a
úcta k přírodě a milující, uvědomělé a vědecké

Machine Translated by Google

aplikace věčných, spravedlivých a krásných zákonů přírody na každý okamžik lidské existence. Zároveň národní socialismus uznává lidskou potřebu vyšší kultury, než je kultura nemyslících zvířat džungle, a povyšuje tak aplikaci přírodního práva od nahé, zuby-tesákové soutěže například zvířecího světa k regulované a spořádané soutěži za spravedlivých pravidel.

Naši soupeři chtějí konkurenci úplně eliminovat – naprosto nepřirozená představa.

Národní socialismus trvá na tom, že člověk může zdokonalovat a obohacovat uplatňování přirozených zákonů života ve prospěch člověka, ale také trvá na tom, že člověk nemůže uniknout přirozenému zákonu ani se mu vzepřít. Mezi stavy sociálního zdraví („národní socialismus“ neboli přirozený řád) a sociální nemoci (židovský marxismus) leží „země nikoho“ nicoty – místo, kde lidé nejsou ani mrtví, ani skutečně naživu.

Demokracie, „liberalismus“ a „konzervatismus“ jsou čisté, nefalšované stavy nicoty. Nemají žádný základní, fundamentální pohled na život, žádné porozumění, žádnou hluboko v sobě ukrytou životní sílu. Jsou to vymyšlené triky s hezkými slovy a frázemi, které nic neznamenají. Vedou jen k chaosu a připravují cestu Židům a jejich zatracenému, nepřirozenému komunismu.

Jediný způsob, jak můžeme kdy zastavit tuto židovskou podvodnou hru a získat si mysl a srdce našich lidí, je obnovit pro naše lidi přirozený řád – zákony kmene – které jediné nám pomohou...
Dej nám sílu a vůli znovu prosadit přirozenou, biologickou nadřazenost naší Bílé Rasy a tak zachránit Západní civilizaci.

Zničte soudržné síly Přirozeného řádu v jakékoli skupině a tato skupina se stane chaotickou, beznadějnou, frustrovanou, ztracenou, prázdnou, zkaženou a nakonec bezmocnou před jakoukoli jinou sjednocenou skupinou. a dodržuje zákony kmene.

Proto Černoši v tolika případech děsí celá města.
Drží pohromadě. Udeřte na jednoho a milion černochů na vás s řevem vyrazí. Proto se policie často už neodvažuje je zatknout, a to ani za nejhorší přestupky.

A Židé jsou mezi námi ještě mocnější, protože totéž...

Machine Translated by Google

důvod. Drží pohromadě.

Přidáním zákonů kmene k zákonům rasy, které jsme zkoumali dříve v kapitole IX, můžeme syntetizovat nový zákon moderní společnosti: zákon skupinové dominance.

V přírodním stavu bude ta zvířecí nebo primitivní lidská skupina, která je biologicky nadřazená, skupina složená z nejlepších jedinců nesoucích nejlepší geny a chromozomy, dominovat všem podřadným skupinám, protože všechny skupiny v přírodě (nadřazené i podřadné) dodržují zákony kmene stejně.

Jediným faktorem, který v živočišném světě působí konkurenčně, je tedy biologická dokonalost chovu. Vědecké vymoženosti, luxus a židovský „liberalismus“ však do značné míry zničily...
Schopnost moderního, civilizovaného bílého člověka cítit a poslouchat přírodní „zákony kmene“ taková, že ztratil soudržnost své skupiny; jako společenský tvor se „odlepil“; je fragmentovaný a atomizovaný
na miliony izolovaných jedinců a statisíce sobeckých „nátlakových skupin“, tříd atd.
Tato téměř úplná fragmentace velkého „kmene“ bílých mužů nás jako skupinu snížila na bezmocnost.

Zákon skupinové dominance mezi lidmi je pravidlem, že jakákoli skupina, která fanaticky dodržuje přirozené zákony kmene, bude schopna ovládnout jakoukoli skupinu, která tyto zákony nedodržuje, bez ohledu na to, jak podřadný může být „kmen“, který zákony dodržuje.

Proto černoši a Židé vládnou celému bílému muži v Americe, kterou bílí muži vybudovali a vlastnějí. Proto trpíme tyranií „menšin“. Jakákoli organizovaná menšina šmejdů a lidstva...
Odpadky mají moc – zatímco velká bílá, nežidovská většina je rozlehlý, bezmocný, paralyzovaný obr.

Cílem naší národně socialistické revoluce je tedy obnovení kmenových zákonů pro náš lid, aby se znovu umožnila jejich přirozená biologická nadřazenost v chovu a dala tak bílému člověku nadvládu nad tím, co vybudoval a co by měl ovládat.

Přesně tohle Hitler a národní socialismus udělali v Německu pro miliony a miliony roztříštěných, atomizovaných lidí, kteří byli ponořeni do hlubin beznaděje a chaosu.

Hitler u svého lidu nedosáhl tak ohromujícího úspěchu

Machine Translated by Google

protože byl „drsňák“, protože pořádal velké a vzrušující demonstrace, protože Němci jsou od přírody „bestie“, ani žádné další důvody, které uvádějí lživí Židé a jejich podlézaví liberální a konzervativní spojenci.

Důvod, proč Hitler dokázal v Německu dosáhnout společenského zázraku, byl ten, že Hitler intuitivně pochopil vše, co jsem napsal, a obnovil svůj lid k PŘIROZENÉMU SPOLEČENSKÉMU ŘÁDU.

Hitler učil svůj lid, aby přestali nenávidět jeden druhého jako izolované, osamělé a vyděšené jednotlivce, a vrátil jim ten svatý smysl pro národnost, pro „kmen“; ano, pro skutečné bratrství (ne umělý druh prodávaný Židy). (Na „bratrství“ s vlastním lidem není nic špatného a zároveň všechno správné. Právě když se Židé lstivě a falešně snaží rozšířit „bratrství“, aby na sebe „bratra“ natáhli kapuci a snažili se z nás udělat „bratry“ se Zuluy, Pygmeji, Číňany, Křováky a Židy, stává se „bratrství“ synonymem pro rasovou katastrofu, jak se tomu stalo.)

Hitler dal svému lidu stejného obětavého ducha vřelé lásky k rodině a lidu (což je velká „rodina“), který sjednocuje a žehná každé přirozené sociální skupině tvorů v stvoření.

Jak jsem již mnohokrát zdůraznil, žádný člověk nemůže žít šťastně, úspěšně a produktivně jako osamělý, zahořklý jedinec ve válce se všemi svými bližními. Každý z nás má hlubokou potřebu tepla a lásky své skupiny, těch, kteří jsou členy jeho biologické rodiny. Moderní člověk ztratil tento pocit skupinového tepla, loajality a lásky a výsledkem je chaos a duchovní prázdnota, které vidíme všude kolem sebe v této rozpadající se západní společnosti.

Hrůzy popsané v první kapitole této knihy jsou přímým důsledkem téměř naprosté neposlušnosti Ameriky vůči zákonům kmene. Tyto hrůzy by pokračovaly, i kdyby všichni Židé a Černoši měli zmizet přes noc, pokud neobnovíme pro náš lid, jako to udělal Hitler, PŘIROZENÝ ŘÁD, „zákony kmene“.

Naše revoluce tedy není materiální a fyzická, ale radikální duchovní změna v cítění našich lidí:

Odstranění sobeckého atomismu a chamtivého, úzkého „individualismu“; ať už se to nazývá „liberalismus“,

Machine Translated by Google

„konzervatismus“ nebo „demokracie“ a obnovení hluboce uspokojujících pocitů lásky k našemu vlastnímu druhu v srdcích západních bílých mužů. Tato láska ke své skupině se projevuje ochotou obětovat se a dávat za svou rodinu – a širší rodinu své rasy.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Dlouhodobý úspěch v jakémkoli lidském úsilí není nikdy výsledkem slepé náhody. Dosažení jasně definovaného cíle, ať už se jedná o přechod z bodu „X“ do bodu „Y“, stavbu domu nebo organizaci podniku, je vždy výsledkem tří věcí:

1. Intelektuální schopnost vnímat daný problém, očekávaný odpor a nejlepší způsob, jak tento odpor překonat k dosažení cíle.

2. Vůle a odhodlání udělat cokoli, co může být nezbytné k dosažení požadovaného cíle, bez ohledu na odpor.

3. Fyzické prostředky, síla a odvaha k prosazení a provedení plánu nebo boje vymyšleného myslí a určeného vůlí.

Pokud některý z těchto tří prvků v něčím poslání chybí, dojde k neúspěchu. je nevyhnutelný, předvídatelný výsledek.

Člověk, který je příliš hloupý na to, aby pochopil různé faktory spojené s pokusem o cestu z bodu „X“ do bodu „Y“, kde je cesta mezi námi džunglí zamořenou hady, nebezpečnými masožravci a horečkou, a který se nevyzbrojí zbraněmi, mapami, léky a dalším vybavením, nikdy nedosáhne „Y“, bez ohledu na to, jak neústupné je jeho odhodlání nebo jak silné jsou jeho svaly. Jiný muž, který se pokouší o stejnou cestu, ačkoli jasně vnímá nebezpečí a připravuje se na ně, a ačkoli je silný ve svalech, přesto nedosáhne „Y“, pokud je tak nerozhodný a slabý vůlí, že v boji nevytrvá a bezohledně nepoužije jakoukoli sílu, která by mohla být nezbytná k dosažení cíle.

rozdrtit a zničit síly, které mu odporují. A třetí muž, který má intelekt, aby vnímal nebezpečí a připravil se na ně, a vůli a odhodlání probojovat se skrz ně, i s největším hrdinstvím, ale který je tělesně křehký a fyzicky tak

Machine Translated by Google

slabý, že nemůže plnit příkazy své mysli a jeho vůle nemůže jinak než podlehnout silnějším protivníkům, s nimiž se setká.

S civilizacemi je to stejně jako s boji jednotlivých lidí. Desítky velkých civilizací zanikly kvůli selhání jednoho nebo více z těchto tří prvků nezbytných v boji o přežití.

Divoké společnosti obvykle hynou ne ani tak kvůli nedostatku silné vůle nebo fyzické síly, jako spíše kvůli neschopnosti vnímat skutečnou situaci. Topí se v pověrách a klopýtají v temnotě nevědomosti a jsou přemoženy fyzickými silami násilných přírodních jevů, katastrof a nemocí, které se civilizovanější společnosti naučily zvládat.

překonat.

Na druhou stranu civilizace, navzdory všem svým intelektuálním úspěchům a vědám, nejčastěji zanikají kvůli selhání vůle, úpadku divokého a bezohledného pudu po přežití a dominanci, který původně vytvořil společnost. Stávají se „humanistickými“, sobeckými a změklými. Stávají se fyzicky slabými a závislými na placených armádách a policii, které jim pomáhají bojovat.

Bojovný duch cti, sebeobětování a hrdinství jejich předků ustupuje rostoucí lásce k pohodlí, luxusu a zbabělosti maskované jako „humanitárnost“.

Když civilizace dosáhne tohoto zkaženého stádia svého rozkladu, může zastavit konečný kolaps společnosti, jelikož dekadence je den ode dne zjevnější. Pouze tehdy, když umírající společnost má stále dostatek životní energie k tomu, aby zplodila duchovního obra, božského návratu k dávnému hrdinství svého lidu, který je schopen šokovat a vyhnat civilizaci z její přirozenosti.

historická noc spánku a smrti, navzdory sebevražednému odporu umírajících národů, které touží jen po „míru“ a spánku smrti, může společnost na chvíli znovu povstat.

Západní árijská civilizace překročila v devatenáctém století na své cestě do limbu historický bod, odkud není návratu, jak si patřičně všimli Spengler, Chamberlain a další. Nebýt neuvěřitelného, zázračného příchodu Adolfa Hitlera na konci...

Machine Translated by Google

V daném okamžiku by jedinou snesitelnou cestou pro inteligentního, vnímavého a citlivého člověka obklopeného nechutnou a sebevražednou civilizací bylo rezignované užívání si takových chvilkových rozkoší, které by poskytovaly únik z zdrcující reality judaizované, kanibalizované a prsatého civilizace, která se ve jménu „humanitárství“ řítí střemhlav zpět do džungle.

Ale výskyt Adolfa Hitlera v historii je důkazem, že v bílé, západní civilizaci stále přetrvává dostatečná jiskra obětavé, tvůrčí síly, která by umožnila bílému člověku přežít možná dalších tisíc let, nebo tak nějak. Tato nekonečně vzácná jiskra však zůstane jen tím a rychle pohasne v temnotě, dokud ta nepatrná elitní menšina lidstva s vtipem, která chápe, co Hitler udělal, nebude příliš sobecká, zbabělá a krátkozraká na to, aby si vzala za své ponaučení z historie dříve, než bude navždy příliš pozdě, a rozdmýchala jiskru, kterou nám Hitler dal, do řvoucího plamene tvůrčího.

civilizace založená našimi statečnými předky.

Strašný trest, který židovské síly rozkladu a ničení uštědřily bojujícím hrdinům civilizace Adolfa Hitlera, svět doposud tak znepokojil a vyděsil, že i ti, kteří jsou schopni vidět a pochopit nebezpečí pro lidstvo a cestu ke spáse, jak ji ukázal Adolf Hitler, jsou tak žalostně připoutáni ke svým životům, svobodám a pohodlí, že se neodvažují sebrat posvátnou jiskru bílého přežití a rozdmýchat ji vlastním dechem života, který musí brzy mít – nebo navždy zhasnout.

Árijské, bílé lidstvo je na pokraji temnoty a zapomnění. Na skalách ve věčné temnotě dole jsou rozházené kosti jiných vševědoucích, pompézních civilizací, které byly...
nepochybně si nedokázali představit svůj vlastní zánik právě v době, kdy byli obklopeni vnější mocí a velkolepostí impéria. Nebyli schopni si uvědomit ani čelit CELKOVÉ hrozbě rostoucí slabosti a „humanitismu“, nebyli schopni sebrat CELKOVOU vůli nezbytnou k zvrácení historického pochodu k smrti a zapomnění. Byli příliš líní a sobečtí, chamtiví a zbabělí, než aby dbal na těch nepatrných hrstku, kteří byli upáleni, ukřižováni, kamenováni, krmeni lvům nebo jim byl podán pohár

Machine Translated by Google

bolehlav.

Pokud existuje nějaká historie za tisíc let a nějací lidé, kteří by ji byli schopni studovat, budou s nedůvěrou žasnout především nad tvrdohlavým odmítáním bílého člověka využít svou ohromnou sílu, své znalosti a prozřetelný dar vůdcovství Adolfa Hitlera k tomu, aby se zachránil před neuvěřitelným a nejtrapnějším otroctvím v rukou relativně malé bandy nechutných, patologicky nevyvážených, fyzicky slabých a zbabělých, arogantních a tyranských Židů.

Naše dnešní problémy nejsou „americké“, „britské“, „francouzské“, „německé“, „evropské“ či „africké“ – jsou to problémy PŘEŽITÍ VŠECH BÍLÝCH MUŽŮ.

Jaký je, proboha, rozdíl mezi tím, zda se Bartholomew Buckingham narodil poblíž Temže, Hans Schmidt na Rýně, Pierre Dubois na...

Seina, Per Olafson ve Stockholmu, Eric Erasmus v Durbanu, Joe Doaks v Podunku v Ohiu nebo John Smith v Aucklandu na Novém Zélandu ve srovnání s otázkou „Bude ještě něco?“
Bartoloměj, Hans, Pierr, Pers, Eric, Joes nebo Johns?“

Naše planeta se hemží barevnými tvory, kteří nás početně převyšují v poměru více než ČTYŘI K JEDNÉ – a ve všech našich národech nám říkají, že tyto méněcenné bytosti jsou nám „rovné“, schopné odhlasovat naše peníze,
naše svobody, naše životy a naši čest. Podle staromódních představ o nacionalismu a demokracii mám já, Lincoln Rockwell, vážit si, pečovat o některé z nejnižších potomků a být jim loajální.
džungle, za předpokladu, že je jejich černá matka dala světu v nějaké americké strouze nebo špinavé kolébce – protože pak jsou to samozřejmě „Američané“, a nejsme snad všichni touhou po „Americe“?

Nebo mám být loajální a zemřít za tato ubohá a politováníhodná polozvířata, mé „spoluobčané Američany“, tím, že povraždím miliony a miliony nejlepších biologických exemplářů mé vlastní rasy, protože nás banda hollywoodských Židů učí, že Američané musí nenávidět Němce?

Nebo je to opět určitý zeměpisný úsek, kam mám jít
věrný, a pro který musím zabít své vlastní lidi a možná i zemřít

Machine Translated by Google

sebe? Končí moje loajalita k tomuto geografickému kousku u
Kanadská hranice?

Ale možná je to právě „amerikanismus“, kterému mám být věrný a za který musím vést válku proti německým mužům, ženám a dětem. Když se však podívám na to, co mi říkají, že je „amerikanismus“, zjišťuji, že spočívá především v ochotě pokorně se podřídit židovskému řízení mé kultury, vlády, náboženství, zábavy a dokonce i mého sexuálního života.

Ne, tohle všechno jsou nesmysly.

Jediná věc, ke které mohu být loajalní s hlubokým přesvědčením – jediná loajalita, která dává smysl – je mé RASOVÉ, a tedy i kulturní bratrství s mým vlastním lidem, bez ohledu na to, kde se narodil! Když je tato loajalita zpochybňována a můj lid je v nebezpečí, je obludné předstírat, že musíme být k sobě navzájem podezřívaví jen proto, že žijeme napříč imaginárními geografickými hranicemi, a že po řádné přípravě a agitaci ze strany bandy mezinárodních Židů musíme my bílí muži pochodovat, abychom se navzájem zabíjeli, bombardovali na popel a věčně se nenáviděli, protože jsme „obchodní rivalové“ nebo za „americkou demokracii“ nebo „Britské impérium“ nebo za cokoli jiného na světě.

Jsem BÍLÝ MUŽ a bratr všech ostatních bílých mužů a mám v úmyslu stát po jejich boku a v případě potřeby je vést v boji o přežití proti nevýslovné hrozbě barevného obyvatelstva Země, které povstává k masakru a drancování bílých mužů – a vedeno intrikánským Židem!

Ale stejně jako první muž v analogii s procházkou džunglí zamořenou hady, příliš mnoho našich bílých „vůdců“ nedokáže vnímat kosmické rozměry problému a představuje si, že je to něco, co lze vyřešit v „jejich“ zemi, a to z poloviny...

opatření.

Těch pár hrstka, kteří chápou děsivou a naprostou naléhavost situace bílého muže, se až do našeho příchodu na místo pokoušelo bojovat s menším počtem zbraní, než kolik bylo potřeba v totálním boji o přežití. Většina nejlepších vůdců si představovala, že malé skupiny sužovaných bílých mužů, shromážděné do malých skupin,

Machine Translated by Google

geografické shluky za pomyslnými liniemi a statečně mávající různobarevnými kousky látek ve vánku, mohou přežít samy o sobě, a k čertu s ostatními bílými muži, kteří mají různobarevné kousky látek.

Židé NIKDY neudělali tu chybu, že by se vážně rozdělili do těchto falešných geografických „týmů“. Naopak, Židé – se svým bolševismem, sionismem a kříženci – útočí na VŠECHNY bílé muže, VŠUDE a STÁLE. Posílají své černé armády do všech našich národů v totálním útoku proti bílé elitě světa, bez jakéhokoli ohledu na „národní“ hranice, vlajky, jazyky nebo kultury. Tváří v tvář této totální mezinárodní hrozbě zničení RASOU miliony těch, kteří již toto nebezpečí vidí, temně blábolí o „yankeeském imperialismu“, „Britském impériu“, „špinavých katolících“, „nemorálních ateistech“, „republikánech“, „labouristech“, „zatracených Yankeeech“, „Německo na prvním místě“ atd., atd., až do zvracení.

Jako malí chlapci obléhaní davem únosců a vrahů, nedokážou odolat hádkám o to, kdo má nejvíc kuliček tváří v tvář smrtelnému nebezpečí, na které dočasně zapomínají. Bitva naší doby – pokud má nějaká bitva existovat – je o PŘEŽITÍ BÍLÉ RASY!

A aby přežil, bude muset bílý muž ZNOVU DOBYT zemi, kterou kdysi dobyli a zcivilizovali jeho předkové za cenu tolika krve. Pod prapory mezinárodního židovstva hrozí barevné masy návratem civilizace k barbarství.

Pod praporem svastiky Adolfa Hitlera ovládnou bílí muži po celém světě planetu, aby zachránili civilizaci.

Židovská válka proti civilizaci byla ve skutečnosti celosvětovou, gigantickou REVOLUCÍ, během níž přiměli miliony z nás, abychom se navzájem povražďovali s výkřiky „Demokracie!“, „Gott mit uns!“, „Osvoboďte otroky!“, „Svoboda, rovnost, bratrství!“. A nyní se připravují na závěrečnou krveprolití, během kterého budeme křičet „Kapitalismus!“ a „Komunismus!“, zatímco se dva týmy bílých mužů budou navzájem masakrovat Židy financovanými vodíkovými bombami.

Machine Translated by Google

V průběhu těchto bratrovražedných a sebevražedných válek se Židé nebáli obětovat tisíce svých bratří ve své ďábelské věci, jako to udělali při posledním monstrózním masakru v roce

40. léta 20. století. Židé si uvědomují, co si MY musíme uvědomit: že hrají o nejvyšší sázky v oblasti poznání lidstva –
ovládnutí celé země – a neostýchají se nevyhnutelných závěrů strategie a taktiky diktovaných znalostí takových sázek. Pokud chceme přežít, musíme mít i my důvtip a sílu mysli, abychom se postavili smrtícím faktům situace a jednali BEZMILORDĚ, RYCHLE a EFEKTIVNĚ.

Židé téměř dosáhli posledního kroku ve své 4000leté revoluci – OTEVŘENÉ světové mocnosti. Nyní mají naprostou tajnou moc manipulovat a ovládat veškeré světové dění a chybí jim jen trochu vymývání mozků a zlomení vůle mas, aby se jejich světovláda stala uznávanou a formální mocí. K této neuvěřitelné moci bojovali a probojovali se nepřekonatelným odhodláním a železnou vůlí po čtyřicet století a jen zázrak může zabránit konečnému vítězství těchto fanatických bojovníků, ačkoli by takové vítězství pro lidstvo bylo tragicky a zlomyslně špatné.

Dokonce i ateističtí Židé – což je většina z nich – mají nevysvětlitelnou víru ve starověká židovská proroctví, že až „zákon vyjde z pahorků Sion“ a Jeruzaléma, bude to pro Židy milénium a oni budou vlastnit a vládnout zemi.

JSOU NYNÍ V JERUZALÉMĚ a chybí jim jen pár bloků k úplnému ovládnutí! [POZNÁMKA: Velitel Rockwell psal před válkou v roce 1967, kdy Židé dobyli zbytek města.] Zažívají celosvětové šílenství, protože už cítí totální vítězství, které jim chystáme dát, a právě teď připravují svou obětní orgii vítězství v Tel Avivu!

Tváří v tvář této nevýslovné hrozbě, že celý svět a my všichni padneme do rukou tyranie gangu zločinných paranoiků, je úzký šovinismus, konzervatismus a regionalismus většiny pravicových vůdců tou nejvyšší hloupostí! S pány...

Machine Translated by Google

kříženci, Židé, vedou MILIONY divochů v celosvětovém útoku proti bílým elitním nositelům civilizace, a konec je z historického hlediska jen za okamžik, jen ti nejkrátkozrakější vůdci mohou nadále udržovat naše děti rozdělené a bezmocné do „týmů“ Američanů, dixiekratů, katolíků, Němců, Yankeesů, ateistů, Holanďanů, konzervativců, Irů atd. celým ubohým a srdcervoucím seznamem.

Žid může být vším tímto – ale V PRVNÍM SKUTEČNOSTI JE ŽID!

Prvním úkolem toho, kdo chce zachránit civilizaci – což vyžaduje záchranu bílého člověka – je učinit bílé lidi svrchovaně a plně si vědomými RASY nade vší ostatní loajalitu. Naši lidé mohou být Demokraté, Němci, Katolíci nebo Angličané, pokud chtějí a pokud to vyhovuje jejich účelům, ale NEJDŘÍVE MUSÍ BÝT BÍLÍ MUŽI! Jinak nás Židé budou udržovat rozdělené, bezmocné a v nevědomí naší rasové jednoty a síly, zatímco oni sami fanaticky bojují jako Židé, ať jsou kdekoli, dokud nebude po všem.

Svět televize, raket a tryskové dopravy se stal příliš malým na to, aby si jakákoli skupina bílých mužů kdekoli mohla dovolit sebevražedný luxus boje mezi sebou ve prospěch Židů, bez ohledu na důvod, který může být v propagandě uváděn. Prostě si nemůžeme dovolit bojovat mezi sebou, když jsme pod tak drtivým a smrtícím útokem tak nekonečných hord vedených tak fanatickým a ďábelským nepřítelem, jako je marxistický, sionistický Žid. Důvod, proč bílý muž tak dlouho prohrává, je v první řadě ten, že selhal nebo odmítl vidět obrovskost a naléhavost svého problému. Dovolil si být rozptýlen milionem malých hádek o maličkosti, zatímco jeho rasa byla téměř vyhlazena.

Stejně jako první muž v analogii jsme nepochopili cestu, povahu překážek a co je nejhorší, ani jsme si neuvědomili cíl, kterého musíme dosáhnout – nebo zemřít. Tím cílem je a musí být OVLÁDNUTÍ ZEMĚ BÍLÝM MUŽEM, protože civilizace závisí výhradně na takovém bílém ovládnutí. Jakýkoli menší cíl je naprosto bezcenný, stejně jako by byl bezcenný pro člověka určeného k oběšení, aby bral vitamíny a dosáhl dokonalého zdraví.

Machine Translated by Google

A tak fantasticky obtížný a kosmický cíl, jako je svět

Vládu nelze získat štěstím, lstí, polovičatými opatřeními, modlitbami, nadějemi, krásnými projevy, pamflety ani sporadickým násilím. Naším cílem a cílem musí být SVĚTOVÁ PROTIREVOLUCE proti židovské marxisticko-sionistické revoluci.

A revoluce nikdy, nikdy, NIKDY nejsou výsledkem spontánních a náhodných povstání, ale VŽDY produktem bezohledného, vědeckého plánování a boje, založeného na neměnných zákonech velkých společenských otřesů. Za vidlemi a barikádami se vždycky skrývá příběh o spiknutích plánovačů zapálených svíčkami – jinak by revoluce skončila v mžiku.

Naše hrstka vůdců si nejen dosud neuvědomila neslýchané rozměry cíle, k němuž musíme směřovat, ale také se jim v jediném případě nepodařilo čelit svým děsivým povinnostem v oblasti plánování. Znovu a znovu se objevují rádoby vůdci a vedou nás v ubohém úsilí uštípnout tygřímu ocasu konec, jen aby pak plýtvali našimi prostředky, krví a hrdinstvím v marném boji, který vždy končí tím, že nás rozdrtí jediná drtivá rána tlapy bestie.

Židovskou světovou revoluci lze zlomit a porazit pouze protisvětová revoluce.

Jakákoli revoluce musí být plánována s péčí a přesností v souladu s železnými zákony, které řídí lidské chování v masách. Světová revoluce, tváří v tvář mezinárodní a ohromující moci židovstva, musí být plánována a provedena s brilantností a bezohledností, která nemá v dějinách světa obdoby.

Nejzákladnější pravidlo takového katastrofálního společenského otřesu, jakým je revoluce, zní: „Krev mučedníků je semenem církve!“ Možná to zní krutě a brutálně, ale přesto je pravda, že čím větší podíl lidského otřesu je cílem, tím větší množství krve a proudy slz musí být v obrovském množství prolity, aby bylo dosaženo cíle.

Takový bezprecedentní, kolosální hnutí, které samo o sobě dokáže zvrátit sebevražedný trend západního světa a zajistit ještě dalších tisíc let přežití pro bílého člověka, nikdy nemůže...

Machine Translated by Google

být spuštěn – natož vyhraný – jakýmkoli bezpečným, bezbolestným nebo snadným způsobem. I obyčejné utrpení a mučednictví jsou příliš nepatrné pro hnutí, které musíme zapálit, abychom přežili. Všechno v současné smrtící bitvě o ovládnutí světa je a musí být
Olympionik a nemůžeme se bát olympských trápení, pokud chceme doufat ve vítězství.

Mocná hnutí vždy vyžadují, aby se miliony lidí obětovaly ve vášnivém sebeobětování pro věc. A tyto obrovské masy lidí se nikdy nedají dohnat k tomu, aby se vrhly do plamenů revoluce s výkřiky „Příznivá obchodní bilance!“ nebo „Práva států!“ atd. Pouze ZÁKLADNÍ pudy z hlubin lidské psychiky mohou pozvednout pomalu se pohybující masy z jejich nevědomé apatie k divokému stupni emocí, který je zcela strhne v přílivové vlně revoluce. Nic neovlivňuje tyto základní emoce mas tak jako HRDINSTVO a pouze nejvyšší hrdinství může nyní zachránit bílého člověka před jeho letargií a paralyzujícím strachem z Židů.

A neexistuje žádný jiný symbol než svastika a žádné jiné jméno než Adolf Hitler, které by bylo tak krásně vypočítáno k vyvolání pronásledování a následného hrdinství, jež jediné dokáže sjednotit a roznítit bílého muže k neodolatelné vlně protižidovské marxisticko-sionistické revoluce. Až do příchodu Adolfa Hitlera neměli bílí muži světa nic, absolutně NIC, co by znamenalo společnou věc, společné hrdiny, společné mučedníky, posvátné svatyně, jména a symboly. Ale nyní, poté, co miliony mladých německých bílých mužů hrdinsky odhodily své drahocenné životy v prvním skutečném boji v historii za bílou elitu, konečně máme krví nasáklé svatyně, symboly a mučedníky, kteří jsou nejzákladnějším materiálem revoluce.

Miliony stejně vzácných mladých bílých mužů na opačné straně, bojujících za ďábelské komunisticko-sionistické Židy, ztratí své životy naprosto pro nic za nic, pokud toto nepřijmeme.
ohromnou krevní oběť a použijte ji k zajištění toho, aby už nikdy nebyla prolita drahocenná bílá krev v boji za Židy a černochy.

Machine Translated by Google

Nicméně, a je to neuvěřitelné, šťastní dědicové veškeré této sebeobětování a hrdinství – příjemci těchto vzácných krví potřísněných praporů a posvátných jmen – odmítají své dědictví jako „nepraktické“.

„Nikdy nemůžeme vyhrát s otevřeným lpěním na národním socialismu a svastice,“ vysvětlují tito pánové chabě. „Židé naučili lidi, aby je příliš nenáviděli,“ dodávají. „Pokud budeme používat svastiku a příliš otevřeně chválit Hitlera, uvrhnou nás do vězení nebo nás zabijí!“ A nezavrhli snad VŠECHNY tvůrce...

revoluce, včetně židovských tvůrců rudé revoluce, uvěznit – a některé z nich dokonce zabít? Máme my, národní socialisté, být bojácnější a zbabělejší než banda Židů? Právě pronásledování a krveprolití, kterému se takové nerozhodné postavy snaží vyhnout, je sine qua non [něčím naprosto nezbytným nebo nezbytným] našeho vítězství!

To nejsou prázdná slova. Osobně jsem dokázal jejich pravdivost zde v Americe, mocenském centru světového židovstva, tím, že jsem byl bitý, šel do vězení a blázince, ztratil jsem svou drahou rodinu a žil jsem jako zvíře. Za dvanáct dní, od dnešního dne, kdy toto píšu, mi opět hrozí vězení. Tyto věci jsou nepříjemné a dokonce srdcervoucí – ale MUSÍ BÝT!

Za dva roky jsem se vypracoval na vedoucí pozici v celosvětovém boji za bílého muže, začínaje jako chudý, neznámý a bez pomoci svobodný jedinec, stejně jako miliony a miliony dalších – jednoduše a výhradně proto, že jsem s vděčností a láskou používal vzácná jména a symboly, které byly koupány a nasáklé v takových oceánech krve a slz – svastiku a jméno vůdce Adolfa Hitlera.

Dočasné a okázalé politické úspěchy jsou vždy snadné. Vždy je jednodušší a rychlejší nacpat si do bundy chrániče, než měsíci či lety práce a potu budovat lidské svaly, které by kabát zaplnily. Již padesát let dochází k neustálému vzestupu a pádu „pravicových“ neboli bílých hnutí postavených výhradně na chráničích.

Podporou mateřství, ctnosti a vlastenectví atd. a vyhýbáním se brutálním prohlášením o skutečném účelu takových organizací – kterým musí nutně být vyhlazení

Machine Translated by Google

Komunisticko-sionističtí nepřátelé lidstva – daly by se shromáždit velké davy bázlivých „patriotů“, „konzervativců“ a dokonce i pár „tvrdých“ antisemitů. Tito lidé však k takovému hnutí nejsou přitahováni, protože jsou tak zapáleni revoluční horlivostí, že je lze jen stěží zastavit v útoku na své trýznitele v ulicích. Spíše se připojují k „patriotické“ společnosti, aby si ulevili od výčitek svědomí tím, že předstírají, že bojují proti Židům a jejich zradě a teroru pomocí toho, co nazývají „chytrými podzemními metodami“. Jednou týdně se na „srazu“ (samozřejmě soukromém) zbavují nahromaděné frustrace z tyranie Židů a černochů a pak šťastně spěchají domů na další týden plný zisků, večírků a televize.

Takoví Mocní Myši se zděsí, když se jim navrhne, že by snad měli rozdávat letáky na ulici nebo demonstrovat nějaký nehorázný příklad židovsko-komunistické arogance. A pokud někdo odhalí nejen Židy takové, jací jsou, ale také tyto politické povaleče, kteří jim odčerpávají podporu a energii pro skutečný boj, tito hrdinové odpovídají vytím, že jsou agentem provokatérem, který se snaží je všechny ukřižovat jako bandu nacistů – což by, nebýt jejich nechutné zbabělosti, jinak mohli být.

Úkolem světové protižidovské revoluce není přitahovat a organizovat tyto opovrženíhodné šmejdy, ale vytlačit je z cesty a z podnikání, aby nemuseli Hnutí vydojit tu nepatrnou část dostupné podpory pro zbytečné „projekty“, jak to dělají už léta. Nic nesplní tento úkol tak jako svastika. Političtí trubi, spekulanti, prostitutky a zbabělci se s ocasem mezi nohama utíkají od tohoto hákovitého kříže, jako ďábel od svěcené vody.

Na druhou stranu, svastika má neodolatelnou přitažlivost pro ten druh odvážných, smělých, bezstarostných bojovných MLADÝCH mužů, které potřebujeme. V Americe většina z nich prostě nenávidí negry kvůli svému čistě bílému instinktu. Když se dozví o roli Židů v hanebné situaci s černochy, stanou se z nich během několika minut nacisté.
Pak už je to jen pár měsíců, než také pochopí

Machine Translated by Google

hlubší význam, idealismus a skutečné cíle Hnutí.

Ale ještě důležitější než tyto výhody je, že krví nasáklý svastikový kříž má na Židy nadpřirozený účinek. Koneckonců je to jen pár černých čar – ale Židy vyvádí z jejich obvyklého lstivého a vypočítavého rozpoložení a činí je hysterickými a hloupými. Pro ně to nejsou jen čáry, ale strašlivá hrozba nemilosrdného odhalení, rychlé spravedlnosti a strašlivé pomsty, kterou si podle jejich výčitek svědomí plně zaslouží. Je to jako obrázek elektrického křesla pro pronásledovaného vraha.

Klidný, vypočítavý Žid je nejnebezpečnější bestie na světě. Žid si svým ďábelským, zvráceným, ale brilantním rozumem téměř podmanil všechny ostatní z nás. Ale hysterický, křičící Žid, šílený nenávistí a strachem z trestu za své zločiny, je bezmocným tmelem v rukou vypočítavého národního socialisty.

Dokázali jsme to znovu a znovu – když židovské rady utratily miliony dolarů za šíření informací mezi Židy, aby nás ignorovali. Ale hordy provinilých malých hříšníků to nedokážou!
Když vidí ten svastiku a slyší nás chválit Adolfa Hitlera a popisovat plynové komory pro zrádce, stanou se z nich křičící, divocí ghettští Židé, kteří věčně ničí svá vítězství na poslední chvíli svými šílenými vášněmi nenávisti a pomsty.

Výsledkem je životní krev politického hnutí: PUBLICITA! Navzdory židovské nadvládě nad všemi veřejnými sdělovacími prostředky nelze přehlídky svastik a národních socialistů na veřejných ulicích skrýt ani ignorovat, aniž by se tím prozradila jejich povaha. Jistě, mohou tyto zprávy potlačit.

Ale pak si příliš mnoho lidí uvědomí svou sílu tisku a
cenzura. A když se mladému hnutí podaří vynutit zveřejnění své existence na obrovských celostátních televizních sítích, v časopisech, tisku atd. – slouží to jako jasný signál pro miliony frustrovaných, kteří takové hnutí hledají. Jen tak se nám podařilo kontaktovat tisíce lidí po celém světě, kteří nikdy předtím nebyli v žádném „vlasteneckém“ oděvu, ale nedokázali odolat Americké nacistické straně a Světové unii...

Machine Translated by Google

Národní socialisté. [POZNÁMKA: Velitel Rockwell formálně změnil název své organizace na NÁRODNÍ SOCIALISTICKÁ STRANA BÍLÝCH LIDŮ během své poslední celostátní konference zaměstnanců v červnu 1967.]

Svastika a Hitler zdaleka nejsou mlýnskými kameny, ale spíše odpovědí na věčný problém pravice – peníze!
Když nemáte peníze na papír, zasedací síně atd. – což naše strana nikdy nemá – můžete jít do ulic, pochodovat, rozdávat podomácku vyrobené letáky a demonstrovat – zadarmo. Židé se zblázní, zaútočí – a vy pak máte volný přístup k židovské televizi, novinám, časopisům atd. v hodnotě milionů dolarů. Samozřejmě se můžete dostat do krve a muset sedět ve vězení, zatímco se zotavujete. Ale to je malá cena za ohromující výsledky.

Kromě bezplatné publicity, která vám bude sloužit jako nacista, zjistíte také, že právě ta drzost celé věci přiláká mladé bojovníky, které potřebujete, i když o politice tohoto podniku nic nevědí a vůbec se o ni nestarají. Obdivují syrovou odvahu a troufalost. Později, až se s fakty trochu lépe seznámí, budou bojovat za ideály a bílého muže. Ale do té doby budou tito cenní ochránci vaší svobody projevu bojovat jen pro zábavu.

Především vás svastika ochrání před základním omylem pravice – tento sladký rozum změní svět a zachrání nás před židovskými tyrany.

Rozum je v lidských záležitostech stále ještě kojencem, vzácným a vzácným vývojem, který se nachází v mutujících mozcích nekonečně malé menšiny homo sapiens. A i těch pár géniů schopných uplatňovat skutečný, nezávislý rozum je téměř zcela neschopných jednat v souladu s jeho diktátem – což je jeden z důvodů, proč tolik z nich končí jako selhání ve světě, který si jich ani jejich rozumu neváží.

Je to SÍLA, MOC, EFEKT, která vládne světu, od přílivu a odlivu až po rozhodnutí vašeho souseda vstoupit do Rotary. Jen zanedbatelná hrstka podivínů změní názor v důsledku přesvědčení lepším argumentem. Drtivá masa, včetně masy

Machine Translated by Google

Dnešní „intelektuálové“ mění názor pouze proto, aby se PŘIHLÁSILI. Jinými slovy, mysl drtivé většiny se VŽDY klaní nejsilnějšímu názoru – názoru, který přináší odměnu a vyhýbá se trestu.

Pravice zkoumá své důvody, argumenty a fakta a shledává je pravdivými a dobrými – ať už jsou jakékoli. Pak se rozhořčí, že ti flákači od vedle nevidí a neocení tuto správnost, a s největší pravděpodobností je vyhodí z domu za kázání „nenávisti“. Ale takhle to prostě je. Flákači se budou držet jakéhokoli názoru, který jim ukazuje největší sílu a VŮLI K MOCI. Ve svém přístupu k rozumu jsou naprosto, beznadějně ženské a vždy, VŽDYCKY dávají přednost síle před „správností“.

Když říkají „ne“ naší svastice a národnímu socialismu, jsou to jen věčné ženy, které říkají „ne“, ale myslí tím: „Pokud přijmeš mé ne, pak jsi slaboch a nemáš právo na mou přízeň. Uvidíme, jestli máš v sobě mužnost a sílu mě PŘINOUTIT říct ano!“

Nenávidí nás teď, protože jsme slabí a bezmocní. Žádný rozum na světě je nikdy nepřinutí milovat nás ani naše myšlenky v JAKÉKOLI podobě, bez ohledu na to, jak se je snažíme přikrášlit, dokud si nezískáme JEJICH ÚCTU A OBDIV ZA NAŠI VŮLI, naši odvahu a naši sílu! Jakkoli jsou hloupí, jejich instinkt pro vycítění síly a moci je stále čistý a pokus PROPADOVAT národně socialistické myšlenky pod rouškou „vlasteneckých lig“ a dalších milých, bezpečných skupin je velmi dobře odpuzuje jako činy zbabělců a úskoků.

K ČERTU s těmi zákeřnými a bezpečnějšími přístupy! Pronásledují nás stejně jako přímý a otevřený přístup a pokaždé nás odsoudí k ubohému, zákeřnému selhání. Pokud máme být posledními bílými muži, kteří dobyli svět; pokud nás má nakonec přemoci smečka krys, postavme se alespoň smrti naší rasy, tak jako naši předkové čelili své smrti – jako MUŽI.

Neplazme se mezi krysy, které žebrají o slitování nebo se je snaží přelstít a předstírají, že jsme sami krysy!

Postavme se na popraviště dějin – musíme-li viset – jako

Machine Translated by Google

Norimberští mučedníci, vysocí a hrdí! Je život tak sladký, pohodlí tak vzácné a práce v židovské účtenářské bance tak posvátná, že se BOJÍME uchopit mocnou ruku ADOLFA HITLERA, která se k nám natahuje z naší slavné minulosti? Znovu, k

DO ČERTA s plížením a bezpečností!

Židům je být lstivými a prohnanými. Géniem našeho lidu vždy byla radostná síla, robustní razance, přímočarost, mužná odvaha a ohnivé hrdinství. Když Židé svým ekonomickým terorismem, vězeními, tyrany a katy vyděsí bílého muže k tomu, aby odložil obušek, a donutí ho, aby se pokusil přelstít židovskou tyranii, Židé kdysi silného bílého muže zcela oslabili a odsoudili ho k hanbě a porážce. Bílý muž NIKDY nemůže vyhrát lstivostí!

Na úsvitu severské civilizace se nižší rasy krčily ve svých hrubých chatrčích a modlily se: „Pane, zachraň nás před zuřivostí mužů Severu!“ Byl to TEN typ člověka, který vybudoval západní civilizaci. Pokud má být civilizace nyní zachráněna před davy degenerovaných Židů, jejich kanibalských kompliců a jejich nevýslovně zkažených liberálních přátel, bude to TEN typ člověka, kdo ji zachrání, NIKDY se neplíží!

BÍLÝ MUŽI! V tvých žilách proudí stejná železná krev tvých mocných předků! Tyčící se postava ADOLFA HITLERA natahuje obrovskou ruku, aby tě pozvedla k MOCI dobytí světa! Už jsi se krčil dost dlouho před trpaslíky! A teď POVSTAŇ! Vzepře se krysám a havěti u tvých nohou! Ať ucítí špičku a podpatek tvé boty! Zadupej je!

Spal jsi. Až vstaneš a probudíš se a masy znovu uvidí, jak vypadá muž SÍLY, budou tě milovat, stejně jako si teď představují, že tě nenávidí. S jiskrou národního socialismu, kterou zažehl Adolf Hitler, hořící v tvé hrudi, jsi neporazitelný! IN HOC SIGNO VINCES! Ve znamení svastiky zvítězíš!

Spojte ruce s hrdiny v Americe, Británii, Islandu, Dánsku a dalších bílých zemích, kteří vztyčili svatý prapor svastiky a bránili ho svou krví. Povstal z

Machine Translated by Google

popel Berlína a už nikdy nebude stržen. Postavte se s námi před oltář Adolfa Hitlera a dobyvatelky světa bílé rasy a zavázejte svůj život, stejně jako my, abyste světu znovu nastolili řád a spravedlnost západní, bílé civilizace.

Naučme zrádce, krysy a trpaslíky, aby se znovu krčili hrůzou ve svých chatrčích a modlili se: „Pane, ochraňuj nás před ZUŘIVOSTÍ MUŽŮ SEVERU!“

Machine Translated by Google

pro mé legionáře , kapitola VIII, demokracie proti národu

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

v parlamentu

V důsledku těchto voleb jsem se dostal do parlamentu; byl jsem v něm sám uprostřed nepřátelského světa. Chyběly mi zkušenosti s parlamentním životem a talent demokratické rétoriky, která je plná prázdné, ale pompézní, lesklé fráze, nacvičených gest a velké dávky drzosti. Vlastnostmi, které člověku pomáhají uspět, povznést se, mě Bůh neobdařil – možná proto, aby se vyhnul pokušení stoupat po politickém žebříčku.

Po celou dobu, co jsem byl v parlamentu, jsem nikdy nepřekročil zákony slušnosti a úcty k těm starším než jsem já, ať už to byli i moji největší nepřátelé. Neposmíval jsem se jim, nenadával jim, nesmál se jim,
nebo někoho urazil, což znamenalo, že jsem se nemohl stát součástí takového života. Zůstal jsem izolovaný, nejen proto, že jsem byl jeden proti ostatním, ale naprosto izolovaný od takového života.
Jednoho večera, poměrně pozdního, když se jednání blížila ke konci a lavice byly téměř prázdné, mi bylo uděleno slovo. Snažil jsem se ukázat, že naše země byla napadena Židy; že tam, kde je invaze největší, je lidské utrpení nejděsivější: v Mammuresi, že začátek židovské existence na naší půdě předznamenával smrt Rumunů; že s jejich nárůstem budeme umírat; že nakonec vůdci rumunského národa, muži století demokracie a politických stran, v tomto boji zradili svůj lid tím, že postavili...

se staví do služeb velkých národních nebo mezinárodních financí.

Ukázal jsem, že v portfoliu Marmorosch Blank Bank, v tom židovském hnízdě spiknutí a korupce, figuruje velké množství politiků, kterým tato banka „půjčila“ peníze; pan Brandsch,
státní podtajemník 1 1 1 000 lei; Banca Taraneasca z Mr.
Davilia, 4 677 000 lei; pan lunian 407 000 lei; pan Madgearu 401 000 lei; pan Filipescu 1 265 000 lei; pan Raducanu 3 450 000 lei; Banka Raducanu 10 000 000 lei; pan Pangal (přednosta zednářství skotského ritu v Rumunsku) 3 800 000 lei; Pan.
Titulescu 19 000 000 lei — všichni jsou vůdci rumunské veřejnosti

Machine Translated by Google

život. „Kromě nich je jich ještě mnoho, ale nemohl jsem se k jejich seznamu dostat.“ Někdo mě přerušil slovy:

"Tohle jsou vypůjčené peníze, budou splaceny."

Odpověděl jsem: „Jestli to bude splaceno, nebo ne, to nevím.“ Ale jednu věc vám říkám: když si někdo půjčí peníze z takového finančního zdroje, je zavázán, když dojde k... moc, aby ji uspokojil, nebo i když není u moci, aby ji podpořil, ale v žádném případě ji neodhalil, když by měla být odhalena.“

Přečetl jsem si pak seznam, z něhož jsem bez možnosti popírání ukázal, jak byl rumunský stát od války za demokracie, nejuznávanější a nejdokonalejší formy vlády „lidu lidem“ podveden o zhruba 50 miliard lei! Vedení „demokracie“ mělo základní myšlenku trvalé „kontroly“ nad lidem, v níž byl lid, velký kontrolor, během 15 let vlády okraden o pohádkovou částku 50 miliard lei. Poté jsem učinil několik kritických postřehů ohledně demokracie.

Nakonec jsem vznesl sedm požadavků:

1. Požadujeme zavedení trestu smrti pro podvodné manipulátory s veřejnými prostředky. V tomto okamžiku mě přerušil pan Ispir, profesor na teologické fakultě: „Pane Codreanu, nazýváte se křesťanem, šiřitelem křesťanských ideálů. Připomínám vám, že myšlenka, kterou jste právě předložil, je protikřesťanská.“ Odpověděl jsem: „Pane profesore, když jde o volbu mezi smrtí mé země a smrtí zloděje, dávám přednost smrti zloděje a myslím, že jsem lepším křesťanem, když nedovolím zloději, aby zničil mou zemi a zničil ji.“

2. Požadujeme vyšetření a konfiskaci majetku těch, kteří vykrváceli naši ubohou zemi.

3. Požadujeme, aby všichni politici, u kterých lze prokázat vinu za to, že pracovali proti zájmům naší země podporou pochybných soukromých spekulací nebo jakýmkoli jiným způsobem, byli postaveni před soud. spravedlnost.

4. Požadujeme, aby politici byli v budoucnu vyloučeni z správních rad různých bank a finančních

Machine Translated by Google

podniky.

5. Požadujeme vyhnání hord nelítostných vykořisťovatelů, kteří sem přišli, aby vysáli bohatství z naší půdy a zneužili práci našich rukou.

6. Požadujeme, aby území Rumunska bylo prohlášeno za nezcizitelný a nezrušitelný majetek rumunského národa.

7. Požadujeme, aby všichni volební agenti byli vysláni do práce a aby bylo zřízeno jednotné velení, které bude inspirovat celý rumunský národ jedním rytmem a jednou myslí.

Jednalo se o první pokusy o veřejné formulování několika politických opatření, která jsem považoval za nejnaléhavější. Nebyla výsledkem nějakého dlouhého přemýšlení nebo ideologického hledání, ale výsledkem chvilkových úvah o tom, co rumunský lid tehdy a bez prodlení potřeboval.

O šest měsíců později se objevilo několik poměrně populárních hnutí, která měla ve svém programu mé tři výchozí body:

1. Trest smrti,

2. Zkoumání bohatství a

3. Zabraňování politikům v zastoupení ve správních radách – což znamenalo, že i ostatní je považovali za nezbytné.

Několik postřehů k demokracii

Na následujících stránkách bych rád představil několik závěrů ze své každodenní zkušenosti takovým způsobem, aby jim mohl porozumět každý mladý legionář nebo dělník. Žijeme v
oblečení, formy demokracie. Jsou, ptám se, dobré? Zatím nevíme. Ale jednu věc vidíme: víme přesně, že část větších a civilizovanějších evropských národů odhodila

Machine Translated by Google

tyto šaty a oblékli si nové. Zbavili se jich, protože byly dobré? I jiné národy vynakládají velké úsilí, aby se jich zbavily a převlékly je. Proč? Mohlo by být, že všechny národy

zbláznili se? Že jen rumunští politici zůstali nejmoudřejšími muži na celém světě? Zdá se, že tomu nemůžu úplně uvěřit.
Jistě, ti, kdo je změnili nebo si to přejí udělat, k tomu mají své vlastní důvody.

Ale proč bychom se měli zabývat důvody někoho jiného? Raději se zaměřme na důvody, které by nás, Rumuny, donutily odložit tento šat demokracie.

Pokud nemáme důvody je vyřazovat, pokud jsou pro nás vhodné, pak bychom si je měli ponechat, i kdyby se jich měla zbavit celá Evropa. Nicméně ani pro nás nejsou dobré, protože:

1. Demokracie narušuje jednotu rumunského lidu, rozděluje ho na strany, pobouří ho a tak ho, nejednotného, vystavuje jednotnému bloku židovské moci v těžkém okamžiku jeho historie. Už jen tento argument je pro naši existenci tak závažný, že by pro nás představoval dostatečný důvod k tomu, abychom tuto demokracii vyměnili za cokoli, co by mohlo zaručit naši jednotu: totiž za náš život; neboť naše nejednota znamená smrt.

2. Demokracie proměňuje miliony Židů v rumunské občany tím, že je činí rovnocennými Rumunům a dává jim stejná práva ve státě. Rovnost? Na jakém základě? Žijeme zde tisíce let; s pluhem a zbraní; s naší prací a naší krví. Proč bychom měli být rovni těm, kteří zde jsou sotva 100, 10 nebo 5 let? Když se podíváme na...

V minulosti jsme to byli my, kdo tento stát vytvořili. Do budoucna vidíme, že jsme to my, Rumuni, kdo nese veškerou historickou odpovědnost za existenci Velkého Rumunska; oni žádnou nemají. Jak by mohli být Židé shledáni před historií zodpovědnými za zánik rumunského státu? Abychom to shrnuli: nemají ani rovnost v práci, obětech a boji, které stvořily stát, ani rovnost

odpovědnost za svou budoucnost. Rovnost? Podle starověkého přísloví znamená rovnost nerovné zacházení s nerovnými věcmi. Na jakém základě Židé požadují rovné zacházení, politická práva
stejné jako u Rumunů?

Machine Translated by Google

3. Demokracie není schopna kontinuity v úsilí. Rozdělená na strany, které vládnou jeden, dva nebo tři roky, není schopna vymýšlení a realizace dlouhodobého plánu. Jedna strana maří plány a úsilí druhé. Co dnes jedna vymyslela a postavila, je hned potom druhou zbořeno. V zemi, která potřebuje výstavbu, jejímž historickým okamžikem je právě tato výstavba, představuje tento nedostatek demokracie hrozbu. Je to, jako by se na farmě majitelé každoročně měnili, každý s jinými plány, ruší to, co udělali jeho předchůdci, a jejich práci by pak zničil další majitel.

zítra.

4. Demokracie znemožňuje politikovi plnit si povinnosti vůči svému národu. Politik s největší dobrou vůlí se v demokracii stává otrokem svých příznivců; buď uspokojuje jejich osobní chutě, nebo ničí jeho podporu. Politik žije pod tyranií a neustálou hrozbou volebního agenta. Je postaven do pozice, kdy si musí vybrat buď zřeknutí se celoživotní práce, nebo uspokojení svých příznivců. A pak politik uspokojuje jejich chutě; ne ze své kapsy, ale z kapsy země. Vytváří pracovní místa, pozice, mise, zakázky, sinekury, to vše zatěžuje státní rozpočet, který stále více a více zatěžuje stále více ohnutá záda lidí.

5. Demokracie není schopna autority. Chybí jí moc sankcí. Strana ze strachu ze ztráty svých příznivců neuplatňuje sankce proti těm, kteří přežívají na skandálních obchodních transakcích v řádu milionů, krádežích nebo zpronevěrách; ani neuplatňuje žádné sankce proti politickým protivníkům, aby neodhalili její vlastní pochybné transakce a nekorektnosti.

6. Demokracie slouží velkým financím. Kvůli drahému systému a konkurenci mezi různými skupinami potřebuje demokracie hodně peněz. Přirozeným důsledkem je, že stává se otrokem velkých židovských mezinárodních financí, které si ho podmaňují dotacemi. Tímto způsobem je osud národa svěřen do rukou kasty bankéřů.

Machine Translated by Google

VOLBA, VÝBĚR, DĚDIČNOST

Lid není veden podle své vůle: demokratického vzorce; ani podle vůle jednoho jednotlivce: diktátorského vzorce.

Ale podle zákonů. Nemluvím zde o zákonech vytvořených člověkem. Existují normy, přirozené zákony života; a existují normy, přirozené zákony smrti. Zákony života a zákony smrti. Národ směřuje k životu nebo smrti podle toho, jak respektuje jeden nebo druhý z těchto zákonů.

Zbývá zodpovědět jednu otázku: Kdo v národě může těmto normám porozumět nebo je intuitivně znát? Lidé? Davy? Pokud by tomu tak bylo, domnívám se, že je toho příliš mnoho.
očekávané. Mnohé mnohem jednodušší zákony nechápou. Aby jim porozuměli, musí jim být vysvětlovány opakovaným naléháním – ano, v případě potřeby i trestem.

Zde je několik příkladů zákonů, které jsou pro život lidí nezbytně nutné, ale kterým mnoho lidí rozumí jen s obtížemi: že v případě nakažlivé nemoci musí být nemocní
izolace a je nutná obecná dezinfekce; že sluneční světlo musí vstupovat do domů, proto by dům měl mít velká okna; že pokud je dobytek lépe krmen a opečováván, přináší více pro člověka
výživa atd. Pokud dav nerozumí nebo chápe jen s obtížemi několik zákonů, které jsou pro jeho život bezprostředně nezbytné, jak si může někdo představit, že to, co v

demokracie musí být vedena sama skrze sebe sama, aby dokázala pochopit i ty nejobtížnější přírodní zákony; nebo že by intuitivně znala ty nejjemnější a nejnenápadnější normy lidského vedení, normy, které
projektovat za sebe, svůj život, své životní potřeby, nebo které se netýkají přímo jí, ale vyšší entity, národa?

Pro výrobu chleba, bot, pluhů, zemědělství, řízení tramvaje se člověk musí specializovat, není snad specializace potřeba, když...

Machine Translated by Google

A co se týče nejnáročnějšího vedení, vedení národa? Nemusí člověk mít určité vlastnosti?

Závěr: národ není schopen vládnout sám sobě. Měl by být řízen svou elitou. Konkrétně prostřednictvím té kategorie mužů zrozených v jeho lůně, kteří disponují určitými schopnostmi a
specializace. Stejně jako včely vychovávají svou „královnu“, musí i lid vychovávat svou elitu. Dav se ve svých potřebách podobně obrací na svou elitu, moudré lidi státu.

Kdo si vybírá tuto elitu – dav? Mohli by se najít příznivci pro jakékoli „myšlenky“ nebo hlasy pro kohokoli, kdo kandiduje na veřejnou funkci. To však nezávisí na tom, jak lidé chápou tyto „myšlenky“, „zákony“ nebo „kandidáty“, ale na něčem úplně jiném: na obratnosti jednotlivců získat si přízeň davů. Není nic vrtošivějšího a nejistějšího v

názory než dav. Od války byl tento dav postupně avereskánský, liberální, nacionalistický, národně-rolnický, iorganský atd., každého oslavoval, jen aby na každého o rok později plival, čímž si uvědomil svou vlastní chybu, dezorientaci a neschopnost. Jeho kritériem pro výběr je: „Zkusme jiné.“ Výběr se tedy nedělá podle úsudku a znalostí, ale nahodile a v důvěře ve štěstí.

Zde jsou dvě protichůdné myšlenky, jedna obsahuje pravdu, druhá lež. Pravda – která může být jen jedna – se hledá. Otázka se předkládá k hlasování. Jedna myšlenka získá 10 000 hlasů, druhá 10 050. Je
Je možné, že 50 hlasů víceméně rozhodne nebo vyvrátí pravdu?
Pravda nezávisí ani na většině, ani na menšině; má své vlastní zákony
a jak bylo vidět, uspěje proti všem většinám, i když jsou drtivé.

Hledání pravdy nelze svěřit většině, stejně jako v geometrii nelze Pythagorovu větu předložit k hlasování množině, aby se určila nebo popřela její platnost; nebo stejně jako chemik
výroba amoniaku nevyžaduje, aby davy lidí hlasovaly o množství dusíku a vodíku; nebo jako agronom, který léta studoval zemědělství a jeho zákony, se nemusí obracet na
dav se snaží přesvědčit o jejich platnosti svým hlasem.

Může si lid vybrat svou elitu? Proč si to tedy vojáci nedělají?

Machine Translated by Google

vybrat nejlepšího generála? Aby mohla tato kolektivní porota vybrat, musela by velmi dobře vědět:

a) Zákony strategie, taktiky, organizace atd. a

b) Do jaké míry se daný jedinec svými schopnostmi a znalostmi přizpůsobuje těmto zákonům.

Nikdo si nemůže moudře vybrat bez této znalosti. Pokud si dav přeje vybrat svou elitu, musí nutně znát zákony vedení národního organismu a míru, do jaké kandidáti na toto vedení odpovídají svými kvalifikacemi a znalostmi uvedeným zákonům. Dav však nemůže znát ani tyto zákony, ani kandidáty. Proto se domníváme, že vedoucí elita dané země...

Zemi si nemůže vybrat dav. Snažit se vybrat tuto elitu je jako určovat většinovým hlasováním, kdo by měli být básníci, spisovatelé, mechanici, letci nebo sportovci dané země.

Demokracie, založená na principu volby, která si sama vybírá svou elitu, se tak dopouští zásadní chyby, z níž pramení celý stav bezpráví, nepořádku a bídy v našich vesnicích. Dotýkáme se zde zásadního bodu, protože právě z této chyby demokratického pojetí bychom mohli říci, že všechny ostatní chyby pramení.

Když jsou masy vyzvány, aby si vybraly svou elitu, nejenže nejsou schopny ji objevit a vybrat, ale navíc si, až na několik výjimek, vybírají to nejhorší v rámci národa.

Demokracie nejenže odstraňuje národní elitu, ale nahrazuje ji tím nejhorším v národě. Demokracie volí lidi naprosto bez skrupulí, bez jakékoli morálky; ty, kteří jsou ochotni platit

lepší, tedy ti s vyšší korupční mocí; kouzelníci, šarlatáni, demagogové, kteří během volební kampaně vyniknou ve svých oborech. Mezi nimi by se mohlo protáhnout i několik dobrých mužů, dokonce i politici dobré víry. Ale byli by otroky těch prvních.

Skutečná elita národa by byla poražena, odstraněna, protože by odmítla na tomto základě soutěžit; ustoupila by a zůstala by skrytá. Proto to má pro stát fatální důsledky. Když stát

je vedena takzvanou „elitou“ složenou z těch nejhorších,

nejzkorumpovanějších a nejnezdravějších, co má, není snad člověku dovoleno ptát se proč?

Machine Translated by Google

stát směřuje k záhubě?

Zde je tedy příčina všech ostatních zel... nemravnost, korupce a chlípnost v celé zemi; krádeže a drancování státního bohatství; krvavé vykořisťování lidu; chudoba a bída v jeho městech; nedostatek smyslu pro povinnost ve všech funkcích; nepořádek a dezorganizace ve státě; invaze cizinců s penězi ze všech stran, kteří přicházejí nakupovat zkrachovalé obchody, jejichž zboží se prodává za babku. Země je vydražena.

„Kdo platí víc?“ V konečném důsledku nás demokracie dovede právě sem.

V Rumunsku, zejména po válce, nám demokracie prostřednictvím tohoto systému voleb vytvořila „národní elitu“ římsko-židovských Židů, která není založena na statečnosti, lásce k vlasti ani
oběť, ale zrada vlasti, uspokojení osobních zájmů, úplatek, obchod s vlivem, obohacení vykořisťováním a zpronevěrou, krádež, zbabělost a intriky s cílem srazit jakéhokoli protivníka.

Tato „národní elita“, pokud bude i nadále vést tuto zemi, způsobí zničení rumunského státu. Proto je v konečném důsledku problémem, kterému dnes rumunský lid čelí a na kterém závisí všichni ostatní, nahrazení této falešné elity skutečnou národní elitou založenou na ctnosti, lásce a obětavosti pro vlast, spravedlnosti a lásce k lidu, poctivosti, práci, pořádku,

disciplína, poctivé jednání a čest.

Kdo má provést tuto náhradu? Kdo má dosadit tuto skutečnou elitu na její místo vůdce? Odpovídám: kdokoli kromě davu. Připouštím jakýkoli systém kromě „demokracie“, kterou podle mého názoru zabíjí rumunský lid.

Nová rumunská elita, stejně jako jakákoli jiná elita na světě, musí být založena na principu sociálního výběru. Jinými slovy, kategorie lidí obdařených určitými vlastnostmi, které...
pak obdělávat, je přirozeně vybrán z národa, konkrétně z velké zdravé masy rolníků a dělníků, která je trvale připoutána k půdě a zemi. Tato kategorie lidí se stává národní elitou, která má vést náš národ.

Machine Translated by Google

Kdy lze s davem konzultovat a kdy je to nutné? Měl by být konzultován před velkými rozhodnutími, která ovlivňují jeho budoucnost, aby se mohl vyjádřit, zda může či nemůže, zda je duchovně připraven či nikoliv jít určitou cestou. Měl by být konzultován v záležitostech ovlivňujících jeho osud. To je to, co se rozumí konzultací s lidem; neznamená to volbu nějakého...

elita lidmi.

Ale opakuji svou otázku: „Kdo určuje každému místo v elitě a kdo každého hodnotí? Kdo určuje výběr a posvěcuje členy nové elity?“ Odpovídám: „Předchozí elita.“

Ten druhý nevybírá ani nejmenuje, ale posvěcuje každého na jeho místě, na které se sám povznesl svými schopnostmi a morální hodnotou. Posvěcení provádí vůdce elity po konzultaci.
se svou elitou. Národní elita se tedy musí postarat o to, aby na její místo zanechala dědičnou elitu, elitu, která však není založena na principu dědičnosti, ale pouze na principu sociálního výběru uplatňovaném s největší přísností. Princip dědičnosti sám o sobě nestačí. Podle principu sociálního výběru, neustále obnovovaného prvky z nitra národa,

Elita si vždy udržuje vitalitu. Hlavní historickou chybou bylo, že tam, kde byla elita vytvořena na základě
principu výběru, následující den opustila tentýž princip, který ji zrodil, a nahradila jej principem dědičnosti, čímž posvětila nespravedlivý a odsouzený systém privilegií plynoucích z narození. Demokracie se zrodila jako protest proti této chybě, za odstranění degenerované elity a za zrušení privilegií plynoucích z narození. Opuštění principu výběru vedlo k falešné a degenerované elitě, která následně vedla k úpadku demokracie.

Princip výběru odstraňuje jak princip volby, tak i princip dědičnosti. Vzájemně se ruší. Mezi nimi je konflikt, protože buď existuje princip výběru

a v takovém případě na názoru a hlasu davů nezáleží, nebo dav hlasuje pro určité kandidáty a v takovém případě již výběr nefunguje.

Machine Translated by Google

Stejně tak, pokud je přijat princip sociálního výběru, dědičnost nehraje žádnou roli. Tyto dva principy nemohou existovat ruku v ruce, pokud dědic neodpovídá zákonům výběru.

A pokud národ nemá skutečnou elitu – první, která by označovala druhou? Odpovídám jedinou větou, která obsahuje nepopiratelnou pravdu: v tom případě se skutečná elita rodí z války s degenerovanou elitou, tou falešnou. A to také na principu výběru.

Stručně řečeno, role elity je tedy:

a) Vést národ podle životních zákonů daného lidu.

b) Zanechat po sobě dědičnou elitu založenou nikoli na principu dědičnosti, ale na principu výběru, protože pouze elita zná životní zákony a může posoudit, do jaké míry se lidé přizpůsobují
schopnosti a znalosti těchto zákonů. Je to jako zahradník, který obdělává svou zahradu a dbá na to, aby před smrtí měl dědice, náhradu, neboť jen on může říci, kdo z nich
Spolupráce s ním je nejlepší, abyste zaujali jeho místo a pokračovali v jeho práci.

Na čem musí být založena elita?

a) Čistota duše.

b) Pracovní kapacita a kreativita.

c) Statečnost.

d) Těžký život a neustálý boj proti těžkostem, kterým národ čelí,

e) Chudoba, konkrétně dobrovolné zřeknutí se hromadění majetku.

f) Víra v Boha.

g) Láska.

Byl jsem dotázán, zda naše dosavadní činnost jde ve stejném duchu jako činnost křesťanské církve. Odpovídám: děláme velký rozdíl mezi linií, kterou sledujeme my, a linií...
Křesťanská církev. Církev nám dominuje shora. Dosahuje dokonalosti a vznešenosti. Tuto úroveň nemůžeme snížit, abychom vysvětlili své činy.

My, skrze své jednání, skrze všechny své činy a myšlenky, směřujeme k této linii a povznášíme se k ní stejně silně, jakou neseme tíhu našich tělesných hříchů a našeho pádu skrze prvotní hřích.

Machine Translated by Google

dovolte. Zbývá vidět, jak moc se k této hranici dokážeme povznést skrze naše světské úsilí.

Jednotlivec, NÁRODNÍ KOLEKTIVITA, NÁROD

„Lidská práva“ nejsou omezena pouze právy jiných lidí, ale také dalšími právy. Existují tři odlišné entity:

1. Jednotlivec.
2. Současný národní kolektiv, tj. souhrn všech jednotlivců téhož národa, žijících v daném státě v daném okamžiku.
3. Národ, ta historická entita, jejíž život sahá přes staletí, jejíž kořeny sahají hluboko do mlhy času a má nekonečnou budoucnost.

Novou velkou chybou demokracie založené na „lidských právech“ je, že uznává a projevuje zájem pouze o jednu z těchto tří entit, o jednotlivce; tu druhou zanedbává nebo se jí vysmívá a
třetí popírá.

Všichni mají svá práva a povinnosti, právo na život a povinnost nezasahovat do práva na život těch dvou ostatních.
Demokracie se stará pouze o zajištění práv jednotlivce.
Proto jsme v demokracii svědky obrovského zvratu. Jednotlivec se domnívá, že svými neomezenými právy může zasahovat do práv celého kolektivu, o kterém si myslí, že ho může pošlapat.
a okrádají; proto jsme v demokracii svědky této trhavé scény, této anarchie, v níž jednotlivec neuznává nic mimo svůj osobní zájem.

Národní kolektivita zase vykazuje trvalou tendenci obětovat budoucnost – práva národa – ve prospěch svých současných zájmů. Proto jsme svědky nemilosrdného vykořisťování a
odcizení našich lesů, dolů, ropných zásob, zapomínáme, že po nás přijdou stovky rumunských generací, děti našich dětí, které rovněž očekávají, že budou žít a pokračovat v životě

Machine Translated by Google

náš národ. Tento otřes, toto narušení vztahů způsobené demokracií představuje skutečnou anarchii, narušení přirozeného řádu a je jednou z hlavních příčin stavu neklidu v dnešní společnosti.

Harmonie může být obnovena pouze obnovením přirozeného řádu. Jedinec musí být podřízen nadřazené entitě, národní kolektivitě, která musí být zase podřízena národu. „Lidská práva“ již nejsou neomezená, ale omezena právy národní kolektivity, která jsou zase omezena právy národa.

Konečně by se zdálo, že v demokracii si alespoň jednotlivec, který si užívá tolika práv, žije skvěle. Ale ve skutečnosti, a to je největší tragédie demokracie, jednotlivec žádná práva nemá, protože kde je v naší zemi svoboda shromažďování, svoboda psaní, svoboda svědomí? Jednotlivec žije v teroru, v obléhání, pod cenzurou; tisíce lidí jsou...

zatčeni, někteří zabiti pro svou víru, jako za těch nejtyranštějších vůdců. Kde je „právo suverénního davu“ rozhodovat o svém osudu, když jsou shromáždění zakázána a když je tisícům lidí bráněno volit, jsou týráni, vyhrožováni smrtí, zabíjeni? Řeknete: „Ano, ale tito lidé chtějí změnit Ústavu, omezit naše svobody, nastolit jinou formu vlády!“

Ptám se: „Může demokracie tvrdit, že lid není svobodný rozhodovat o svém vlastním osudu, měnit svou ústavu, svou formu vlády, jak se mu zlíbí; žít s většími či menšími svobodami, jak se mu zlíbí?“

Tohle je ta největší tragédie.

Ve skutečnosti člověk v demokracii nemá žádná práva. Neztratil je ve prospěch národního kolektivu ani národa, ale ve prospěch politicko-finanční kasty bankéřů a volebních agentů. A konečně, poslední dobrodiní pro jednotlivce. Zednářská demokracie se skrze bezprecedentní proradnost maskuje jako apoštol míru na této zemi, zatímco zároveň hlásá válku mezi člověkem a Bohem.

Mír mezi lidmi a válka proti Bohu.

Zrada spočívá v použití slov našeho Spasitele „Mír“

Machine Translated by Google

mezi lidmi“, aby se proměnili v apoštola „míru“, zatímco Ho odsuzují a ukazují Ho jako nepřítele lidstva. A co víc, tato zrádnost spočívá také v tom, že předstírají, že chtějí zachraňovat lidské životy, zatímco ve skutečnosti je vedou na smrt; předstírají, že jim zachraňují životy před válkou, a odsuzují je – ďábelsky – k věčnému zatracení.

Národ

Když říkáme rumunský národ, myslíme tím nejen všechny Rumuny žijící na stejném území, sdílející stejnou minulost a stejnou budoucnost, stejné šaty, ale všechny Rumuny, živé i mrtvé,
kteří žili na této zemi od počátku dějin a budou
žít zde i v budoucnu.

Národ zahrnuje:

1. Všichni Rumuni, kteří jsou v současnosti naživu.
2. Všechny duše našich mrtvých a hroby našich předků.
3. Všichni, kdo se narodí jako Rumuni. Lid si uvědomí sebe sama, když dosáhne vědomí tohoto celku, nejen svých vlastních cílů.

Národ má:

1. Fyzické, biologické dědictví – její maso a krev.
2. Hmotné dědictví – půda její země a její bohatství.
3. Duchovní dědictví, které obsahuje:

a) Její pojetí Boha, světa a života. Toto pojetí tvoří doménu, duchovní vlastnictví. Hranice této domény jsou určeny horizonty, ke kterým sahá jas jejího pojetí
dosahuje. Existuje země národního ducha, země jeho vizí získaných zjevením nebo vlastním úsilím.

b) Její čest, která září do té míry, do jaké se národ během svých dějin přizpůsobil normám vycházejícím z jeho pojetí Boha, světa a života.

c) Její kultura, plod její existence, plynoucí z jejího vlastního úsilí v oblasti umění a myšlení. Tato kultura není mezinárodní, je projevem národního génia, krve.

Machine Translated by Google

Kultura je mezinárodní, kam až její záře sahá, ale národního původu. Někdo provedl krásné srovnání: chléb i pšenice mohou být mezinárodní jako spotřební zboží, ale

nesou všude pečeť země, ve které vyrostly.
Každé z těchto tří dědictví má svůj význam. Lid musí bránit všechna tři. Nejdůležitější je však jeho duchovní
dědictví, neboť jedině ono nese pečeť věčnosti, jedině ono přetrvává po všechna staletí.

Starověcí Řekové si nepřipomínají svou fyzickou konstituci – z ní nezbylo nic než popel, ani jejich materiální bohatství, kdyby nějaké měli, ale svou kulturu.

Lid žije ve věčnosti skrze svůj pohled na svět, své pojetí cti a svou kulturu. Proto musí vůdci národa uvažovat a jednat nejen podle fyzických či materiálních zájmů lidu, ale také s ohledem na jeho historickou čest, jeho věčné zájmy. Jinými slovy, ne chléb, ale čest za každou cenu.

KONEČNÝ CÍL NÁRODA

Je to život?

Pokud je to život, pak prostředky, které lidé používají k zajištění toho, aby život neexistoval záležitost; i to nejhorší je dobré.

Proto je třeba si položit otázku: Jaké principy řídí národy ve vztazích s jinými národy? Měly by se řídit zvířecím instinktem, tygrem v sobě, jako se chovají ryby v moři nebo zvířata v lese?

Konečným cílem není život, ale vzkříšení. Vzkříšení národů ve jménu Spasitele Ježíše Krista. Stvoření, kultura jsou pouze prostředkem, nikoli účelem, jak se věřilo, k dosažení
toto vzkříšení. Je to ovoce talentu, který Bůh vložil do našeho lidu, za které se musíme zodpovídat. Přijde čas, kdy budou vzkříšeni všichni lidé na zemi se všemi svými mrtvými

Machine Translated by Google

a všichni jejich králové a císaři, každý lid má své místo před Božím trůnem. Tento poslední okamžik, „vzkříšení z mrtvých“, je tím nejušlechtilejším a nejvznešenějším, k němuž se lid může povznést.

Národ je tedy entitou, která prodlužuje svou existenci i za hranice této země. Lidé jsou realitou i v podsvětí, nejen v tomto.

Svatý Jan, vyprávěje o tom, co viděl za hranicemi země, říká:

„Město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby v něm svítily, neboť je osvítila Boží sláva a jeho lampou je Beránek. Národy budou chodit v jeho světle a králové země do něj přinesou svou slávu a čest.“1

A dále: „Kdo by se tě, Hospodine, nebál a nevelebil tvé jméno? Neboť ty jsi jediný svatý; všechny národy přijdou a budou se ti klanět, neboť tvé soudy jsou zjevné.“2

Nám Rumunům, našemu lidu, stejně jako každému jinému národu na světě, dal Bůh poslání, historický osud. Prvním zákonem, kterým se člověk musí řídit, je jít cestou tohoto osudu a naplnit svěřené poslání. Náš lid nikdy nesložil zbraně ani neopustil své poslání, bez ohledu na to, jak obtížná nebo dlouhá byla jeho Golgotská cesta. I nyní se před námi objevují překážky vysoké jako hory. Říkám si, budeme slabou a zbabělou generací, která pod tlakem hrozeb upustí z rukou linii rumunského osudu a opustí své poslání jako národ na tomto světě?

MONARCHIE A ZÁKON MONARCHIE

1 (Apokalypsa, 21, 23–24).

2 (Apokalypsa 15,4).

Machine Translated by Google

V čele národů, nad elitou, se nachází monarchie.
Odmítám republiku.

Člověk se setkal s některými panovníky, kteří byli dobří, někteří velmi dobří, jiní slabí nebo špatní. Někteří se těšili poctám a lásce svého lidu až do konce života, jiní byli sťati. Proto
Ne všichni monarchové byli dobří. Monarchie sama o sobě však byla vždy dobrá. Člověk by si neměl plést člověka s institucí a vyvozovat z toho mylné závěry.

Mohou existovat špatní kněží; ale můžeme z toho vyvodit závěr?
že církev musí být zrušena a Bůh ukamenován k smrti?

Jistě, existují slabí a špatní monarchové, ale kvůli tomu se monarchie nemůžeme vzdát. V zemědělství občas přijde špatný rok po dobrém, nebo jeden dobrý a dva špatné; i tak nikoho na světě nenapadlo přestat se zemědělství.

Dělá si panovník, co se mu zlíbí, ať je velký či malý, dobrý či zlý?

Monarcha si nedělá, co chce. Je malý, když dělá, co se mu zlíbí, a velký, když dělá, co musí. Každému
Bůh národu vytyčil linii osudu. Monarcha je velký a dobrý, když se na této linii drží; je malý nebo špatný do té míry, do jaké se od této linie osudu odchyluje nebo se jí staví proti. Toto je tedy zákon monarchie. Existují i další linie, které mohou panovníka pokoušet: linie osobního zájmu nebo zájmu určité třídy lidí či skupiny; linie cizích zájmů (domácích či zahraničních).

Musí se vyhnout všem těmto omezením a řídit se omezeními svého lidu. Stefan Veliký zářil v dějinách již 500 let a Rumuni si ho pamatují, protože se dokonale ztotožnil s osudem svého lidu. Král Ferdinand se navzdory tlaku vnějších zájmů a vlivů postavil na linii osudu národa; trpěl s ním, obětoval se bok po boku s ním a vítězil s ním. Právě díky tomu je velký a

nesmrtelný.

Machine Translated by Google

BITVA U TUTOVY,
17. DUBNA 1932

Od voleb v Neamtu uplynuly pouhé čtyři měsíce a mladá legionářská armáda se pustila do nové bitvy. Začátkem ledna 1932 bylo v Tutově prohlášeno za volné místo kongresmana. [Poznámka: okres Tutova s Barladem jako sídlem okresu.]

Zvážil jsem situaci. V předchozích všeobecných volbách jsme tam získali jen 500 hlasů. Okres byl slabý, ale byl ohraničen silnějšími okresy Covurlui, Cahul a Tecuci, takže jsme mohli snadno přivést legionáře.

Zdálo se mi, že bychom mohli vyhrát, přemýšlel jsem o tom, jaký dopad by měla ozvěna nového vítězství. Dvě po sobě jdoucí vítězství nejmladší generace proti všem politickým stranám by značně zvýšila její prestiž v očích země. Rozhodl jsem se, že kandidovat bude můj otec, protože byl pro mě v hnutí nejpotřebnější, a to jak v parlamentu, tak i mimo něj pro organizaci a propagandu. Volby byly stanoveny na 17. března. 9. ledna jsem rozeslal program celému okresu. Můj otec s prvním volebním týmem dorazil 10. ledna. Poté přijely týmy z Iasi, Tecuci, Beresti a Cahul.

Během prvních tří týdnů rychlost a statečnost malých legionářských sil vyvolaly v celém kraji proud sympatií v náš prospěch. V zlé zimě s hustým sněžením a chladným počasím se politické strany nemohly vydávat ven. Čekaly na lepší počasí. Ale během této doby, přes kopce, sněhem sahajícím po pás, vánicemi, legionáři cestovali z vesnice do vesnice.

Kolem začátku února se boj s nepřítelem stal obtížnějším. Proti nám stála koalice liberálů, národních rolníků, lupistů [poznámka: členové strany Dr. Lupua] a cuzistů.

Machine Translated by Google

zuřivost, s jakou jsme se dosud nesetkali. Vláda se uchýlila k vskutku teroristickým opatřením a židovský tisk na nás vehementně zaútočil.

Cítil jsem potřebu nových posil, a tak jsem z Iasi poslal poslední zálohy v čele s Totuem. Kromě těch v Bukurešti jsem žádné jiné neměl a ty se mi kvůli nedostatku finančních prostředků nepodařilo zajistit. Svolal jsem tedy

schůzi legionářů a navrhl hrdinský krok: aby se vydali pěšky z Bukurešti do Bariadu, což je vzdálenost téměř 200 mil, a vysvětlil jim, že tento pochod by pro ně znamenal více

naše vítězství než 100 000 manifestů. Už jen to by představovalo velký hrdinský projev, který by legionáři adresovali Rumunům z Tutovy.

Legionáři přijali můj návrh s nadšením. O týden později se z Bukurešti vydal pěšky tým asi 25 lidí vedený Stelescuem, Caratanasem a Doru Belimacem do Tutovy. Po desetidenním pochodu bouřlivým počasím dorazili do Bariadu, kde je vřele

přivítalo celé obyvatelstvo. Pronásledování se však vystupňovalo do nervy drásajícího napětí. Pan

Ministr vnitra Argetoianu vyslal četníky plukovníka Ignata s velkými silami a rozkazem, aby legionáře vynesli z okresu Tutova na nosítkách. Pro malé skupiny nebylo možné postoupit dále. Proto jsem pod velením Viktora Silaghiho a Stelescua vytvořil dva silné týmy, které měly navzájem postoupit na linii Puesti-Dragomiresti a podpořit mého otce. Další menší tým jsem vyslal směrem na Bacani. Tyto dvě trasy byly jedinými neprozkoumanými. Tvořily severovýchodní polovinu okresu.

Druhou polovinu, jižní, dostatečně obdělával můj otec, pan D. Popescu, starosta okresu, Victor Silaghi, Teodor Tilea a Ion Antoniu s prvními týmy.

Dva týmy na severu postoupily téměř 30 mil, bojovaly s krutým mrazem a skončily s několika zraněnými, mimo jiné Tocuem. V severní části okresu je potkala velká

kontingenty četníků. Týmy se zabarikádovaly na půdě opuštěného domu, kde 48 hodin odolávaly bez tepla, jídla a vody. Nakonec se jim podařilo ustoupit

Machine Translated by Google

obtížným nočním pochodem, provedeným za vskutku hrdinských podmínek, jen díky neústupné vytrvalosti Viktora Silaghiho v povzbuzování vyčerpaných, hladovějících a promrzlých legionářů k poslední možný odpor.

Tento sirotek, syn rumunského kněze Silaghiho z Careii Mari, kterého v roce 1918 za tragických okolností zavraždili Maďaři, bojoval statečně.

Nakonec byly tyto týmy obklíčeny přesilou, zajaty a odvezeny do Bariadu. Můj otec byl zatčen a zavřen do plukovní věznice.

Třetí tým byl v bitvě u Bacani zcela zdecimován. Tam, v údolí před večerním vstupem do vesnice, byl napaden velkým kontingentem četníků. Velitel týmu, legionář Lascar Popescu, byl udeřen puškou přes hlavu a jako první upadl do bezvědomí v kaluži krve. Ostatní legionáři odmítli ustoupit. Protiútokovali s holou hrudí a beze zbytku ve snaze dostat se do vesnice.

Jeden po druhém všichni upadali do bezvědomí. Poslední, kdo stál, byl napaden sám. Pod údery padl na kolena, vstal a znovu zaútočil. Padl blízko svých druhů. Celé družstvo leželo v bezvědomí v kaluži krve. Odtud je četníci táhli sněhem více než míli k četnickému stanovišti ve vesnici. V jednu hodinu v noci přinesl jezdec do Bariadu zprávu o tom, co se stalo u Bacani. Družstvo z Iasi vedené Totuem, které dorazilo do Barladu o půlnoci, se okamžitě pěšky vydalo na pomoc svým zraněným druhům. Po bitvě od 3:30 do 5:00 ráno, během níž četníci stříleli ze všech zbraní, legionáři obsadili četnické stanoviště a uvnitř našli své druhy padlé v bitvě u Bacani, stále v bezvědomí a ležící na zemi. Odvezli je do nemocnice v Barladu.

Ale tím se věci nespokojily. Židé zahájili mamutí tiskovou kampaň, útočili na nás s odporným cynismem a nespravedlností. Přišla na nás vlna lží, urážek a pomluv. Všechny politické skupiny se spojily, aby nás vyřadily z bitvy.

Machine Translated by Google

DRUHÉ ROZPUŠTĚNÍ GARDA BŘEZEN 1932

Kopáni četníky, napadeni židovským tiskem, zasáhlo nás nové rozpuštění gardy nařízené prostým ministerským rozhodnutím. Ačkoli jsme se chovali v rámci naprosté legality, vláda lorga-Argetoianua v rozporu se zákony a ústavou gardu svévolně rozpustila. Naše velitelství po celé zemi byla znovu obsazena a zamčena, tiskárna v Jasích byla uzavřena. Napadeni tiskem jsme se ocitli v nemožné situaci, kdy se nemůžeme bránit, protože všechny naše publikace byly pozastaveny. V parlamentu jsem se pokusil promluvit, ale zabránil mi v tom hluk většiny, která mi nedovolila se bránit.

Kandidatura v Tutově se však nedala zastavit. Tým z Bukurešti byl z kraje vyloučen. Stejně tak i ostatní, jeden po druhém. Náš tým z Iasi, který čítal asi 30 hráčů, pod vedením Totua...
Velitelství, když bylo odváženo do depa kvůli stejné evakuační operaci, prolomilo kordony a obsadilo čekárnu, ve které se zabarikádovalo a 24 hodin odolávalo, dokud nebylo
zbaven plynu. Nakonec to naložili do vlaku a odvezli z okresu. Ve městě zůstali pouze Ibraileanu, Nutu Esanu a můj otec, který byl zatčen. Pronásledování se poté přesunulo k
vesnice. Rolníci, učitelé a kněží byli zatčeni a biti; do jejich domů se vloupali. Volby byly odloženy o měsíc, na 17. dubna.

Můj otec byl propuštěn. Starší legionáři pak přišli do města, aby se zapojili do bitvy: Hristache Solomon, plukovník Cambureanu, Ventonic, Ifrim, otec Isihie, Peceli, Potolea atd. Přidělil jsem je do různých sektorů. Každý se pod rouškou noci propašoval na své místo. Naše týmy ze sousedních okresů znovu vstoupily do Tutovy na několika místech. Tým Gh. Costey překročil řeku Barlad.

Machine Translated by Google

řeka, voda jim sahala až po krk, protože všechny silnice byly hlídkovány; k volební místnosti dorazili promočení.

17. dubna ráno začalo hlasování, které pokračovalo až do noci. 18. dubna v 5 hodin ráno bylo oznámeno vítězství legionářů: 5 600 hlasů; liberálové: 5 200; národní rolníci:
4 000; ostatní skupiny: méně než 2 000; Cuzisté: 500 hlasů.

Toto druhé legionářské vítězství proti koalici všech rumunských politiků bylo dosaženo díky neohroženosti a železné vůli legionářů, díky jejich hrdinství a krvi, vzdoru
překážky, urážky, rány a pronásledování vyvolaly v celé zemi nepopsatelné nadšení.

NOVÉ VŠEOBECNÉ VOLBY

ČERVENEC 1932

Můj otec byl schválen poslední den parlamentního zasedání.
Ale náš odpočinek trval jen týden, protože vláda lorgy padla. Byla vytvořena národně-rolnická vláda v čele s
Pane Vaido.

Vyčerpaní fyzicky i finančně jsme se pustili do nové bitvy. To bylo v červnu 1932. Už od 15. prosince 1929 jsme byli v neustálém boji:
prosinec 1929 – duben 1930,
kampaně v Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; léto 1930, příprava a poté zákaz pochodu v Besarábii, následované mým vězněním až do podzimu; v říjnu a listopadu jsme byli v Maramureši – tu zimu opět vězněni; jaro 1931, boje předcházející všeobecným volbám; léto 1931, volby v Neamt; zima 1932, volby v Tutově; a nyní jsme se opět chystali k všeobecným volbám. Navzdory všem těmto bojům jsme pokračovali v organizační práci ve zbytku země. Rok předtím jsme se zapsali na volební listiny v 17 okresech, letos jsme se zapsali do 36. Všechny

Machine Translated by Google

Politické strany se hádaly o jmenování svých kandidátů ve stejných, intrikujících sporech. Trvalo to celý týden. Ale já sám jsem za jedinou noc sestavil všechny naše kandidátní listiny ve 36 krajích. Nikdo z legionářů se nehádá o své místo na listině; spíše si žádá, aby byl zařazen na poslední místo.

Pro nás jsou obtížným problémem finanční záležitosti. Většina okresů si dokázala pokrýt své výdaje z legionářských příspěvků. Jiné ne. Potřeboval jsem 50 000 lei jen na pokrytí volebních daní. Chodil jsem jako v omámení až do posledního dne. Zkoušel jsem jedno, zkoušel jsem druhé. Nic.

Šel jsem za panem Ničiforem Crainičem, ředitelem Kalendáře („Kalendáře“), v naději, že by mohl mít peníze, ale marně.
Svým deníkem, který vycházel pět měsíců, podporoval náš boj a krok za krokem sledoval statečnost našich legionářských oddílů; nemohl nám však pomoci finančně.

Nakonec jsem si půjčil od Pihua a Caranici, kteří sehnali potřebnou částku tím, že se obrátili na všechny Makedonce. Několik okresů bylo podpořeno okresem Focsani a Ilristache Solomonem.

Kampaň začala. Naše řady postihlo nové pronásledování.

Protože jsme byli rozptýleni na velké frontě, naše řídké řady byly všude násilně napadány. Legionáři Savin a Popescu byli zraněni u Tighiny. U Barladu byly na rozkaz pana Georgescu-Barlada desítky učitelů a kněží odvlečeny do sklepů a týrány. U Vaslui byly naše malé týmy zraněny. Stejně tak u Podul-Iloaiei a v celém okrese Iasi.
U Focsani byl starý Hristache

Solomon, inženýr Blanaru a deset dalších byli na příkaz advokáta Neagua napadeni ozbrojenými skupinami národních rolníků ve vesnici Vulturul. Legionáři padli k zemi zraněni...
obušky a nože. Pouze jeden zůstal na nohou jako hora, Hristache Solomon, kterého se tehdy nikdo neodvážil dotknout. Zuřivě se bránil, ale nakonec padl uprostřed silnice, zahlcen údery. Tam na zemi ho udeřily po hlavě tyto bestie, které vždycky dělaly problém – tehdy stejně jako teď – ze zákonnosti, civilizovaných metod, svobody atd. Garda získala 70 000 hlasů, dvojnásobek oproti předchozímu roku.
Župy Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

a Tutova, kam kandidoval můj otec, vyšla nejsilněji. Pak následoval Câmpul-Lung s Motou; pak Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Získali jsme pět křesel a teď se musíme rozhodnout, jak je obsadit. Zůstal jsem v Cahúlu, aby se Nutu Esanu dostal do parlamentu. Rozhodl jsem se, že můj otec by měl zůstat v Barladu, aby se do parlamentu dostal Stelescu, pětadvacetiletý student; chtěl jsem tak povzbudit mládež země a dát jí...

podnět. Důvěra a láska, kterou jsem tomuto mladíkovi projevil, mi však nebyla opětována. [Poznámka: Autor se zde odkazuje na Stelescuovu budoucí zradu jeho legionářských druhů.]

V PARLAMENTU PRO PODRUHÉ

Po celou dobu svého působení v parlamentu jsem bojoval proti vládě a jejím opatřením, která jsem považoval za odporující blahu rumunského lidu, stejně jako jsem ve skutečnosti bojoval i proti všem předchozím... administrativy, které se střídaly v čele státu. Země od všech těchto vlád neměla co očekávat. Nevznikalo tam nic, co by mělo smysl pro budoucnost našich lidí. Všechny
Opatření a zákony byly jen jakýmisi paliativními prostředky, které ze dne na den prodlužovaly hořkou a smutnou existenci naší země.

Když byli v Grivitě na rozkaz ministerstva vnitra zastřeleni rumunští dělníci, znechuceni až do hloubi srdce postojem prokomunistů z Národně-rolnické strany, kteří tleskali tomuto vládnímu kroku, jsem se postavil na pódium a považoval jsem za svou povinnost promluvit takto: „Je špatné, že nešťastní dělníci vyšli do ulic, ale bylo by horší, kdyby oni a naši lidé, tváří v tvář nespravedlnosti, která křičí do nebes, nevyšli ven, ale rezignovaně sklonili hlavu pod jho a nechali zemi v rukou některých vykořisťovatelských politiků.“ [Poznámka: Autor zde hovoří o dělnické stávce v...

Machine Translated by Google

Rafinále Grivita v Bukurešti 4. února 1933 pod Národně-rolnickou správou.]

Zde cituji z oficiálního zápisu z tohoto zasedání:

„Pane Corneliu Zelea Codreanu... Pane prezidente, kolegové kongresmani! Jménem skupiny, do které patřím, požaduji, aby kromě vyšetřování, které obvykle provádějí příslušné orgány, bylo provedeno další parlamentní vyšetřování, složené ze zástupců různých politických skupin v tomto parlamentu. Požaduji to, protože pochybuji o pravdivosti prohlášení pana ministra vnitra; pochybuji o tom z velmi dobrého důvodu. 24. ledna, když rumunští studenti, nacionalisté i křesťané, šli k hrobu neznámého vojína, aby tam umístili kříž, Státní bezpečnost předala novinám v Bukurešti informaci, že tuto akci zorganizovala a financovala Moskva."

„Pokud informace, které máte ohledně Grivitovy aféry, pocházejí také z takového zdroje, pak velmi dobře chápu, jak správně máte, když podnikáte kroky tohoto druhu, jaké jste učinili včera i dnes."

(Potlesk z lavic „Železné gardy" a z lavic...)
rolnická strana Dr. Lupua).

Za druhé, chci prohlásit, že já, stejně jako všichni lidé se zdravým rozumem v této zemi, se nebojím komunismu ani bolševismu. Bojíme se něčeho jiného, toho, že ti dělníci nemají co jíst; mají hlad."

(Potlesk z lavic „Železné gardy" a z lavic...)
rolnická strana Dr. Lupua).

„Někteří z těchto pracovníků vydělávají jen 1100 lei měsíčně a mají 5, 6, 7 dětí."

Dr. V. Lupu: „Je to pravda."

Pan Corneliu Zelea Codreanu: „S 5, 6, 7 dětmi jim takové mzdy nestačí ani na denní chleba, já se na druhou stranu bojím i něčeho jiného: jejich žízně po spravedlnosti."

Dr. N. Liipu: Velmi dobře!

Corneliu Zelea Codreanu: „Proto budete muset uspokojit tyto dvě potřeby: hlad a žízeň po spravedlnosti,"

Machine Translated by Google

(Potlesk z lavic „Železné gardy“ a z lavic Rolnické strany Dr. Lupua) „a tato země se bude těšit naprostému pořádku.“

(Schůze ze čtvrtka 16. února 1933. Oficiální monitor 41 ze dne 23. února 1933)

Jednou z obtíží, které brzdí parlamentní činnost, jsou tisíce žádostí adresovaných ministerstvům o nějaké přímluvy. To pro nás ze strany našich voličů představuje skutečný trest.

(1) protože poslanci musí plýtvat většinu času uspokojováním těchto požadavků. Tento systém je nebezpečný pro život organizace, protože paralyzuje veškerou její činnost; může prohrát celou bitvu. Abyste mohli sloužit svým příznivcům, musíte se vzdát osudu své země. Po chvíli jsem si všiml, že mezi těmi, kdo za mnou přicházeli s takovými požadavky, nebyli žádní legionáři. Všichni byli buď profesionální žebráci, nebo speciálně vyslaní protivníci, kteří se nás snažili paralyzovat.

(2) tento systém nás postavil do citlivé situace, kdy jsme museli předcházet mužům, proti kterým jsme bojovali, a žádat o jejich laskavost. Z těchto důvodů jsem osobně odmítl za někoho zasahovat. Během celého svého působení v parlamentu jsem žádného ministra o nic nežádal.

Další kategorii tvořili ti, kteří k nám chodili a žádali o peníze. Mezi stovkami lidí, kteří denně klepali na naše dveře, nebyl žádný legionář. Někteří byli skutečně nemocní nebo upadli do neštěstí, ale někteří z tohoto systému udělali skutečné povolání.

Naše skupina byla konečně malou organizací, ve formaci, v pohybu, v neustálém boji. To ode mě vyžadovalo zejména nepřetržitou pozornost všem nepřátelským tahem; zahrnovalo to odhalování a odrazování nepřátelských plánů, dobývání a organizování nových pozic, jinými slovy neustálý průzkum bojišť v celé zemi ve dne v noci. Ale předtím přišel dohled nad legionářskou výchovou, abychom se neprobudili a nezjistili, že se postupně měníme v politickou kategorii morální infekce, ze které bychom se nemohli vymanit a v níž by legionářský duch zemřel.

Machine Translated by Google

Parlament mi vzal čas, který jsem na vedení skutečně potřeboval.

STAV
LEGIONÁŘSKÁ ORGANIZACE
V LETECH 1932–1933

Na podzim roku 1932 a v zimě roku 1933 si legionáři mohli vydechnout. Tři a půl roku bojů skončilo. Tito mladí lidé si nyní zasloužili odpočinek. Byly to téměř dva roky, co jsem se usadil v Bukurešti.

V Iasi mě zaujal Banea s pomocí Totua, Cranganua, Tascy a Steliana Teodorescua, aby se zabýval otázkami týkajícími se studentů, tiskárny, našeho domova atd. Legionářská studentská skupina
zvýšil se a nyní tvoří více než polovinu militantních studentů.
V Kluži se zdravého organizačního startu podařilo Banici Dobre; podobně v Cernauti s Lauricem, kde byl legionář
Život se pěkně rozvíjel pod duchovním vedením profesora Traiana Braileanua, kolem kterého se shromažďoval profesor Toppa a další. V celé Bukovině se legionářský proud a
organizace rostly pod schopným velením veterána a význačného nacionalisty Vasile lasinschi. V Kišiněvě pracovali Tudorache a Serghie Floreseu; V Oradea Mare, losif Bozantan.

Mládež vychovaná v Bratrstvech Kříže byla připravena v době, kdy nastoupila na univerzitu. V Bukurešti začaly vycházet nacionalistické noviny s velkou odvahou a vynikajícím zaměřením, Calendarul („Kalendář“) pod vedením pana Nichifora Crainice a ve spolupráci hrstky intelektuálů v čele s profesorem Dragosem Protopopescum. Tyto noviny odvážně razily novou a širokou cestu v rumunském intelektuálním světě podél křesťanské...

Machine Translated by Google

a nacionalistickou linii. Zejména články pana Crainica byly skutečnou dělovou palbou, která způsobila zkázu v nepřátelských řadách. V rámci studentského hnutí v hlavním městě obsadili první linie legionáři. Traian Cotiga zastával funkci předsedy studentského centra, které mělo legionářský výbor.

Mezi intelektuální mládeží hlavního města došlo k obratu. Jejich svědomí bylo zaměstnáno velkými problémy, které ovlivňovaly život našeho národa. Talentovaná skupina, která se táhla kolem nové revue Axa („Osa“) s Polichroniadem, Vojenem a Constantem se připojili k legionářským řadám, zatímco další významní mladíci, jako například profesor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, profesor Viadimir Durnitrescu, inženýr Virgd Ionescu, profesor Radu Gyr, advokát Popov, malíři Basarab a Zlotescu, všichni velmi talentovaní a nadšení, pracovali v duchu legionářské ideologie.

Zdravá makedonská mládež, čistá jako slza a statečná, se k nám stále více přibližovala. Považovali jsme však za nerozumné, aby masa Makedonců v Čtyřúhelníku [Poznámka: Několik okresů v jižní Dobrodža anektovaná Rumunskem na konci balkánské války v roce 1913.] být přijati do gardy, protože jako tak nedávno přesídlení do země bychom ji vystavili příliš mnoha pronásledování. Makedonská univerzitní mládež se však v plném rozsahu připojila k legionářskému hnutí. V čele této makedonské mládeže stáli tři významní muži kultury: Papanace, Caranica a Sterie Ciumeti.

S prvními dvěma jsem se často radil, oba měli obdivuhodný úsudek podpořený bezúhonnou čistotou a upřímnou, velkou láskou a odvahou.

Nevěřím, že od roku 1931 uplynul den, aniž bychom se s nimi nesetkali. Během této doby pronásledování jsme hodiny diskutovali o úderu za úderem, o nespravedlnosti za nespravedlností, o zradě za zradou. Každá zpráva o novém mučení legionáře byla... nůž probodající naše srdce.

Bolest, kterou jsme trpěli za všechny týrané legionáře, trápila naše duše; a zejména nemožnost vidět v budoucnu jakoukoli naději na spravedlnost.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti žil se mnou dnem i nocí. Byl to mladý muž velké spravedlivosti a psí věrnosti. Stal se hlavním pokladníkem gardy. Po všechny své dny – ať už je bude mít kolik jich bude – bude myslet jen na gardu, bude se starat a bude jednat jen pro gardu, nebude žít svůj život pro nic jiného než pro gardu.

Na různých místech země se objevily další cenné prvky: Dr. Pantelimon, Otec Ionescu Duminica, Dr. Augustin Bidian v Sibiu; Otec Georgescu-Edincti, duchovní zpovědník studentů, zkušený bojovník, kapitán Ciulei v Bacau, Aristotel Gheorghiu, rovněž veterán, který velel v Ramnicul-Sarat; v Brada, Ion Iliescu; v Constantě, Seitan; Otec Doara a Victor Barbulescu ve Valcea; Profesoři Vintan, Ghenadie a Duma v Temešváru; a veteráni legionáři, profesoři Nicolae Petrascu, Horia Sima, právník Iosif Costea, Colhon a další, kteří nyní mají velitelská místa v různých částech země.

Bukurešť je rozdělena do sektorů [Poznámka: Každý z pěti velkých sektorů nese název jedné barvy: zelená, žlutá, červená, modrá a černá.] a my jsme se v nich začali organizovat. V zeleném a modrém sektoru byli dva dobří muži, Nicolae Constantinescu a Doru Belimace, dva silní charaktery, dva bystří mozkové intelektuálové, přičemž Doru Belimace byl jedním z nejvýznamnějších studentů na...
Filozofická fakulta; Nicolae Constantinescu, disponující vynikajícím ekonomickým vzděláním, byl studentem Obchodní akademie. Brzy se ukázalo, že oba mají impozantní vlastnosti legionářské víry a statečnosti.

Během tohoto období byla také vytvořena první legionářská hodnost následující rozkaz ze dne 10. prosince 1932:
A) V legionářské hierarchii je ustanovena první vyšší hodnost, nazývaná legionářský velitel. Vzhledem k jejich obětavosti, práci, hrdinství, víře, schopnostem a seniornímu zaměstnání jsou v hodnosti abecedně povýšeni tito legionáři: Banea Ion, doktorand medicíny; Belgea Ion; Blanaru Ion, inženýr;
Dumitrescu Ion, kněz; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokát; Steleseu Mihail, kongresman; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, řemeslník.

Machine Translated by Google

B) Všichni legionáři z let 1927 a 1928, kteří složili slib a stále jsou v aktivních řadách legie, jsou tímto povýšeni do hodnosti pobočníka velitele legie.

Podepsán: Corneliu Zelea Codreanu.

Ostatní, starší ve věku, byli přemístěni do Senát legie a Vyšší rada legionářů.

Machine Translated by Google

Politický voják, část II a III, Derek Holland

Machine Translated by Google

DRUHÁ ČÁST:
POTŘEBA POLITICKÉHO VOJÁKA.

Když se národ vzchopí k horlivému boji za svou svobodu a
čest, je to vždycky menšina, která skutečně roznítí dav.

Úpadek Západu (Oswald Spengler)

V popředí boje proti silám zla, které zaplavují celou planetu oceánem špíny, korupce a zrady, stojí různá nacionalistická hnutí v Evropě. V Británii je jedinou organizovanou silou Národní fronta, ale i ta se v sedmdesátých letech dopustila zásadních chyb ohledně toho, co bylo nutné k záchraně naší země. Diskuse se vždy točila o tom, zda bychom měli uspořádat pochod tady či tam; zda bychom měli bojovat v těchto či oněch volbách; zda bychom mohli udělat něco pro zlepšení našeho „imidžu“. Tyto diskuse byly asi stejně užitečné jako hádky o tom, kdo si může dovolit jaké lehátko na Titaniku. Naše jméno se jistě stalo známějším, i když by toho bylo možné dosáhnout i jinými metodami; zůstává pravdou, že veškerý náš čas, peníze a energie nezastavily příchod jediného imigranta; nezastavily uzavření jediné továrny; nezastavily znásilňování, fyzické i duchovní, naší vlasti.

Naše selhání bylo prosté, ale zásadní. Nepotřebujeme politiku, doktríny ani aktivity – ačkoli jsou tyto věci v celkovém politickém schématu důležité – ale Nový typ člověka, který bude každý den žít nacionalistickým způsobem života, který bude sloužit jako maják a inspirace pro ty britské spoluobčany kolem sebe, kteří si z naší situace zoufají. Ostatní zdiskreditované strany nabízejí našim lidem politiku a doktríny už dlouho...

generace, ale s jakým výsledkem? Proč by se NF měla pro průměrného Brita lišit od ostatních? Pokud chceme uspět, musíme se zaměřit na jádro věci: naši lidé potřebují jako příklad někoho, kdo praktikuje to, co káže. Tomuto příkladu říkáme Politický voják.

Co je vlastně politický voják?

Podíváme-li se na vrcholné období evropských dějin, snadno rozeznáme typ mužů, kteří ztělesňují nebo vyjadřují ducha...

Machine Translated by Google

které náš národ tolik zoufale potřebuje.

Ve starověkém Řecku žili Sparťané, strohý a vysoce disciplinovaný národ, který se do historie zapsal především díky svému hrdinskému postoji v bitvě u Thermopyl. Právě zde
300 Sparťanů, vedených svým králem-válečníkem Leonidosem, se pod vedením císaře Dareia utkalo se 100 000 perskými vojáky; Sparťané se zdaleka nebáli tak obrovské přesily, ale hrdě zpívali svou bitevní hymnu, Píseň Castorovu, a poté zemřeli v ohnivém a krvavém kotli. Ačkoli Sparťané prohráli, historie si pamatuje právě je.

Ve starověkém Římě to byl římský setník, jehož vojenské dovednosti a oddanost Věčnému Římu, Pax Romana, ho vedly k vybudování jedné z nejlepších a nejuspořádanějších říší ve světových dějinách a v důsledku toho nám zanechaly tolik dědictví, které si můžeme vážit.

Ve středověké Evropě existovali křesťanští křižáci, jejichž oddanost ideálům askeze a rytířství natolik ztělesňovala Evropu, Východ i Západ, že i dnes je „rytířské chování“ považováno za vysokou formu chvály. Papež Urban II. popsal tyto rytíře, nadnárodní společenství vycházející z jedné kultury, jako ty, kteří byli „připraveni spěchat kamkoli vypukne válka a vnášet do ní zuřivost svých zbraní, aby bránili čest a spravedlnost“.

V našem století byla snad nejvýraznějším příkladem politického vojákovnictví rumunská Železná garda, legionářské hnutí, založené a formované geniálním Corneliu Codreanu.
Duch, kterého toto hnutí zrodilo, byl tak silný, tak všudypřítomný, že za svých krátkých 15 let existence nakazil celý národ.
I dnes komunistické úřady odsuzují legionáře, tak se bojí jejich duchovní a inspirativní síly – síly, která roste s tím, jak dřina marxistické Východní Evropy zabíjí vše, čeho se dotkne.

Evropa ale nemá monopol na politické vojáky a všechny národy a kultury mají potenciál vyprodukovat tento typ muže, každý vhodný pro své specifické okolnosti. Vezměte si například
Islámské revoluční gardy v Íránu mulláhů. Není nutné souhlasit s některým nebo se všemi jejich cíli, abychom ocenili a respektovali jejich odvahu. Jejich víra ve svou věc je tak silná, že by beze zbraní proběhli minovými poli, aby zaútočili na nepřítele.

Machine Translated by Google

pozice; jejich ideály jsou tak všepohlcující, že budou najíždět bomby z nákladních aut do nepřátelských táborů s vědomím, že smrt je nevyhnutelné. Zda mají pravdu, nebo se mýlí, není sporné, ale je jasné, že tato síla, toto pohrdání smrtí, je podstatou, z níž se dosahují vítězství. Tato síla poháněla válku Yankeeů
stroj z Libanonu – zatímco americké jednotky bojovaly za jistotu zaměstnání, mzdový balíček a důchod, jejich odpůrci z řad Revolučních gard bojovali za ideál, nezávislý,
Íránský Írán. Musíme se naučit, že síla idealismu je nevyčíslitelná.

Když se podíváme na několik příkladů, které jsem uvedl, jedna věc bude většině čtenářů okamžitě zřejmá – a to, že všichni jsou to válečníci, vojáci. Bylo by však naprosto
Je chybou domnívat se, že tento aspekt, armáda, je tím nejdůležitějším, nebo dokonce jedním z nejdůležitějších aspektů. Společným jmenovatelem, který umožňuje zařadit všechny tyto muže do
Shodou okolností byli navzdory zjevným rozdílům inspirováni duchovním a náboženským ideálem, který zcela ovládl jejich životy. Nic je od tohoto ideálu nebránilo.
Byli ochotni obětovat cokoli a všechno pro vítězství svého ideálu. Pokud by jim z nějakého důvodu byla jejich Věc odepřena, jejich životy by ztratily smysl,
neměly žádný význam. Byli to skvělí válečníci, protože v nich hořel plamen, oheň, který mohl být uhašen pouze s posledním, smrtelným dechem. Byl to plamen, který jejich
nepřátelé často neměli ani nechápali, ale kterých se báli a respektovali. Je to ten plamen, ten hořící duch, kterého musíme znovu roznítit, pokud má mít naše kultura jakoukoli budoucnost hodnou
jméno. Pokud se ukáže, že je to nad naše schopnosti, pak se všechny naše materiální úspěchy, naše věda a technologie, naše intelektuální vznešenost ukážou jako naprosto zbytečné, pro většinu
Důležitá věc v životě je vůle žít. Pokud tato vůle v našich lidech chybí, žádný vědec ani žádná vymoženost nás nezachrání.

Úkolem politického vojáka je prosazovat vůli k životu tím, že odhaluje pravou podstatu života – na rozdíl od materialistické noční můry tohoto století, která je mylně považována za „život“ –
a tím, že žije tento život. Aby toho politický voják dosáhl, musí projít duchovní revolucí, vnitřní revolucí, která vede, usměrňuje a prostupuje jeho životem. Když toho dosáhne

Machine Translated by Google

Politický voják bude v podstatě posuzovat všechny své činy podle toho, zda prosazují Věc, či nikoli. Bude to muž, který se neptá: „Co z toho mám?“, ale muž, který se ptá: „Co mohu udělat, abych pomohl?“ Pro tento typ člověka budou určitá slova klíčem k samotnému smyslu života: Čest, Spravedlnost, Sebeúcta, Čestnost, Víra, Pokora, Soucit, Láska.

Nedovolí, aby byla napadena jeho čest ani čest národa.
nebo podkopáván nehodnými; nebude nečinně přihlížet, když jsou jeho lidé vykořisťováni, ale stane se ústředním bodem
bojovat za spravedlnost. Neztratí svou sebeúctu a hodnotu tím, že se stane závislým na vnějších vlivech, jako jsou drogy nebo alkohol, protože ví, že pokud má vnitřní sílu, která udržuje život
pak bude neporazitelný. Bude poctivý ve všech svých jednáních, velkých i malých, protože nacionalistický militant vede příkladem. Bude mít naprostou a nezpochybnitelnou víru v
spravedlnost své Věci; bude to muž, který se bude snažit na hranici svých schopností podpořit blaho svého lidu a národa, ale bude to dělat bez jakékoli myšlenky na chválu nebo
publicity. Zůstane pokorný s vědomím, že jeho činy jsou věcí povinnosti inspirované vyšším způsobem života. K činu ho podnítí fyzické znásilnění naší krásné země a
zničení naší bohaté kultury; jeho soucit bude takový, že zahalí slabé a potřebné našeho národa svou nesmírnou silou. Jeho láska bude čistá a osvěžující, oživující a
inspiruje každého a všechno, čeho se dotkne.

Politický voják je muž, kterého živí věčný ideál a který bude v každé situaci pozitivně jednat na obranu toho, co je správné, dobré a pravdivé. Nikdy v dějinách Evropy nebyla potřeba praporů politických vojáků tak naléhavá a tak životně důležitá.

Řady našich nepřátel jsou obrovské: banky, komunisté, zednáři, sionisté, kapitalisté. Mají peníze a moc; ovládají média; ovládají celé armády prostřednictvím kontroly nad vládami; vpravují do krevního oběhu národa žíravé myšlenky, které nás oslabují, činí nás apatickými, dělají z nás labilní klacky.

A co máme k boji proti tomu? Několik tisíc vlastenců v každé zemi západní Evropy. Nemáme žádné peníze, žádnou moc, žádný vliv, žádná média, o kterých by se dalo mluvit. Jsme Sparťané,

Machine Translated by Google

Málokdo. Jsou to Peršané, Mnozí. Tváří v tvář této hrozné realitě naši krajané, poté co zhodnotili šance, houfně opouštějí bojiště s argumenty o „nevyhnutelnosti“ věcí. „Nemůžeme vyhrát,“ říkají. „Věci zašly příliš daleko,“ říkají. „Možná komunismus nebude tak špatný,“ říkají. Jak správně poznamenal Emrys ap Iwan, velšský nacionalista devatenáctého století: „Nevyhnutelné není vysoká věž Moudrých, ale pouze svatyně Plachých.“

Politický voják se na tuto ponurou realitu podívá zcela jinak, protože je idealistou i realistou. Ideál je cílem našeho boje; realismus je vlastnost, která určuje, jak nejlépe tohoto cíle dosáhnout. Politický voják, zváží zbraně na obou stranách, uzná, že jsme v každém ohledu převyšováni, kromě jednoho. Touto výjimkou je naše víra, náš ideál, který si vážíme více než samotný život a který nelze zastrašit, podplatit ani vymýtit z existence mučením. Tato víra je jen matnou vzpomínkou, žhnoucím uhlíkem ve většině našich lidí – úkolem politického vojáka je rozdmýchávat a přiživovat tento uhlík, dokud jeho třpyt nezesílí a nezesílí, dokud se nestane zuřícím peklem, které pohltí náš lid a naši zemi v hledání...

Národní svoboda, sociální spravedlnost a skutečně svobodná Evropa. Politický voják bude svou pouhou přítomností povzbuzovat nadšení, kamarádství a odhodlání. Bude Světlem, které posouvá hranice temnoty. Lidé budou vyhledávat jeho rady; budou dbát jeho rad; seberou se a vrátí se do boje silnější než ta nejtvrdší ocel.

Každý den je svědkem prosakování krve ze zmrzačených těl evropských národů. Je to pohled, který může spatřit jen cynik nebo lhostejný člověk, aniž by byl pohnut hlubokým soucitem a svatým hněvem. Krásná žena, která kdysi okouzlila svět svým intelektem, velkolepostí a živostí, nyní leží v příkopu, zkopnutá do bezvědomí...

barbarské hordy supervelmocí. Pouze armáda politických vojáků se ji snaží bránit před proudem násilných úderů. Tato armáda je malá, její úkol obrovský, přesto bojuje dál. Nedovolí, aby naše dědictví, kultura, tradice a vznešené hodnoty byly rozdrceny v prach, navždy ztraceny kvůli zbabělosti většiny. Tato armáda bojuje za vítězství, ale pokud má být verdiktem porážka

Machine Translated by Google

Osudu, pak to bude bitva do posledního muže s mečem v ruce –
pocta hodná našich nejlepších předků.

A pokud by vás ti bezohlední, kazatelé „Umění možného“, napadli obviněním z „fanatismu“, vzpomeňte si na slova Johna Jenkinse, syna, na kterého může být Wales právem hrdý:

> „O fanatismu řeknu tři věci: zaprvé, že pokud je pravda, že fanatik má sílu
> deset mužů, je to nutné, protože ostatních devět mužů se nemůže obtěžovat. Za druhé, ne vždy platí, že fanatik nepočítá náklady na jednání; já jsem se stal fanatikem, protože jsem nebyl připraven akceptovat výsledek nečinnosti. A konečně, pokud má Wales přežít a jeho kultura a dědictví vzkvétat, bude to možné pouze díky zuřivé a neochvějné oddanosti Walesu nade vše. „Všechno ostatní“
>
> zahrnuje rodinu, vyhlídky, kariéru, zdraví, svobodu a samotný život. Věřím, ba dokonce vím, že
> Wales může inspirovat tento druh fanatismu a že tento fanatismus je základním katalyzátorem potřebným k tomu, aby pohnul většinou lidí.“

To, co Jenkins říká o Walesu, platí neméně i o ostatních britských národech a jejich příbuzných v Evropě.

TŘETÍ ČÁST:
CESTA POLITICKÉHO VOJÁKA.

„Musíš si pilně stanovit za cíl, abys na každém místě a v každém jednání či vnějším zaměstnání byl vnitřně svobodný a pán sám sebe a aby všechny věci byly pod tobou a ne ty pod nimi.“
[3]

V roce 1965 v Lausanne ve Švýcarsku vytvořil Marcel de Corte následující pozorování: „Často slýchám říkat, že to znamená, že se to bere jako

[3] Napodobování Krista (Tomáš Kempis)

Machine Translated by Google

takové nejsou ani dobré, ani špatné. Přiznávám, že toto tvrzení mě nechává na rozpacích, protože se ptám sám sebe, kde můžeme najít prostředky, které jsou čistě prostředky, aniž by zároveň byly inertní, nepoužitelné, neexistující, připomínající snad nějakou podivnou věc Heatha Robinsona. Prostředek nelze nikdy považovat za takový, s výjimkou čistě v mysli. Prostředek je vždy posuzován ve vztahu k cíli."

V moderní době se často říká, že „účel světí prostředky", a je to tvrzení, k němuž se bezmyšlenkovitě hlásí příliš mnoho nacionalistů. Jak jasně ukazuje výrok Marcela de Corteho, prostředky a cíle jsou jednotou, organicky propojenou a vzájemně závislou v praktické politice. Pro vlastence jsou cíle, o které usilujeme, v naprostém rozporu s cíli vlastence...

Establishment, takže i prostředky budou přirozeně odlišné. Metody používané rudými nebo drony velkého byznysu k nastolení svých režimů teroru nemohou být nacionalisty legitimně používány, aniž by způsobily nesmírnou škodu jak militantům, tak i jejich Věci, což je bod, na kterém Codreanu postavil své Hnutí.

Vezměte si například taktiku terorismu – něco, co je třeba odlišit od pouhého politického násilí nebo atentátu –

To je nacionalistické tradici naprosto cizí, protože jejím cílem, teoretickým i praktickým, je vštípit strach široké populaci prostřednictvím bezohledného vraždění obyčejných lidí kulkami a bombami. Tuto metodu odmítáme z dobrého důvodu, že hledáme podporu lidí, abychom zlepšili jejich osud, a toho je sotva možné dosáhnout jejich vyhlazením! Je také zajímavé, že „nacionalistické" skupiny, které toto používají

přístup – IRA, gangy Sterna a Irgunu, ETA, reakční vojenské diktatury Latinské Ameriky – jsou přesně ty skupiny, jejichž „nacionalistické" kvalifikace považujeme za velmi pochybné. Pokud prohlašujeme, že milujeme svůj lid a kulturu, jakou možnou roli v nacionalistické politice mohou hrát metody, které plodí strach a nenávist? Pokud prohlašujeme, že Absolutní Pravda je našemu srdci nejblíže, jak můžeme ve svých činech lhát a podvádět, aniž bychom zkreslovali právě tu Pravdu, kterou se snažíme bránit a prosazovat? Ať nikdo neříká, že po Národním...

Revoluce, neboť člověk, který nedokáže obhájit své zásady, když je bezmocný a nemá co ztratit, si je sotva udrží, když získá moc a má co ztratit.

Machine Translated by Google

Říká se, že praxe dělá mistra, a to je něco, co musíme mít na paměti každý den našich nacionalistických životů.
Cesty, kterými se naši odpůrci vydali, je vedly do otrokářských států SSSR a USA – my se vydáváme jinou cestou, protože usilujeme o Národní revoluční stát.

To neznamená, že nemůžeme být ve svém jednání rozvážní nebo se uchýlit k bystrosti mysli; právě naopak.
Naše zásady nám velí čerpat z každé šlachy naší bytosti
- fyzické, mentální, duchovní – natahujeme se na hranici možností v prosazování Věci a zároveň si zachováváme čistotu Ducha. Je až příliš snadné opustit své principy a hodnoty argumentem tlaku okolností. Vyžaduje to sílu charakteru, statečnost a odolnost, abychom odolali korozivním myšlenkám našich nepřátel, kteří nám říkají snadnou cestu. Stačí nám jednou udělat kompromis a jsme na kluzkém svahu, který vede ke zradě. Naše cesta není snadná. Je namáhavá, asketická, je to krajina krve, potu a slz. Den, kdy přestane být tímto, je dnem, kdy se revoluční nacionalismus zaprodá.

Pochopení vztahu mezi prostředky a cíli nyní není pouhým akademickým cvičením, ale základní kvalifikací, která určuje nejen nábor politických

Vojáci, ale také to, jak z nich mají být formováni bojovníci národní revoluce. Je to podmínka pro uvědomění si, proč pro nás určité metody nikdy nebudou přijatelné. Podívejme se na to
nábor. V minulosti byla válečnická elita součástí každodenního života a byla stejně přirozená jako slunečné dny a zelené pastviny, ale dnes je v nejlepším případě romantickou vzpomínkou. Drsný závěr, kterému se proto musíme postavit, je, že právě lidé jako vy – čtenáři této brožury – budou muset jít v čele, aby se stali politickými vojáky, kteří umožní vítězství.

Někteří z vás se nad tou myšlenkou zasmějí. Někteří z vás se z té myšlenky s hrůzou stáhnou. Někteří z vás přiznají, že na to nemáte. Bohužel Bůh, Osud, říkejte tomu jak chcete, rozhodl, že vy i já se musíme ujmout tohoto skličujícího úkolu. Naši předkové museli čelit podobným situacím a my musíme čerpat sílu z jejich ducha, který nás pohání vpřed. Na základním kameni jejich ducha musíme vztyčit prapor Keltského kříže a vzepřít se všem, kteří jsou dostatečně hloupí, aby vyvolali hněv tohoto národa.

A pokud odmítnete být těmi bojovníky, komu může národ

Machine Translated by Google

otočit se? Ti, co mají hlavy v půllitru nebo sáčku s lepidlem? Ti, co hledají „realitu“ ve sci-fi videích nebo heroinu? Ti, co mluví nahlas a dlouho, kteří vyhrožují „Soumrakem bohů“ a přesto si libují v pár librách v rozpočtu nebo pár hodinách na schůzi? Hlupák z ulice, který si myslí, že krátký zadek a boky, levné pivo a nový klobouk princezny Di jsou smyslem nacionalismu? Plastický vlastenec, buržoazní dron, vždycky oddaný „zeleným a příjemným anglickým pastvinám“, ale ne tak oddaný, aby neobětoval svůj „vlastenectví“, kdyby to ohrozilo „váženost“, kterou mu prokazují sousedé a přátelé? Nikdo z nás nechce tento boj, ale povinnost volá. Ti, kdo odmítají, jsou prostě zbabělci. Politický voják může respektovat svého nepřítele, ale může jen opovrhovat zrádcem a dezertérem. A když jim bylo právo narození vašich dětí ukradeno a rozděleno na

nepřátelé, dokážeš se jim podívat do očí a říct, že jsi udělal všechno, co jsi mohl?

Za předpokladu, že máte potřebnou odvahu a odhodlání, jak se stanete národním revolucionářem? Žádní dva političtí vojáci nemohou být úplně stejní, i když přirozeně budou mít mnoho společného. Existující rozdíly budou dány tím, že jsme jednotlivci s jak silnými, tak slabými stránkami.

Tyto rozdíly nám nemusí představovat problémy; ve skutečnosti je lze obrátit v náš prospěch, protože efektivní armáda se skládá z různých typů mužů. „Sami náčelníci a žádní Indiáni“ je stejně k ničemu jako „samí Indiáni a žádní náčelníci“. Někteří z vás se stanou vůdci, jiní válečníky, ale všichni budete pro naši národní misi životně důležití.

Cesta rozvoje, program výcviku, který vrcholí zrozením politického vojáka, je křížem, který nám leží na zádech. Právě nesením tohoto břemene, bojem se pomalu – a myslím tím pomalu – dostáváme k vlastnostem, které potřebujeme. Jsou tací, kteří usilují o fyzickou dokonalost jako o svůj nejvyšší cíl v životě – ti potvrdí, že tato dokonalost není něco, co se rozdává zadarmo s každým galonem benzínu, ale něco, co vyžaduje tvrdou práci a mnoho bolesti. Stejně tak je stát se politickým vojákem záležitostí aktivistů, nikoli diktátorů z křesla nebo samozvaných Mužů osudu.

Nicméně cesta vývoje je jednoduchá a logická.

Machine Translated by Google

v jeho struktuře. Zpočátku si kladete za cíl dosáhnout jen malých věcí, cílů, jejichž dosažení vám dodají sebevědomí
a dovednosti k dosažení ambicióznějších cílů. V této fázi je nejdůležitější být k sobě upřímný, protože pokud to nedokážete, nikdy nebudete upřímní ani ke svým kolegům. Sedněte si sami a po chvíli důkladného zamyšlení si sepište seznam svých dobrých a špatných stránek a nezapomeňte se vyhnout extrémům v podobě přehnané kritiky nebo samolibého uspokojení se s realitou. Poté si vyberte
jeden dobrý bod, který lze rozvíjet a vylepšovat, a jedna slabina, bez které byste byli lepší. Na papíře to zní pozoruhodně snadno, ale ve skutečnosti je to bitva titánských rozměrů. Budou chvíle, kdy si budete myslet, že se vám daří, a pak se najednou zhroutíte a vrátíte se ke starým zvykům. Ale nevzdávejte se a nenechte se odradit neúspěchem, protože

Právě zvednutí se z kolen a pokus o další pokus rozvíjí vaši sebekázeň a vůli uspět navzdory všemu. Je to proces, který pro vás duchovně udělá to, co Charles Atlas tvrdí, že pro vás jeho činky udělají fyzicky! Štěstí pochopíte, pouze když pochopíte smutek, úspěch oceníte, pouze když zažijete hořkou příchuť selhání. Pokud se nedokážete překonat v maličkostech, v krizi se ukážete jako zcela nepoužitelní. Až se v nadcházejících letech věci opravdu zhorší, až bude represe násilná, systematická a totální, budete chtít vědět, že se v boji můžete spolehnout na své druhy, a oni budou chtít vědět, že se mohou spolehnout na vás. Klid, který tato důvěra v druhé vyvolá, nelze přeceňovat.

Dovolte mi uvést několik praktických nápadů, kde začít, ale nezapomeňte, že se jedná pouze o obecné příklady, které vás přimějí k zamyšlení správným směrem.

Díváte se na televizi večer co večer? Pokud ano, omezte čas, který s ní trávíte. že to děláš, protože jsi
zbytečně se vystavovat propagandě našich nepřátel, ať už sledujete dokument nebo telenovelu. Využívejte svůj čas konstruktivněji a způsobem, který napomáhá Národnímu boji.
Přečtěte si politickou knihu nebo časopis. Jděte na procházku do přírody nebo do parku a užijte si dary přírody. Věnujte se rozdávání letáků nebo prodeji novin. Uspořádejte u sebe doma diskusní skupinu pro pár přátel nebo se zapojte do místních

Machine Translated by Google

komunitní skupiny jako Sdružení nájemníků, Přátelé Země a tak dále a bojují za místní spravedlnost.

Pijete 4, 5, 6 nebo více pintů, když jste večer venku? Snižte to na 2 nebo 3 pinty; nejenže budete mít více
peníze, které dáte k dispozici Věci, ale vaše zdraví se výrazně zlepší. Kromě toho, křižáci nebyli známí svou pivní odvahou!

Hodně kouříte? Pokud ano, omezte to, nebo ještě lépe s tím přestaňte. Velký byznys udržujete v chodu jen tím, že si poškozujete zdraví. Budou chvíle, kdy budete muset jednat rychle, a ti, kteří trvají na tom, aby na sebe vzali podobu sípajícího dinosaura, pak budou muset zaplatit!

Dáváte přednost návštěvě fotbalu nebo večírku před účastí na akci NF? Pokud ano, naučte se správně stanovit priority. Samozřejmě, každý si potřebuje odpočinout od boje, ale pamatujte, že pokud NF selže kvůli polovičatosti svých členů, bude to signalizovat nejen konec národa, ale i ty rozptýlení, která jste považovali za tak důležitá.

Pokud nemáte ve zvyku číst, osvojte si zvyk a neustále se posouvejte na vyšší úrovně. Vědomosti jsou moc a čím více víte, tím větší hrozbou se pro systém stáváte.
Přijďte na stranické semináře, kde se naučíte vyrábět místní letáky, které vám pomohou propagovat nacionalistické myšlenky ve vaší místní komunitě; kde se naučíte sítotisk plakátů a triček; kde vám naši lektoři vysvětlí naše revoluční ideály jednoduchými slovy a což zlepší vaši schopnost přesvědčovat lidi.

Tyto věci a mnoho dalšího vás strana může naučit, ale existuje široké pole působnosti pro osobní iniciativu: učte se nové jazyky, zejména pokud máte irské, skotské, velšské nebo kornské kořeny; naučte se řídit, psát na stroji, mluvit na veřejnosti. Choďte do večerních kurzů elektroniky, mechaniky, těsnopisu nebo žurnalistiky, nebo se věnujte fyzické zábavě, jako je vzpírání nebo bojové umění. Existuje milion a jedna věcí, které můžete udělat pro své zlepšení, věcí, které vám přinesou uspokojení a pomohou Věci dosáhnout vítězství. Ať už se pustíte do čehokoli, rozhodněte se, že vytrváte až do konce. Sedět a nic nedělat je přesně to, co od vás ti hulvátové v parlamentu doufají, protože jim tím velmi usnadňujete práci.

Machine Translated by Google

Pro ty, kteří jsou ochotni přinést nezbytné oběti, aby se stali
Političtí vojáci, budete si muset osvojit určité ctnosti:

TRPĚLIVOST: protože přechod na politického vojáka vyžaduje čas a skutečné úsilí a nepřijde za týden ani za pár měsíců. Je to práce, která zabere celý život, pokud je cílem dokonalost.

KLID: protože s rostoucími státními represemi přežijí ti klidní, chladní a vyrovnaní, nikoli panikařící amatéři.

SEBEDISCIPLÍNA: protože ti, kdo jsou pány sami sebe, jsou pány své situace.

Vlastní sílu, kterou nelze vidět, ale cítí ji jak soudruzi, tak i protivníci.

SMYSL PRO HUMOR: protože i když život není prošpikovaný růžovým sadem, není to ani jedna dlouhá dřina. Je to trochu z obojího. Rozvíjejte schopnost smát se sami sobě a své situaci a proměníte se v přízračného bojovníka, který bude pronásledovat naše nepřátele.

Síla smíchu byla nedávno v Itálii demonstrována u soudu s 30 nacionalistickými militanty, jejichž průměrný věk byl 20 let. Souzeni byli za trestné činy, které by v případě prokázání vedly k...
v mnoha případech odsouzeni k doživotnímu vězení, tito militanti, nevinní před Bohem i lidmi, dodržovali nejlepší nacionalistické tradice. Italská média a soudnictví plně očekávaly, že tito mladí lidé budou sedět
tam na lavici obžalovaných, s kamenným výrazem v tváři, vážní, ustaraní. Jak zklamaní museli být, když tito soudruzi, ignorujíc dění, hráli karty, smáli se a vtipkovali.
jim to bylo jedno, a proč by jim to mělo vadit? Čtyři roky čekání na soud, nabídky předčasného propuštění těm, kteří se promění v Supergrasse –
Přesto se ani z kousku své víry nepozřeli. Soudce požadoval, aby byl brán vážně, a byl uvítán výbuchy smíchu. To je skutečná síla – prohlašuje, že samotná Smrt nad ní nemá žádnou moc. Je to síla, která nás učiní neporazitelnými, neboť co mohou naši nepřátelé udělat nad tímto? Starověcí Keltové toto napsali

Machine Translated by Google

sílu v přísloví: „Bojujte za svou zemi a přijměte smrt, pokud je to nutné, protože smrt je vítězství a osvobození duše.“

Budeme bojovat za Anglii Williama Byrda a Thomase Taluse; za divokou krásu Cornwallu a klid Jezerní oblasti. Bojujeme za Wales – zemi soudruhů – nejen za jeho procítěnou literaturu a hudbu, ale i za hrdinského ducha Owaina Glyndwra. Bojujeme za Skotsko, jeho Vysočinu a ostrovy, jeho balady a bardy. Bojujeme za Irsko, zemi paradoxů: tragédie a komedie, humoru a vznětlivosti; za čistotu, kterou G. K. Chesterton prohlásil takto: „Samotné lži Dublinu a Belfastu jsou pravdivější než otřepané fráze Westminsteru.“

Zbývá už jen málo co říct, když před vámi stojí konečná volba: Máte se stát revolučním bojovníkem bojujícím za národní svobodu, nebo zbabělcem, který se skloní, aby políbil špinavé boty hnijícího systému?

AŤ ZBABĚLEC SVĚSÍ HLAVU V HANBI.
DEJ BOJOVNÍKOVI VĚDĚT, ŽE JEHO ODMĚNOU JE PŘIJÍT!

Machine Translated by Google

Národní socialismus Biologický světonázor

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„V každém daném okamžiku existuje ortodoxie, soubor myšlenek, o kterých se předpokládá, že je všichni správně smýšlející lidé bezpochyby přijmou. Není to sice zakázáno říkat to či ono, ale ‚nedělá se to'."
Každý, kdo zpochybňuje převládající ortodoxii, je s překvapivou účinností umlčen. Skutečně nemoderní názor se téměř nikdy nedočká spravedlivého vyslyšení, ať už v populárním tisku nebo v intelektuálních periodikách." – George Orwell

Jako národní socialista neustále zažíváte potíže s vedením smysluplné konverzace s nenárodním socialistou. Často máte pocit, že takový dialog je naprosto nemožný a že žijete ve dvou zcela odlišných světech. Částečně důvod této žalostné situace samozřejmě spočívá v propagandistickém obrazu národního socialismu jako vyvrcholení lidské zlomyslnosti, který naši nepřátelé vytvořili ve veřejném mínění. Pro mladé lidi však to, co se stalo před více než sedmdesáti lety, už není tak důležité. Od nejútlejšího dětství byli schopni sledovat veškerou zlobu a krutost, která pustoší svět od „vítězství humanismu" v roce 1945, živě prezentovanou prostřednictvím televize, a mezi mladou generací existuje velmi povzbudivá tendence mít méně zaujatý postoj k životu a jeho různým problémům než generace předchozí.

Jako národní socialista neustále zažíváte potíže s vedením smysluplné konverzace s nenárodním socialistou. Často máte pocit, že takový dialog je naprosto nemožný a že žijete ve dvou naprosto odlišných světech. Částečně důvod této žalostné situace samozřejmě spočívá v propagandistickém obrazu národního socialismu jako vyvrcholení lidské zlomyslnosti, který naši nepřátelé vytvořili ve veřejném mínění. Pro mladé lidi však to, co se stalo před více než sedmdesáti lety, už není tak důležité. Od nejútlejšího dětství byli schopni sledovat veškerou zlobu a krutost, která pustoší svět od „vítězství humanismu" v roce 1945, živě prezentovanou prostřednictvím televize a...

Machine Translated by Google

Mezi mladou generací existuje velmi povzbudivý trend mít méně zaujatý postoj k životu a jeho různým problémům než předchozí generace.

To však neznamená, že mladí lidé vůbec netuší, o čem národní socialismus doopravdy je, ani že projevují velké pochopení, když jim to řeknete. Vyrůstali ve světě, kde byli záměrně odcizeni od všech přirozených hodnot a přirozených etických norem a učili se, že vše je relativní a kde hranice mezi pravdou a lží přestala existovat, protože neexistují žádná absolutna a vše závisí na tom, jak se na to člověk rozhodne dívat. V tomto světě bez hodnot žijí lidé v mentálním vakuu, zcela mimo kontakt s reálným světem, jeho neúprosnými biologickými zákony a absolutními morálními a společenskými povinnostmi, a je nevyhnutelné, že myšlenka národního socialismu je v takovém politickém a filozofickém vesmíru vnímána jako nepochopitelný cizí prvek.

Na rozdíl od dnešního bezstarostného relativismu, kde jsou všechny myšlenky – alespoň v principu – stejně přijatelné a platné, představuje národní socialismus neúnavné úsilí o nalezení absolutní pravdy a o to, aby se tato pravda stala základem lidské společnosti. Na rozdíl od mlhavých blábolů pochybných křeslových filozofů a orientálního mysticismu je však národní socialismus založen na zdravém rozumu a své argumenty hledá v reálném světě, kde je rozdíl mezi pravdou a lží a mezi dobrem a zlem určen fakty, a nikoli zbožným přáním a teoretickými sněními.

V tomto světle je zřejmé, že národní socialismus musí odmítnout koncepty a morální normy všech vládnoucích ideologií, což přirozeně vede k propasti srozumitelnosti, kterou je těžké překlenout – jednoduše proto, že neexistuje společný referenční rámec mezi národními socialisty a lidmi, jejichž myšlení je určeno myšlenkami současného řádu. Národní socialismus jednoduše znamená absolutní, neodvolatelný a nekompromisní boj proti samotným filozofickým základům celého vládnoucího světového řádu. Na následujících stránkách se pokusíme vysvětlit důsledky tohoto střetu mezi současným řádem a hodnotovým systémem biologického světonázoru.

Machine Translated by Google

Jak pravděpodobně bylo jasně uvedeno na předchozí stránce, myšlenka národně socialistického hnutí má s politikou v běžném slova smyslu jen velmi málo společného. Národně socialistické hnutí není jednou z obvyklých politických organizací, které pouze reprezentují nějaké skupinové zájmy víceméně materialistické povahy. Jejich cílem je pouze poskládat politický program, který je dostatečně vágní a nudný, aby přilákal potřebné voličské zdroje pro parlamentní program, kde si jejich „volení zástupci lidu“ mohou přivlastnit co největší kus dortu pro sebe – a možná i pro členy své strany – na úkor zbytku společnosti.

Národní socialismus je mnohem víc než jen to – je to světonázor, ucelená filozofie života, která zahrnuje všechny aspekty lidské existence. Jako stoupenec takového světonázoru se díváte na všechny jevy ve společnosti z jednoho a stejného úhlu, takže každý jednotlivý aspekt se stává součástí jednotného celku, stejně jako vaše názory ve všech oblastech jsou určeny stejným sjednocujícím principem, který vám umožňuje pochopit a vysvětlit všechny aspekty života a jeho tajemství. Světonázor je tedy základem postoje jeho stoupenců k náboženství, etice, politice, ekonomice – a způsobu, jakým si organizují svůj osobní život.

Národní socialismus samozřejmě není jedinou životní filozofií, která si nárokuje pokrytí všech aspektů existence. Dalšími příklady jsou například všechna náboženství, která v principu dávají každému, kdo v ně věří, vodítko pro jeho chování a postoje v každé životní situaci. Dnes jsou však náboženství nucena ke kompromisům v zoufalé snaze překlenout rychle se zvětšující propast mezi náboženskými dogmaty a realitou. Během posledních 500 let vedla tato propast k neustále rostoucí sekularizaci křesťanských zemí starého světa a také donutila západní vlády většiny islámských zemí opustit striktní náboženskou strukturu společnosti ve prospěch kapitalistického nebo komunistického materialismu.

Příkladem společnosti, která se vydala opačným směrem a radikálně zdůrazňuje jednotu mezi politikou a náboženstvím, je Chomejního Írán a dnes existují fundamentalistické skupiny po celém muslimském světě i mimo něj, které bojují za nastolení středověkých společností založených na litere Koránu. Dalším příkladem je Izrael, který je založen na náboženské víře, že

Machine Translated by Google

Židé jsou „Božím vyvoleným lidem“ a mají božské právo na území, které si nárokují od Arabů, a zejména ty nejortodoxnější skupiny proto odmítají sebemenší odchylku od talmudského práva. Toto právo je produktem staré nomádské společnosti a nelze jej aplikovat na moderní průmyslový stát, což vede k řadě typicky semitských konstrukcí, které obcházejí přísná náboženská pravidla týkající se např. Sabatu a roku Šmitta, kde by veškerá půda měla ležet ladem, ale neleží!

Podobné metody lze vidět v arabských zemích, kde je Ramadán často víceméně trvale zrušen, protože země jsou „ve válce“ s chudobou. Všechny takové pokusy o „podvádění“ jasně ukazují, že tyto světonázory jsou naprosto nedostatečné jako vodítka v moderním světě s jeho západními technologiemi –
a že nebyli dostatečně silní, aby zabránili svým stoupencům v touze po tomto novém životě, který není součástí jejich kultury, ale výsledkem úspěšného parazitismu. Důvodem tohoto selhání je jednoduše to, že tato náboženství jsou založena na slepé víře a nikoli na realitě.

Zbožní křesťané mají přirozeně stejné přání zachovat Bibli jako nejvyšší autoritu a ústřední bod veškerého myšlení.
Katolická církev se tak neustále snaží zvyšovat svůj vliv na rozvoj společnosti v tradičně katolických zemích, jako je Polsko, Irsko, Itálie, Španělsko a Latinská Amerika – a k tomu musí získat politickou moc. Její hlavní slabinou je však
mnoho vnitřních neshod ohledně toho, jak by tohoto cíle mělo být dosaženo a které části křesťanské doktríny by měly být zdůrazněny. Také v Severní Americe má křesťanství velmi důležitý politický vliv, který by se v žádném případě neměl podceňovat – ačkoli je na ústupu – a v Evropě má většina zemí křesťanské politické strany, které se snaží posílit tzv. křesťanské hodnoty jako součást svého politického programu. Náboženství jako takové však v těchto stranách hraje velmi skromnou roli – jednoduše proto, že křesťanství ztratilo na lidech vliv – pokud ho někdy mělo. Muži Severu ho vždy nějakým způsobem vnímali jako cizí myšlenku a jejich interpretace byla často velmi nekřesťanská. Dnes je zredukováno na anachronický přežitek. Například v Dánsku je asi 95 % obyvatel členy luteránské státní církve. Nicméně

Machine Translated by Google

Pouze 2 % chodí do kostela a ještě méně prohlašuje, že v tuto doktrínu věří. Křesťanství je jako duchovní síla v lidech mrtvá.

Marxismus je však také filozofií života, představující světonázor, který řídí všechny aspekty lidského života, zatímco všechny ostatní politické myšlenky v naší části světa se soustředí především na malicherné administrativní a ekonomické problémy. Tyto myšlenky jsou volně spojeny s určitým základním postojem k životu obecně a vztahu mezi jedincem a společností, ale pokud jde o duchovní potřeby člověka, jsou – v zásadě – zcela nezávazné. Nevylučují žádnou náboženskou příslušnost – naopak vždy zdůrazňují úplnou náboženskou svobodu a tvrdí, že náboženství a politika spolu nemají nic společného a měly by být drženy odděleně – jako by náboženství bylo ve srovnání s politikou něco nedůležitého. Členy všech těchto liberálních nebo konzervativních stran tedy mohou být křesťané, židé, muslimové, ateisté nebo buddhisté. Jejich náboženské přesvědčení je pro jejich politickou práci považováno za zcela irelevantní. Jsou sjednoceni ve snaze řešit některé poměrně dobře definované praktické problémy ve státním aparátu, ale mohou mít na mysli zcela odlišné duchovní cíle. Jak již bylo zmíněno výše, tato fragmentace je skutečně neslučitelná s povahou náboženství, ale náboženské komunity ji musí víceméně neochotně akceptovat, pokud chtějí vůbec nějaký vliv na společnost vykonávat.

Pravá filozofie života, jako je národní socialismus, absolutně nemá prostor pro takové atomistické rozdělení života do různých, vzájemně nesouvisejících částí. Národní socialismus je schopen řešit všechny praktické problémy ve společnosti aplikací principů své základní filozofie a jeho stoupenci nepotřebují žádný cizí prvek k uspokojení svých duchovních potřeb. Samotný národní socialismus dává úplnou odpověď na jakoukoli otázku, kterou si člověk může položit.

Je všeobecně známou skutečností, že náboženství jsou založena výhradně na víře – něco, na co jsou hrdí, že uznávají! Existence Boha, Neposkvrněné početí, Vzkříšení, Druhý příchod atd. jsou tedy věci, které nelze dokázat – pokud ovšem nepřijmete Boha jako autora Bible, což je další věc, které musíte prostě věřit – navzdory jakýmkoli důkazům o opaku, které můžete mít. Pokud nevěříte bez důkazů, jste podezřívaví – stejně jako pochybující Tomáš, který – zjevně jako nejinteligentnější z učedníků – chtěl důkaz, že muž v

Machine Translated by Google

před ním byl ve skutečnosti ukřižován. Na rozdíl od této pýchy z nevědomosti se marxismus i národní socialismus prohlašují za založenými na vědecké pravdě. Marxismus však byl vynalezen za stolem plným učených, filozofických knih – ale bez jakéhokoli kontaktu s realitou nebo vědou. Při bližším pohledu je marxismus založen na víře stejně jako jakékoli náboženství – konkrétně na zcela nevědeckém přesvědčení, že všechny biologické bytosti, které chodí po dvou nohách a nemají peří, jsou stvořeny sobě rovny, a na stejně absurdní myšlence, že to jsou výrobní podmínky, které určují dějiny stejným způsobem, jako se tvrdí, že prostředí – a nikoli geny – určuje vývoj jedince. To samozřejmě znamená dát vozík před koně. Není třeba mnoho inteligence, abychom si uvědomili, že ve skutečnosti je to člověk, kdo formoval své prostředí – a ustanovil společenský řád, včetně výrobních podmínek – a ne naopak.

Na rozdíl od všech těchto ostatních filozofií nebyl národní socialismus nikdy vynalezen – byl odvozen z věčných přírodních zákonů, které existují tak dlouho, jako vesmír, a které řídí veškerý život od vzniku prvního primitivního organismu. Toto krásně a jasně vyjádřila Sávitrí Dévi, slavná zesnulá národní socialistická filozofka, ve své knize Blesk a slunce:4

> „Ve své podstatě národně socialistická myšlenka přesahuje nejen Německo a naši dobu, ale i árijskou rasu a samotné lidstvo a jakoukoli epochu; v konečném důsledku vyjadřuje onu tajemnou a neomylnou moudrost, podle níž...“
> Příroda žije a tvoří: neosobní moudrost pralesa, hlubin oceánu a sfér v temných polích vesmíru; a slávou Adolfa Hitlera je nejen to, že se k této božské moudrosti vrátil, ale že z ní udělal praktickou regenerační politiku celosvětového rozsahu.

Jinými slovy, národní socialismus nebyl vynalezen Adolfem Hitlerem. Je to vědomé vyjádření základních zákonů

4 Sávitrí Dévi, Blesk a slunce (vydání Wewelsburgského archivu), str. 168

Machine Translated by Google

Příroda řídí naše životy. Je založena na nekonečné lásce ke stvoření v celé jeho rozmanitosti, na hluboké a bezpodmínečné úctě k moudrosti přírody a na vroucí vůli zachovat život tak, jak z této moudrosti vyrostl. Jediný způsob, jak toho dosáhnout, je organizovat lidskou společnost v souladu s těmito základními zákony. Být proti národnímu socialismu je tedy stejně absurdní a nelogické, jako by bylo odporovat zákonu gravitace nebo skutečnosti, že Země je kulatá! Národní socialismus není ve skutečnosti nic jiného než aplikace fyzikálních a biologických zákonů na politickou, ekonomickou, sociální a náboženskou oblast lidského života stejným způsobem, jakým se dnes uplatňují na technologii. V tomto světle je národní socialismus skutečně vědecký – na rozdíl od jakéhokoli jiného světonázoru. Nechce přizpůsobit realitu žádným předpojatým teoriím, ale přizpůsobit teorie realitě. Nové epochální vědecké mezníky by se tak okamžitě odrážely v praktickém životě národně socialistické komunity.

Samozřejmě bychom si někdy mohli přát, aby některé z těchto zákonů byly trochu jiné, ale musíme nutně akceptovat, že je nelze změnit. Zákony přírody nelze zrušit ani změnit hlasováním ve Valném shromáždění Organizace spojených národů, v Kongresu USA ani v žádném jiném národním parlamentu! Možná by všechno bylo jednodušší, kdyby všichni lidé a všechny rasy byly stvořeny sobě rovny a kdyby neexistovaly žádné dědičné faktory, které by řídily a omezovaly naše individuální možnosti rozvoje. To však není pravda a neexistuje absolutně žádná šance tuto skutečnost změnit zbožným přáním, tj. tím, že bychom se chovali, jako by tyto zákony neexistovaly. Budovat společnost na takových snech je smrtelný hřích, který může mít jen katastrofální následky.

Tyto důsledky jsou až příliš jasně patrné, když se podíváme na společnosti, které vybudovali naši nepřátelé na Východě i Západě. Jednomyslně označují národní socialismus za „evangelium zla“ – zatímco sami vládnou světu na pokraji ekonomické a morální katastrofy, světu sužovanému inflací, nezaměstnaností, kriminalitou, nesmyslným násilím, zneužíváním drog, znečištěním, pornografií, korupcí, hladem a ekologickými katastrofami – světu, který od roku 1945 zažil pouze šestnáct dní míru a kde byly za stejné období zmasakrovány nespočetné miliony lidí. A nad tímto ponurým světem

Machine Translated by Google

vznáší se děsivá hrozba jaderné války, která zničí veškerý vyšší život na Zemi.

Není vskutku divu, že člověk žije v neustálém strachu z toho, co mu přinese další den! Bohužel je tento strach a beznaděj nejrozšířenější v árijské části světa, kde je dekadence a morální úpadek nejpokročilejší. Zde byli lidé zcela odcizeni všem zdravým a přirozeným hodnotám a proměněni v bezduché zombie, jejichž úzkosti jsou tišeny materiálním blahobytem – v neustálém závodě s ekonomickým chaosem. Navzdory všem materiálním vymoženostem moderního světa nejsou tito lidé ani šťastní, ani spokojení. Zcela jim chybí ideály a nadšení a ztratili veškerou víru v budoucnost. Árijec prostě není ochoten přivést na tento svět děti. Protože nevidí žádnou budoucnost, dává přednost přítomnému luxusu před zachováním své rasy a kultury. Snaží se zajistit si v této žumpě co nejpohodlnější život a jeho jedinou nadějí je, že nevyhnutelná katastrofa nenastane za jeho života. Pasivně tak sleduje, jak zemi jeho předků pomalu, ale jistě dobývají mimozemšťané, kteří si ještě neuvědomují, že konec bílého muže znamená konec veškeré civilizace, jak ji známe.

Toto je Zlatý věk, který naši nepřátelé slíbili světu v roce 1945 – to je to, co dokázali vybudovat za sedmdesát let, kdy měli absolutní moc. Za těchto okolností jsou vyhlídky do budoucna jistě pochmurné. Nemusí to však tak být. To, že se svět nachází v tak zlověstném stavu, je výhradně důsledkem naprosté lidské neúcty k zákonům přírody.

Jako národní socialista se nevyhnutelně cítíte jako někdo z jiné planety, jakmile si uvědomíte podstatu současného řádu. V tomto systému nemůžete mít žádnou roli a každodenní boj o přežití v rámci této společnosti se musí jevit jako marné plýtvání časem. Jako národní socialisté si představujeme zcela nový světový řád, založený na „neochvějné moudrosti, podle níž příroda žije a tvoří“. Pouze v rámci takového nového světového řádu může život na této planetě dlouhodobě přežít. Aby však byl tento nový řád nastolen, musí člověk přijmout, že

Machine Translated by Google

Není povýšen nad přírodu. Člověk není pánem stvoření, ale nedílnou součástí celku přírody a podléhá přesně stejným zákonům jako všechny ostatní živé organismy. Stejně tak musí přijmout vědecky prokázaný fakt, že lidské rasy se liší – nejen svým vnějším vzhledem, ale také co se týče jejich duševních a intelektuálních vlastností – a konečně, že všechny lidské bytosti jsou stvořeny nerovnými jednotlivci a že jejich životy jsou určeny především dědičnými faktory, a nikoli jejich přirozeným prostředím.

To se samozřejmě může zdát „nespravedlivé“, ale jednou z věcí, které si člověk musí uvědomit, je, že v přírodě neexistuje pojem spravedlnosti v tom smyslu, jaký tomuto slovu obvykle přikládáme. Jako lidské bytosti můžeme – a měli bychom – organizovat společnost postavenou na právní a sociální spravedlnosti, protože všichni členové společnosti mají užitečnou funkci, a proto se mohou také domáhat stejné ochrany ze zákona a ochrany před ekonomickým vykořisťováním. To je součást bezpečnosti, která je v organizované společnosti nezbytná a přirozená – ve skutečnosti je to jeden z důvodů, proč se lidé zapojili do budování stabilních sociálních struktur, proč si tuto bezpečnost přáli.

Nemůžeme však vytvořit biologickou spravedlnost – stejně jako nemůžeme vytvořit biologickou rovnost. Z lidského hlediska se bude vždy zdát extrémně nespravedlivé, že někteří lidé jsou v mladém věku napadeni hroznými, bolestivými a nevyléčitelnými nemocemi, zatímco jiní se mohou těšit dobrému zdraví až do sta let –

Také, i když ten, kdo zemře ve věku dvaceti pěti let, má mnohem větší duševní nadání a mohl dát lidstvu mnohem více než ten, kdo dosáhne vysokého věku. Ať si o tom myslíme cokoli, je to tak – navzdory všem našim lékařským dovednostem – a člověk se musí naučit akceptovat, že Příroda neuznává naši představu o spravedlnosti a jakýkoli pokus zavést jakousi božskou spravedlnost v budoucím životě musí být odmítnut jako absurdní pokus o únik z reality.

V této souvislosti nepřátelé národního socialismu často tvrdí, že biologické pojetí lidské přirozenosti, které je samotným základem národního socialismu, je „neetické“. Na to můžeme pouze odpovědět, že nemorální je tzv. „etika“ těchto odpůrců, protože je založena na normách a hodnotách, které nejsou založeny na přírodě. Pro národní socialisty existuje pouze jedna pravda:

Machine Translated by Google

Zákony přírody a cokoli, co není v plném souladu s touto pravdou, je absolutně 100% špatně!

To samozřejmě znamená naprosté odmítnutí křesťanství, jehož nepřirozený dualismus je samotným základem převládajícího „morálního“ kodexu – a to i v případech, kdy je tento kodex maskován pod liberální/humanistickou nebo marxistickou nálepkou. Podle křesťanství má člověk mezi všemi tvory velmi zvláštní postavení díky božské duši. Tato duše je univerzální a nebiologická. Neliší se od rasy k rase ani od jednotlivce k jednotlivci a nezávisí na inteligenci ani na žádné jiné duševní či fyzické vlastnosti jednotlivce, ani není dědičná ani jinak ovlivněna přírodou. Právě tato duše činí všechny lidi rovnými v očích Boha, bez ohledu na to, co dělají nebo čím jsou, pokud v Něho věří. Pro křesťana je mluvit o člověku jako o produktu biologických faktorů „znevažováním“. Podle křesťanství je celý život člověka neustálým bojem mezi božskou duší (duchem) a „hmotou“, tj. přírodou, nebo – na osobní úrovni tělem, které představuje zlo a musí být poraženo, aby se dosáhlo věčného života v nedefinovaném ráji v oblacích (nebo na zemi po Armagedonu). Život na zemi je pouze přípravou na život, který přijde – buď v Abrahamově lůně, nebo v pekle, vše v závislosti na tom, jak úspěšně se lidem podařilo bojovat se svou biologickou podstatou. Sám o sobě je život na zemi bezcenný, jen údolí slz.

Křesťanství se tedy vyznačuje výrazným opovržením životem a přírodou. Je to náboženství pro poražené a snílky, kteří se nedokážou vyrovnat s životními výzvami a jen se přežívají v důvěře, že „poslední budou první a první poslední“, protože křesťanství považuje každého zločince, naničhodníka a mentálně postiženého hlupáka za cennější lidskou bytost než pilného a kreativního občana. Představuje soubor norem a hodnot, které staví pannu nad matku, mnicha nad otce rodiny a slabé a trpící nad silné a vítězné, ba dokonce mrtvé nad živé. Pohrdá jakýmkoli potěšením v životě a oslavuje sebetrýznění a sebeponižování jako pozitivní známky toho, že člověk bojuje se svým tělem a přijímá, že se narodil jako nádoba hříchu, protože není jen duch.

Ať se na to díváte z jakéhokoli úhlu, křesťanství...
představuje zvrácený a misantropický přístup k životu, který může

Machine Translated by Google

za žádných okolností tolerováno ve zdravé společnosti. Řečeno bez obalu. Křesťanství je druh duchovního AIDS, který zničil naši přirozenou imunitu proti nebiologickému myšlení. Je to kontaminující nemoc mysli a je třeba proti ní bojovat všemi silami.

prostředek.

Na rozdíl od křesťana má národní socialista žít. Má rozšiřovat své schopnosti a rozvíjet svou osobnost co nejvíce v mezích své biologické podstaty – fyzicky i duchovně. Není

měl strávit život na kolenou před blízkovýchodním bohem a prosit o milost a odpuštění za „hřích“ zrození do přírody. Chceme vidět hrdé a harmonické lidi, kteří si jsou jisti sami sebou a svým životním posláním –

ne vyděšené a sklíčené produkty misantropických koncepcí, jako je „prvotivý hřích“, který člověku ponechává v životě pouze jednu naději: že mu „Bůh“ odpustí, pokud jen uvěří a bude činit pokání. Ani nechceme ostýchavé a zoufalé oběti pluralitního světonázoru s jeho popíráním absolutních hodnot. Národní socialisté nejsou ateisté. Věříme v božstvo, ale naše božstvo je absolutním opakem židovsko-křesťanského Jahveho. Pro národní socialismus existuje pouze jedno pravé božstvo: nevyzpytatelná tvůrčí síla, která se projevuje všude v přírodě. Tomuto božstvu vzdáváme hold tím, že projevujeme úctu a respekt k moudrosti zákonů přírody. Jako národní socialisté nenásledujeme žádný jiný hlas než hlas přírody a žádnou jinou etiku než etiku přírody a známe pouze jeden smrtelný hřích: pokusit se proti této etice vzbouřit. To není mysticismus, jak někteří tvrdí, ale panteismus – myšlenka, že božské je vyjádřeno skrze přírodu a nikde jinde. Panteismus má své kořeny daleko do historie a je jedním ze základů německého idealismu a romantismu v 19. století. Je to uznání, že za svou existenci vděčíme životnímu principu, který není jen součtem jeho chemických složek. Národní socialismus tedy vnímá život jako více než materialistický boj o maximální spotřebu a sebeuspokojení – život s sebou nese povinnost chránit božský princip, jehož jsme součástí. Někdo by to mohl nazvat náboženstvím, ale k jeho udržení nepotřebuje vytvoření narativu založeného na pověře – a rozhodně to není „víra“. Není založen na víře, ale na faktech.

Machine Translated by Google

Ačkoli je člověk součástí přírody, národní socialisté si samozřejmě plně uvědomují, že se člověk od všech ostatních živých organismů liší v jednom konkrétním ohledu: svým jedinečným mozkem, který mu umožňuje myslet abstraktně. Tato schopnost umožnila člověku odvrátit nebo zmírnit část krutosti přírody, kterou musí trpět jiné bytosti. Náš mozek nám umožnil léčit nemoci, které by jinak byly smrtelné, a najít základní principy mnoha přírodních zákonů, takže jsme byli schopni některé z těchto principů využít ve svůj prospěch a – v dobrém i ve zlém – vyvinout technologii, která byla nezbytná k prozkoumání Země a využití jejího bohatství.

Náš mozek nám bohužel také umožnil vědomě ignorovat přírodní zákony, když nám přijde pohodlnější se je snažit ignorovat, než se jimi řídit. V primitivní společnosti byste brzy pocítili následky takového přestoupení, ale ve vysoce rozvinuté technologické společnosti budete schopni přežít porušení přírodních zákonů poměrně dlouho, aniž byste pocítili nevyhnutelné odvety. Dříve či později však přijdou s neúprosnou silou a pak bude, ne-li nemožné, přinejmenším extrémně obtížné chyby napravit.

Konečně, náš jedinečný mozek nám dal také pocity, které se u jiných zvířat jen stěží vyskytují: strach z neznáma, jistotu smrti, a tedy i zoufalou potřebu něčeho, co by člověku mohlo dát pocit duchovního bezpečí a umožnit mu vidět smysl života nad rámec boje o materiální statky. Tato potřeba se skrývá za náboženstvími, ale na rozdíl od nich se národní socialismus soustředí na uspokojování těchto potřeb na Zemi. V této souvislosti je třeba poznamenat, že ani mozek, ani pocity nejsou izolované, nebiologické faktory, ale neoddělitelná součást živého organismu, a stejně jako fyzické vlastnosti člověka je i „duch“ podřízen přírodním zákonům týkajícím se dědičnosti. Jako národní socialisté jsme pevně přesvědčeni, že společnost jako celek musí být organizována tak, aby byly zohledněny všechny aspekty přírodních zákonů. Nestačí tedy uspokojovat materiální potřeby lidí zavedením zdravého ekonomického života. Je také nutné dbát na to, aby byly uspokojeny i duchovní potřeby!

Machine Translated by Google

Nepřítel člověka často tvrdí, že duchovní vesmír národního socialismu je vesmírem nátlaku a manipulace, kde je jedinec okrádán o svou svobodu a individualitu jen proto, aby se stal součástí bezduché masy. To je samozřejmě daleko od pravdy. Ve skutečnosti se to mnohem více blíží popisu demokracie. Jsou to demokraté, kteří vnímají lid jako velkou šedou masu, kde jsou rozdíly mezi jednotlivými jednotlivci vysvětlovány pouze jako výsledek náhodných vlivů prostředí, které musí společnost „napravit", aby lidi „socializovala" demokratickým způsobem života. Nacionální socialismus naopak respektuje jednotlivce. Víme, že všechny lidské bytosti jsou biologicky jedinečné a že mají různé talenty a schopnosti. Spojení všech těchto individuálních darů v rámci společnosti je jedním z nejdůležitějších úkolů nacionálně socialistického státu.
Pouze tímto způsobem je možné využít veškeré duševní zdroje v lidu – ku prospěchu jednotlivců i společnosti.

Víme však také, že genialita a pokrok nikdy nepocházejí z masy, ale vždy z jednotlivých, vynikajících jedinců, a pouze zajištěním příležitosti k co nejsvobodnějšímu nalezení a rozvoji jednotlivce v organizované společnosti můžeme dále rozvíjet lidstvo směrem k stále vyšší dokonalosti. Chceme-li vyřešit obrovské problémy, kterým svět čelí po sedmdesáti letech demokracie, je to nezbytné. Jelikož je zjevně nemožné pozvednout lidi na úroveň nad jejich vrozené možnosti rozvoje, všechny hloupé pokusy o to, aby si všichni lidé byli ve všech ohledech rovni, nutně vedou ke sjednocení na nejnižší úrovni, tj. k potlačení všech jedinců, kteří se nad průměr povznášejí inteligencí nebo jakýmkoli jiným způsobem. Tento trend není dílem národního socialismu, ale demokracie, a pravděpodobně nezlepší životní podmínky na Zemi.

Každý pokus o vytvoření elity je však právem vnímán jako hrozba pro samotné základy demokratického systému, kde se věří, že každý by měl mít nejen stejná zákonná práva, ale také stejný vliv na veřejné záležitosti, bez ohledu na to, zda má potřebné vlastnosti, či nikoli. Takový systém může zemi vést pouze do propasti. V nacistickém státě bude vedení tvořeno těmi nejlepšími v národě. Pouze oni...

Machine Translated by Google

budou schopni vyřešit vzniklé problémy – a čelit odpovědnosti. Jednotliví členové demokratického shromáždění nemohou nést odpovědnost za své činy, protože všechna rozhodnutí se činí hlasováním a každý se musí podřídit většině – bez ohledu na to, zda souhlasí, či nikoli. Je zřejmé, že tento druh fóra poskytuje prostor pro volný pohyb i těm nejzvrácenějším složkám společnosti.
Je ironické, že velké komerční podniky vynakládají obrovské množství času a peněz na hledání a vzdělávání nejlepších lidí na vedoucí pozice v rámci korporace, zatímco jakýkoli politický šarlatán bez jakéhokoli vzdělání se může stát premiérem nebo prezidentem své země. Stačí mít jen správné konexie a nesmí projevovat příliš mnoho inteligence, což by mohlo naznačovat, že se nemůže nechat tak snadno manipulovat různými zájmovými skupinami, bez jejichž podpory by nikdy nevyhrál volby. Nejdůležitější vlastností demokratického politika je schopnost bezostyšně lhát voličům a dávat sliby, které nikdy nehodlá dodržet. To je ubohé!

ᛉ

Popření individuality a biologických rozdílů mezi lidskými bytostmi vedlo také k úplnému potlačení konceptu „genetické hygieny“. Dnes je hygiena jen o mytí rukou a čištění zubů.

Člověk však zná princip „genetické hygieny“. Vynakládá obrovské množství času a energie na chov koní, krav, psů, holubů, andulek atd. – vše podle nejlepších genetických principů, ale pokud jde o reprodukci vlastního druhu, tyto principy zcela opouští – jako by platily pouze ve světě zvířat. Tím dobrovolně přispívá k totální biologické degeneraci člověka.

V přirozeném stavu je každá populace vystavena biologickému výběru, což znamená, že jedinci, kteří se nejlépe hodí pro dané okolnosti, se dostanou na vrchol dané společnosti, zatímco ti, kteří se s životem v dané podobě nevyrovnají, musí zahynout. Toto je jeden z železných, neúprosných zákonů přírody, které člověk dokázal zmírnit budováním společností, kde je prostor a ochrana i pro slabší složky populace, které také hrají smysluplnou roli v rozvinuté společnosti. Pokud však...

Machine Translated by Google

Pokud budeme zcela zavírat oči před existencí tohoto Přírodního zákona, i my budeme směřovat do katastrofy, protože bychom pak již nebyli schopni zajistit v populaci nezbytnou biologickou kvalitu k zachování systému, který je dostatečně silný i na to, aby chránil slabé. Bez ohledu na biologickou realitu života skončíme ve svobodném světě, kde ti nejslabší jedinci zahynou jako první.

Národní socialismus tedy neznamená – jak se často tvrdí –, že slabí jsou opuštěni a ponecháni svému osudu. Naopak! Národní socialismus je jedinou zárukou, kterou mohou slabí mít proti jisté zkáze. Zde je však třeba zdůraznit že slabost není ideál – je to něco, s čím je třeba bojovat, a to je možné pouze důslednou genetickou hygienou. Národně socialistický stát osvítí lidi o biologických mechanismech a tím zajistí, aby člověk obnovil své přirozené instinkty v této oblasti, aby se mohl biologicky rozvíjet. Jen blázni mohou věřit, že člověk již dosáhl nejvyššího možného vrcholu vývoje. Aby se však člověk mohl dále rozvíjet, musí společnost zajistit, aby se nemoci a slabosti nehromadily a nekontrolovatelně nešířily děděním. Svoboda vědomě přenášet utrpení na své děti a geneticky rozkládat populaci je zločinem proti budoucím generacím!

Zároveň se společnost musí postarat o zdravé životní prostředí, aby nemoci způsobené vnějšími vlivy navždy zmizely. Myslíme zde nejen na sociální prostředí a podmínky na pracovištích, ale také na ekologické prostředí. V nacistické společnosti je zcela nepřijatelné, aby chtivost k zisku a chamtivý materialismus dovolovaly patogenní umělé přísady v potravinách a oblečení, nezdravé syntetické materiály v našich domovech a veřejných budovách a rostoucí znečištění země, ovzduší a vody – nemluvě o smrtelné radioaktivní kontaminaci, která bude trvat statisíce let. To vše je logickým důsledkem naprostého zvrácení skutečných životních hodnot, které je patrné v této smrtelně nemocné společnosti. Genetická hygiena a obecná kontrola znečištění jsou jen dva aspekty téže věci: zachování přírody a ekologické rovnováhy k zajištění trvalé duchovní a fyzické pohody člověka. Bez zdravého životního prostředí i

Machine Translated by Google

Nejlepší geny budou zničeny a bez dostatečného množství těchto genů nebude nikdo, kdo by mohl vytvořit zdravé prostředí.

Abychom vytvořili zdravé prostředí pro rozvoj života, potřebujeme také zdravé rodiny, kde děti mohou vyrůstat v harmonii a být šťastné. Dalším zlem současného řádu je, že tento druh rodiny je ničen obvyklým nebiologickým myšlením a nesmysly hnutí za osvobození žen. Stejně jako se liší rasy, liší se i pohlaví a myšlenka, že muž a žena jsou si biologicky rovni, představuje vážnou hrozbu pro přežití člověka. Rozdíly mezi nimi nejsou výsledkem společensky konstruovaných „pohlavních rolí“, ale rolí biologických! Není náhoda, že je to žena, která rodí děti. Je pro tento úkol nejen biologicky způsobilá, ale i psychicky, a jako matka nové generace má ve společnosti nejdůležitější roli. Představa, že se žena musí „realizovat“ tím, že se zapojí do pracovní síly a získá práci u montážní linky, zatímco její děti jsou ponechány jiným, je zločinná!

Ženy se mohou naplnit pouze ve své biologické roli matek. Bez matky se rodina rozpadá. Děti jsou ponechány samy sobě nebo státnímu vzdělávání. Když se dostanou domů, nikdo na ně nemá čas. Nejsou učeny žádnými ideály a své idoly si vytvářejí z televize, špatné hudby a ještě horší literatury. Žijí z rychlého občerstvení a stávají se obětí nejhoršího druhu komerčního materialismu. To znamená, pokud se žena nerozhodne mít děti vůbec nevyhnout – buď použitím nějaké „antikoncepce“, nebo zavražděním dítěte, pokud i tak otěhotní. Feministky samozřejmě tvrdí, že by bylo stejně přirozené, aby se muž staral o děti a žena chodila do práce. Faktem je, že kdyby to bylo stejně přirozené, muž by také porodil.

Naopak, ženská biologie bude vždy znamenat, že žena je na trhu práce ve slabší pozici, protože je méně stabilní jako muž. Nemluvě o povoláních, která vyžadují určitou fyzickou sílu. Není divu, že Elisabeth Badinterová, židovsko-francouzská feministka, ve své knize (L'un est l'autre, = „Jedno je druhé“, vydané nakladatelstvím O. Jacob (!), Paříž 1986 a nepřekvapivě přeložené prakticky do všech západoevropských jazyků) požaduje transplantaci dělohy a vaječníků do...

Machine Translated by Google

muži, aby zajistili rovnost! Společnost, kde si taková kniha nachází čtenáře, je vskutku nevyléčitelně nemocná!

Součástí biologické přirozenosti člověka je, že není jen izolovaným jedincem, ale také společenskou bytostí, a jeho sociální instinkt přesahuje rámec nukleární rodiny. Od nejstarších dob žili lidé společně ve skupinách, aby lépe odolávali nebezpečím své primitivní existence. Pokud by tak neučinili, člověk by jako druh sotva přežil. Jinými slovy, život v organizovaných společnostech je podmínkou lidské existence a touha po organizaci je součástí naší přirozenosti. Bez organizované společnosti by měl každý jedinec dost práce na shromažďování denních potřeb. Nebyl by žádný přebytek na umění, vědu, vzdělávání ani na žádné zdravotnické služby. Vysoký stupeň organizovanosti je jednoduše předpokladem kulturního i technologického rozvoje. Proto v žádném případě není náhoda, že nejvyšší kultury vždy vytvářeli lidé s nejlepší schopností organizace. Mimochodem, většina z nich byli Árijci.

V každé organizované společnosti je však naprosto nezbytné, aby se jedinec přizpůsobil normě, kterou sdílí s ostatními členy dané komunity, a aby se zdržel zneužívání své inteligence a talentů způsobem, který by poškozoval právě tu komunitu, jež rozvoj těchto talentů umožnila.

Nezbytná loajalita v rámci skupiny však nemůže být založena pouze na materialistických úvahách. Nestačí mít společný úřad sociální péče. Smysl má pouze vzdát se části osobní svobody v komunitě se společným osudem, která se skládá z lidí se společným zázemím, společnými normami a hodnotami a se společným životním cílem –

lidé, jejichž předkové po generace dobývali a bránili stejné území, protože si chtěli zachovat svůj specifický jazykový, kulturní a biologický charakter.

Právě toto přání vytvořilo naši kulturu v úzkém souladu s talenty, představami, ideály a hodnotami našeho lidu – s tím, co můžeme nazvat duší našeho lidu. Jiné národy mají jiné talenty, představy, ideály a hodnoty, a proto vytvořily jiné kultury. Ty mohou být stejně „dobré“ jako ta naše – ale jsou nám cizí, stejně jako je naše kultura cizí jiným národům.

Machine Translated by Google

Mluvit o nadcházející, univerzální „kultuře světa“, společné všem lidem, je nesmysl. „Kultura“, která se přirozeně neobjevila jako zrcadlo duše národa, je popřením samotného významu slova „kultura“ a historie velmi jasně ukazuje, že každá civilizace, která již nebyla schopna uchovat a dále rozvíjet svou vlastní kulturu, a proto importovala a integrovala jakékoli cizí kulturní prvky, s nimiž se setkala, stála přímo před svým nevyhnutelným pádem.

Společnost sestávající z náhodné směsice ras, náboženství a filozofií rozhodně není projevem duchovního a kulturního bohatství, jak se dnes často tvrdí. Je to absurdní směsice, jejíž existenci nelze žádným způsobem ospravedlnit – jisté znamení hrozícího rozpadu národa a úplného rozpuštění všech norem a hodnot. Taková společnost je degenerovanou parodií skutečného společenství – a nemůže trvat, protože sociální loajalita mezi různými skupinami, které dočasně žijí na stejném kusu země, je nahrazena mnohem silnější – duchovní – loajalitou vůči náboženským a filozofickým myšlenkám, které nemají svůj základ v samotném národě a jeho historii.

Nejvážnější hrozbou pro soudržnost společnosti je bezkonkurenčně biologické míšení ras, které vždy buď šlo ruku v ruce s míšením kultur – nebo bylo dokonce jeho předpokladem. Rozpad samotné kultury lze kdykoli zastavit a národ se může vrátit ke svým vlastním kulturním normám a hodnotám – pokud je rasový základ neporušený. Míšení ras je však neodvolatelné – a jeho důsledky jsou nevyčíslitelné a katastrofální. Je faktem, že příroda se vždy vyvíjela směrem k větší rasové variabilitě, takže se rasy nakonec staly druhy. Prostřednictvím nepřirozeného míšení ras jsme nyní svědky srovnávání všech rozmanitých přirozených talentů, které jsou všechny určeny rasou. Tam, kde se jedna rasa vyvíjela jedním konkrétním směrem a vybudovala si komunitu a vytvořila kulturu založenou na vlastnostech, které si rozvinula, míšení s jinými rasami znamená, že po několika generacích nemanželští potomci ztratí veškeré podmínky pro pochopení toho, co jejich předkové stvořili.

Bohužel existuje příliš mnoho příležitostí ke studiu druh společností, které máme v důsledku míšení ras.

Machine Translated by Google

Latinská Amerika, Indie a Egypt jsou vynikajícími příklady, stejně jako Řecko a Římská říše. Stejně jako indická, perská a egyptská kultura, i řecká a římská civilizace byly vytvořeny a udržovány imigrovanou menšinou převážně severské rasy. Tato výše rozvinutá menšina nejprve potlačila původní většinu a její kulturu, ale později pomalu podlehla početní převaze svých potlačených národů. Oslabeni nesčetnými válkami, které je stály jejich nejcennější krev, a podvraceni asijskými myšlenkami falešného humanismu, postupně dávali stále většímu počtu potlačených národů občanství a přiváděli nové otroky a dělníky ze svých kolonií v Africe a Asii – kteří se pak integrovali a v další generaci získali občanství. To je jistě známý obrázek, že? A právě tento rozpad severské rasy změnil hrdý stát Řecko v dnešní Řecko a Řím v Itálii – nebo jinak řečeno: civilizaci v chaos! Ve škole stále trávíte alespoň nějaký čas učením dětí o starověkých kulturách, ale ani slovo se neřekne o lidech, kteří tyto kultury vytvořili. Zdá se, že nikoho nezaráží, že schopnost organizovat stát může tak úplně zmizet. Pravdou je, že většina lidí, kteří se dnes vydávají za „Římany“, má rasově jen velmi málo společného se svými mocnými předchůdci. Příliš mnoho jejich předků mělo svůj domov jižně od Středomoří!

Když se dnes mluví o rasové biologii, brzy se setkáte s celou řadou tabu. Studium rasové biologie se stalo něčím nechutným – tedy pokud chcete studovat lidské rasy – a ani od lékařů nebo takzvaných antropologů se nedá očekávat, že o této záležitosti něco vědí. Už jen touha po takových znalostech škodí vaší kariéře, tak proč se o ně starat?
Proto se s opovržlivým úšklebkem neustále tvrdí, že neexistuje žádná „čistá“ bílá rasa a že „árijský“ je čistě lingvistický termín atd., což vše má dokázat, že rasová věda je nesmysl. Tyto argumenty samozřejmě nejsou úplně mylné – ale závěr je! Je pravda, že došlo ke směsi různých evropských ras, ale jednalo se o směs blízce příbuzných ras v rámci téže hlavní rasy, takzvané bílé rasy, kterou můžete klidně nazývat árijskou rasou – pokud definujete, o čem mluvíte! Dále,

Machine Translated by Google

Neexistuje absolutně žádný základ pro tvrzení, že tato směs – která v žádném případě nebyla úplná – byla pro Evropany absolutní výhodou! Pravděpodobně to bylo naopak a neexistuje absolutně žádný dobrý důvod k pokračování procesu rozpadu dalším míšením ras.

Nevědomci také tvrdí, že míšení ras je nezbytné, aby se zabránilo „příbuzenskému křížení“. To je samozřejmě nebiologický nesmysl. Příbuzenské křížení se vztahuje pouze na křížení mezi blízce příbuznými jedinci, kteří se z biologického hlediska nutně podobají. Příbuzenským křížením dochází ke akumulaci různých genetických faktorů – dobrých i špatných. Pokud otec i matka nesou stejné geny, existuje velká šance – nebo riziko – že potomci tyto geny nasčítají, a protože prakticky všichni neseme nešťastné geny, je samozřejmě žádoucí, aby se tyto neakumulovaly. V tomto případě není důležité, že dojde i k akumulaci pozitivních genů: vyšší sklon k rozvoji šílenství nelze napravit jinými pozitivními vlastnostmi.

Příbuzenské křížení však představuje nebezpečí pouze ve velmi malých populacích, například na velmi malém ostrově nebo v takzvaných „královských“ či „urozeneckých“ rodinách. V populaci s miliony jedinců za normálních okolností jednoduše neexistuje.

V každém případě není přidávání rasově cizích genetických prvků dobrým způsobem, jak se vyhnout příbuzenskému křížení. Vede pouze k neharmonickým jedincům, protože rodiče jsou příliš odlišní. Na to by nevědomci namítli, že se zdá, že v živočišné říši – a u rostlin – dosahujete velmi dobrých výsledků křížením různých ras. To je samozřejmě naprostá pravda, ale zde mluvíme o silně kontrolovaném křížení, kde vědci předem definovali, jaké konkrétní vlastnosti chtějí vyšlechtit.
Rodiče tedy vybíráte s ohledem na tento účel, a to tak, že berete jedince, kteří nesou ty nejlepší vlastnosti, které chcete křížit. Když máte potomky, opět vybíráte jedince, u kterých najdete většinu požadovaných vlastností.
Používají se k dalšímu chovu. Zbytek se jednoduše porazí jako nevyhnutelný odpad. Pokračující chov s těmito jedinci by dal opačné výsledky, než jaké jsou žádoucí. V žádném případě nedovolte náhodný chov. Pokud se to stane omylem – např. se psy – zničíte potomstvo!

Machine Translated by Google

Existuje velmi dobrý důvod, proč se země snaží zabránit vstupu exotických rostlin a zvířat na svá území. Narušují přirozený řád a mohou ohrozit stávající ekosystémy. Jak nebezpečné může být křížení, ilustrují takzvané „vražedné včely“. Jsou umělým produktem pokusu o vytvoření robustní rasy s vysokou výnosností. Výsledkem byly agresivní roje včel s velmi odlišnými opylovacími vzorci. Některé z nich náhodou unikly z laboratoře a dnes představují vážnou hrozbu v celé Latinské Americe a jižních částech USA. Kvůli svému chování nejsou vhodné pro komerční včelařství a jelikož v Americe nahrazují evropskou včelu medonosnou, včela vražedná vytváří vážné problémy pro komerční opylování ovocných plantáží. To je dobrý příklad toho, k čemu může vést míšení ras, pokud selžou nezbytné kontroly – a pak si představte, že šířící se míšení lidských ras je zcela bez jakékoli kontroly!

Pravděpodobně nikdo by nenavrhl zavedení stejných postupů pro křížení lidských ras, jaké máte u zvířat – nehledě na to, že se zde zabýváme mnohem složitějšími faktory než u zvířat. Nejsou to tak snadno definovatelné věci, jako je postava, kvalita masa nebo schopnost produkovat mléko, které určují, zda se lidské bytosti dokáží vyrovnat s požadavky společnosti, ale faktory, jako je povaha, inteligence, kreativita a vnitřní harmonie – všechny vlastnosti, o kterých je známo, že při míšení ras značně trpí.

V této souvislosti stojí za zmínku, že všichni lidé, kteří prosazují neomezené míšení ras, nám zcela selhali v tom, jakými žádoucími vlastnostmi by mohly cizí rasové prvky, které nyní proudí do árijského světa, bílou rasu obohatit!

Současné tendence rozpadu ve všech oblastech společnosti v každém případě nutně způsobují, že lidé jsou nejistí a nešťastní. Pouze ve skutečném, harmonickém společenství, které se skládá z lidí se stejným kulturním, historickým a biologickým zázemím a se stejnými duchovními aspiracemi do budoucna, může jedinec najít klid mysli a vnitřní bezpečí, které potřebuje. Pouze zde může lidská bytost cítit, že je přirozenou součástí většího celku, něčeho mocnějšího než samotný jedinec a co bude existovat i poté, co jedinec zanikne, stejně jako existovalo doposud.

Machine Translated by Google

existovaly před narozením jedince. Pouze v takovém národním společenství osudů nachází člověk věčný život, který vždy hledal. V našich dětech a našem lidu budeme žít navždy, ale to je jediný podíl na věčnosti, který máme. Bez toho bychom stejně tak mohli nikdy nežít!

Pokud na druhou stranu člověk musí hledat svou identitu a svůj cíl v životě mimo národní společenství, toto společenství ztratilo svůj smysl a nevyhnutelně se rozpadne jako manželství, kde partneři nemají nic společného než adresu.

Toto je základní nacionalistický názor.

Loajalita v rámci skupiny však musí být reciproční. Není to jen občan, kdo musí být loajální ke společnosti – je to také společnost, která musí být loajální k občanovi. Loajalita tedy předpokládá spravedlivé společenské podmínky a ekonomický systém, kde nikdo není vykořisťován a kde každý dělá vše, co může, pro společné dobro, aby udržel řád, který chrání společné hodnoty, zaručuje život a štěstí svých občanů a dává každému jednotlivci jeho podíl na věčném životě lidu.

Toto je základní socialistický názor.

Nacionalismus bez socialismu je absurdní – a naopak: Socialismus bez jasně definované komunity nemá žádný smysl.

Dnes se často tvrdí, že nacistický postoj vede k válce a pokusům o potlačení jiných národů. To je naprostý nesmysl. Pravdou je právě opak. Respekt ke kulturní a biologické identitě jiných lidí je možný pouze tehdy, pokud uznáte existenci a žádoucnost rasových a kulturních rozdílů – a sotva můžete respektovat identitu jiných lidí, pokud si neážíte té své! Pokud popíráte existenci rasových rozdílů, je zcela zřejmé, že se budete neustále snažit vnucovat ostatním lidem to, co sami považujete za nejlepší – bez ohledu na jejich vlastní specifický charakter. Tento postoj je rasismus, pokud vůbec nějaký existoval!

Katastrofální myšlenka sdílená křesťanstvím, islámem a marxismem, že existuje pouze jedna civilizace, která je správná pro všechny lidi bez ohledu na rasu, je základem jak evropských koloniálních říší minulého století, tak i dnešních neustálých pokusů vnutit neplodný materialistický životní styl moderního industrializovaného světa naivním národům třetího světa, které...

Machine Translated by Google

Vidí třpyt, ale nedokážou spočítat náklady. To bude jejich zkáza, stejně jako ta naše! Konzumní společnost vidí prostě jen trhy a spotřebitele – a zde je klíčovým slovem uniformita. Jednotná klientela nemá žádné zvláštní požadavky, což zjednodušuje a zlevňuje výrobu, což znamená větší prodej a vyšší zisk. Národní zvláštnosti a odlišné kulturní vzorce a jazyky jsou zde na obtíž – technickou překážkou obchodu – a proto se proti nim bojuje. Pro nadnárodní průmysl a řetězce jsou si všichni lidé rovni – pokud jen mohou konzumovat. Nemají absolutně žádnou úctu k lidským hodnotám. Drtí je.

Pro národní socialismus je rozdíl součástí přirozeného řádu a my chceme tento řád zachovat se všemi jeho rozdíly mezi rasami, národy a jednotlivci. V žádném případě si nepřejeme nutit černošský kmen praktikovat naše náboženství, jíst naše jídlo nebo používat naše zákony. Chceme, aby si ostatní národy našly vlastní cestu do budoucnosti.
Samozřejmě bychom s nimi rádi spolupracovali, pokud je to vzájemně prospěšné, ale nebudeme je rušit. Pokud si nemohou najít cestu, je to jejich problém – ne náš. Nehledáme žádný konflikt s nikým – jen chceme, aby nás nechali na pokoji. Nejsme však pacifisté. Víme, že každý národ musí někdy bojovat o přežití jako národ. Pokud to neudělá, zahyne a my nemůžeme jen tak sedět a nechat svůj vlastní národ ničit. Pokud je naše existence ohrožena, musíme se bránit a víme, že pouze nový národně socialistický světový řád sestávající z nezávislých národů, které se vzájemně respektují, může zajistit trvalý mír a zachránit svět před hrozící katastrofou.

Pokud svět nepřijme národní socialismus jako svou jedinou naději do budoucna, lidstvo bude čelit zkáze. To bude logickým důsledkem jeho neustálého porušování přírodních zákonů.
Nebude to však konec vesmíru. Z pohledu odtud jsou planeta Země a lidské bytosti na ní nepatrnými a zcela postradatelnými součástkami obrovského soukolí. Pokud zmizíme, různé civilizace posledních 10 000 let budou jen zanedbatelnou epizodou v nekonečném a nadčasovém prostoru – experimentem, který se zvrtl. I po totální jaderné válce bude pravděpodobně na některých místech Země stále existovat základ pro biologický život a pak se vývoj směrem k stále vyšším formám začne znovu. I kdyby Země byla v takové válce zcela zničena

Machine Translated by Google

nebo z jakéhokoli jiného důvodu – je více než pravděpodobné, že existuje život někde na jiné planetě ve velmi vzdálené sluneční soustavě někde ve vesmíru, možná kvintiliony světelných let daleko. V každém případě bude příroda vždy existovat – i bez lidí a bez planety Země. I bez života bude ve vesmíru stále existovat přirozený řád. Tento vesmír neakceptuje pro člověka žádné zvláštní zákony, a pokud si to neuvědomí, zaslouží si svou nadcházející zkázu a nic to nezmění.

Myslíme si však, že by bylo škoda to dopustit.
Proto se snažíme přimět lidi, aby v tuto pozdní hodinu naslouchali rozumu. Nemáme čas nazbyt. Chtěli byste se k nám přidat? Ne kvůli nám – ale kvůli vašim dětem.

Dokážete si představit svět bez bílých lidí a civilizaci, kterou stvořili? My taky ne!

Jistě, tohle není otázka politiky. Naše samotná existence je v sázce. Můžete si dovolit plýtvat více času?

Machine Translated by Google

Národní socialismus Levicové hnutí

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Příliš mnoho let bylo všeobecně přijímáno, že národní socialisté jsou extrémní pravicoví extremisté, a jen zřídka váhali s tím, zda se tak označují. V určitém okamžiku se však oficiální politikou Světové unie národních socialistů stalo vyhýbání se termínu „pravicový“ s tvrzením, že národní socialismus nezapadá do schématu „pravice“ a „levice“ a měl by být považován za něco, co stojí nad tímto rozlišením. To byl jistě krok správným směrem, ale v této době a v kontextu současného boje by však mohlo být dobré znovu zvážit celou otázku politických křídel a objasnit několik bodů týkajících se významu pojmů „pravice“ a „levice“ a jejich aplikace na dnešní politickou scénu.

Historicky slova „pravice“ a „levice“ ve vztahu k politickým názorům vznikla v předrevoluční Francii, kde ti, kdo chtěli zachovat víceméně původní systém vlády, seděli v Národním shromáždění vpravo, zatímco ti, kdo chtěli radikálnější změny, seděli vlevo. Proto termín „pravice“ pro reakcionáře a „levice“ pro revolucionáře – termíny, které se od té doby staly všeobecně známými a používanými.
Ani slovo „reakční“, ani slovo „revoluční“ však neříkají nic univerzálního o daných konkrétních názorech. Oba jsou relativní a svůj specifický význam nabývají pouze v daném historickém kontextu. Revolucionáři dřívějších dob, jako například evropští národní liberálové 19. století, se dnes nezdají být příliš revoluční – právě naopak! – stejně jako by dnešní reakcionáři byli považováni za velmi revoluční před 200 lety. Když se komunisté v roce 1917 ujali moci v Rusku, učinili tak jako revolucionáři, kteří se snažili svrhnout neefektivní a zkorumpovaný režim, zatímco dnes představují reakční establishment čelící nové revoluční výzvě.

V naší době je tradiční levice převážně marxistická – dokonce do takové míry, že samotný termín „levice“ je považován za synonymum slova „marxista“. To samozřejmě nemá žádný základ v realitě. Každý revolucionář je levičák – jen marxisté měli tak malou konkurenci, že byli

Machine Translated by Google

schopen si termín přivlastnit.

Na druhé straně politického spektra máme pravici, kterou tvoří reakcionáři, kteří chtějí zachovat současnou společnost a tzv. křesťanskou civilizaci Západu s jejím materialismem a kapitalismem. Pravičtí se zastávají tradičních vlasteneckých hodnot: jsou to dobří křesťané a dobří občané, kteří brání ústavu a jsou loajální ke své zemi a svému panovníkovi, pokud nějakého mají. Jsou ochotni jít do války proti jakémukoli jinému národu, aby prosadili svou vlastní velikost – i kdyby to znamenalo vést jadernou válku proti jiné bílé zemi, pokud si myslí, že její systém vlády ohrožuje jejich vlastní domácí řád, bez ohledu na to, jak zkorumpovaný a degenerovaný může být. Jsou pro ekonomiku založenou na neomezeném svobodném podnikání, bez ohledu na důsledky, ale nesnášejí liberální trend v politice, stejně jako imigraci a rasovou integraci, protože se obávají jakýchkoli změn, které by mohly narušit řád, na který jsou zvyklí.

Zdá se, že místo národních socialistů v tomto spektru je zcela jasné: Jsme levičáci – o tom není pochyb! Nechceme zachovat současný systém ani žádnou jeho část. Nevěříme v základy systému, který vedl náš lid k současné bídě! Nechceme podporovat žádnou instituci, která je zodpovědná za dvě světové války mezi bílými národy, stejně jako za nespočet menších válek, jaderné znovuzbrojování, znečišťování životního prostředí, nezaměstnanost, totální deziluzi mladých lidí, kteří ztratili veškerou víru v budoucnost, zneužívání drog, pornografii a všechny ostatní formy naprosté degenerace, které se dnes projevují. My, národní socialisté, chceme tu nejradikálnější změnu ze všech: Chceme úplné svržení celého Starého řádu!

Zatímco marxismus sdílí se Starým řádem základní egalitářskou filozofii a definuje se jako materialistické hnutí zaměřené na pouhé přerozdělení hmotných statků, národní socialismus usiluje o vybudování zcela nového řádu založeného na idealismu a hluboké úctě k přírodním zákonům ve všech aspektech života.

Tohle je rozhodně nejrevolučnější myšlenka tohoto století – a tedy velmi levicové! – a rozhodně to není marxistické!

Machine Translated by Google

Ve srovnání s nacionálním socialismem není marxismus nic jiného než pseudorevoluční myšlenka, vynalezená křesťanstvím a podporovaná liberální demokracií: Pokud jsou všichni lidé stvořeni sobě rovni, proč by nemělo být veškeré bohatství rovnoměrně rozděleno mezi všechny lidi? V tomto světle je marxismus jednoduše součástí Starého řádu, který chceme zničit.

Pokud je národní socialismus ve své podstatě levicovým hnutím, je samozřejmě paradoxní, že národní socialisté věnovali tolik času a energie přizpůsobení se tradičním pravicovým postojům, zatímco se vyhýbali všem možnostem vstupu doleva. Lze se divit, že všechny pokusy o vytvoření národně socialistického hnutí na tomto základě byly naprosto neúspěšné?

Prvním předpokladem pro vytvoření čehokoli na tomto světě je jasná představa o tom, čeho chce člověk dosáhnout a jak toho může dosáhnout.
toho případně dosáhnout. Sochař, který chce vytvořit umělecké dílo, začíná s mentálním konceptem a poté se ho pustí do jeho realizace ve zvoleném materiálu. Nejenže ledabyle dlátem tepe kus mramoru a nepřemýšlí, jaký bude konečný výsledek.

Je proto zásadní si uvědomit, že národní socialismus není jen formou extrémní pravice. Každý, kdo v našich řadách stále zachovává takové představy, by se měl věnovat studiu myšlenky národního socialismu, aby našel jeho skutečný význam a význam – nebo, pokud k tomu nemá energii či schopnosti, měl by si najít jiné uplatnění pro své aktivity. Toto hnutí nemá místo pro frustrované nenávistníky ani náboženské snílky, ale pouze pro oddané národně socialistické revolucionáře!

Přiznejme si to realisticky: Pravice je většinou ubohý konglomerát lidí s velmi nejasnými představami. Uvědomují si, že něco není v pořádku. Ale odmítají opustit Starý řád.
Místo toho se ho ze všech sil drží a přejí si vrátit se do situace, jaká byla před 75 nebo 100 lety, v domnění, že to vyřeší všechny jejich problémy. Prostě nechápou, že chaos, ve kterém se dnes nacházíme, je logickým důsledkem systému, který jsme měli před 100 lety.

Machine Translated by Google

– že základy tohoto systému nebyly dostatečně dobré a stabilní, aby nás ochránily před současným vývojem. Otcem většiny našich problémů je právě tato křesťanská myšlenka, jejíž egalitářská filozofie a cizí a nepřirozené učení připravily náš lid o duši, ale kterou nadále chválí jako samotný štít proti úpadku, který vidí všude kolem sebe. Když všechny jejich marné pokusy o zastavení vývoje selžou, zklamou se a promění se v pouhé nenávistníky, protože nemají žádnou skutečnou vizi ani ideologii.

Je historickým faktem, že z pravice nikdy nic dobrého nevzešlo. Nebýt revolucionářů, jako byli Koperník, Kepler, Giordano Bruno a Galileo, stále bychom věřili, že Země je placatá a středem vesmíru. Když se rozvíjel kapitalismus, establishment se nepokusil vyřešit sociální problémy vyplývající z průmyslové revoluce, ale nemilosrdně vykořisťoval novou dělnickou třídu – a tak dal vzniknout revolučním myšlenkám, vyjádřeným v marxistické ideologii.

A všechna nezbytná a spravedlivá sociální zlepšení, kterých jsme byli svědky během posledních 100 let, byla zavedena až po tvrdém tlaku levice, zatímco pravicoví konzervativci neustále ustupovali a uboze se snažili zachovat si pro sebe co nejvíce.

To samozřejmě neznamená, že jakákoli snaha o svržení zavedeného systému je sama o sobě dobrá. Pokud se člověku podaří vytvořit nový přirozený řád, který nezkamení, ale zůstane živým organismem a vyvíjí se v mezích přirozeného zákona, a přijme nové vědecké a filozofické poznatky o podstatě života, aniž by se držel zastaralých konceptů, bylo by vskutku velmi vážným přestupkem pokusit se tento řád vykořenit a vrátit se k egoistickému materialismu, křesťanství nebo jakékoli jiné nepřirozené filozofii. Co je dobré a špatné, lze posuzovat pouze na základě přirozeného zákona – čím blíže k němu, tím lépe.

Je téměř všeobecně přijímáno, že mezi nacistickým socialismem a marxismem existuje propast. Zároveň však ani nacisté rozhodně nejsou pravičáci. Jedinou společnou řečí, kterou má nacistický socialismus s pravicí, je zřejmě rasová otázka. Ale i zde je velký rozdíl.

Machine Translated by Google

v pohledu na svět. Pravičtí experti věří, že být bílým má samo o sobě absolutní hodnotu, která povyšuje árijskou rasu nad všechny ostatní živé organismy a dává jí právo dělat si se světem, co chce. Jako národní socialisté se však nezajímáme jen o život a bezprostřední blaho naší vlastní rasy. Bílou rasu vnímáme jako součást celého přirozeného řádu vesmíru a naše přání ji zachovat je spojeno s naším přáním zachovat celé přírodní prostředí – včetně ostatních lidských ras – z hluboké úcty k nevyzpytatelné moudrosti přírody.

Naše rasa má bezpochyby velké intelektuální možnosti, ale její schopnosti jako takové nemají absolutně žádnou hodnotu, pokud nejsou správně využity v souladu se zákony přírody. Příliš dlouho jsme se přidávali k chóru, který prohlašoval „bílou moc“, a ignorovali smutnou skutečnost, že naše rasa má absolutní moc nejméně 2000 let. A právě tato moc vedla k takové společnosti, jakou máme dnes.

Nesdílíme tedy pravicovou víru v neustálou technologickou a ekonomickou expanzi, která již vedla ke znečištění ovzduší a vody a učinila obrovské oblasti světa nevhodnými pro život všech druhů – vývoj, který znamená, že ozonová vrstva v atmosféře je systematicky ničena, aby budoucí generace byly vystaveny život ohrožujícímu záření, že tropické lesy, které nám dodávaly kyslík, jsou káceny, aby se uvolnil prostor pro průmyslový růst, a že pouště jsou zavlažovány, aby hladina podzemní vody klesala v úrodných oblastech, které se pak stávají pouští. To vše je výsledkem árijského génia, bez kterého by to neexistovalo – génia, který nebyl použit k vybudování lepšího světa pro naše děti a vnoučata, ale pouze k uspokojení lidské chamtivosti okamžiku, k zajištění příjemného života nyní bez ohledu na budoucnost. Tento fatální trend, který podle standardů přirozeného práva s největší pravděpodobností proměnil industrializované bílé země Západu v mnohem degenerovanější stát než kterákoli takzvaná primitivní společnost třetího světa, je násilně podporován pravicí, která si zřejmě myslí, že by všechno bylo v pořádku, kdyby byli vyhnáni pouze černoši, Židé a „lidé z lodí“. Víme, že samo o sobě by to nic nezměnilo.

Machine Translated by Google

vůbec.

Naším cílem je úplné duchovní znovuzrození a naším bezprostředním úkolem je definovat a vybudovat základy pro toto znovuzrození – což je jediná věc, která může dát rasovému boji jakýkoli smysl. A tento boj by neměl být chápán jako boj proti jiným rasám, ale jako neúprosný boj proti dekadenci naší vlastní rasy. Izolované odvolání se na Rasu jako základ nové společnosti je bezvýznamné, pokud nedokážeme tuto dekadenci překonat a najít cestu zpět k přirozeným hodnotám. Pokud naše rasa může přežít pouze v kontextu současného systému, nechceme, aby přežila, protože pak by nepředstavovala nic jiného než nejhrubší formu protipřirozené degenerace. Tvrzení o „bílé síle“ může získat smysl pouze tehdy, pokud tím myslíme přání znovu aktivovat sílu Přírody, která latentně spočívá v genialitě bílého člověka, jehož povinností je tuto sílu využít k udržení samotného principu života.

To samozřejmě neznamená, že jsme pro jakýkoli druh multirasismu. Rasa je jedním ze základních kamenů přirozeného řádu, a proto musí být hájena stejně jako všechny ostatní přírodní principy.

To rozhodně neznamená, že bílá barva pleti je nutně znakem lidských kvalit. Bílá rasa dovolila světu sklouznout na pokraj katastrofy a pokud si neuvědomí, že kvalitu života lze zlepšit nahrazením materialistické konzumní společnosti – což je nejvyšším cílem marxismu i liberalismu – přírodními a duchovními hodnotami, je odsouzena k zániku a v procesu svého absolutního úpadku pouze zničí celou planetu.

Národní socialisté si samozřejmě nemyslí, že bychom se měli vracet do jeskyní doby kamenné, ale myslíme si, že bychom si z přírody nikdy neměli brát více, než do ní vkládáme zpět. Kvalita života by pro nás měla znamenat více než množství hmotných statků.

V dnešní deziluzí prožívané společnosti si to uvědomuje stále více lidí a navíc protestují proti vládnoucímu řádu.
Nestávají se však národními socialisty z jednoho prostého důvodu: Nejsou si vědomi toho, že národní socialismus – a jedině národní socialismus! – může vyřešit dnešní zásadní problémy. Místo toho dovolují, aby jejich protestní hnutí převzala vláda...

Machine Translated by Google

Marxisté, kteří umí prodávat své produkty lépe než my, a to i přesto, že se žádná marxistická vláda nikdy ani nepokusila tyto problémy řešit – jednoduše proto, že samotný koncept marxismu je materialistický a v žádném případě se nezabývá přirozenými hodnotami. Marxisté pouze využívají nespokojenost veřejnosti s establishmentem k propagaci marxismu. Nespokojení jednotlivci sami o sobě vůbec nejsou marxisté.

Zatímco národní socialisté pobíhají kolem a snaží se získat na svou stranu malé okrajové skupiny tradičních pravičáků se všemi jejich politickými a náboženskými zádrhely, jejich pověstnou megalomanií a nedostatkem oddanosti věci – vyplývajícím z jejich neustálé defenzivy ve snaze zachránit to, co musí pryč – marxisté si získávají oporu mezi znepokojenými občany, kteří se z idealistického zájmu o budoucnost naší planety zříkají neomezeného materialismu. Tito lidé si většinou neuvědomují, že zachování přirozeného řádu vyžaduje dalekosáhlejší opatření než kontrolu znečištění a zrušení jaderné energie a atomové bomby. Nevidí, že to také vyžaduje rasové oddělení a všeobecné duchovní obrození, které může člověka přivést zpět ke zdrojům života. Mohou se to však také naučit – nebo spíše nemohou nevidět – pokud jim jsou poskytnuty potřebné informace a vhled a nebudou vystaveni výhradnímu vlivu hloupého marxistického učení. Tito lidé jsou idealističtí a stoupenci přírody, a proto k nám skutečně patří – a jako bojovníci jsou obecně mnohem cennější než mnoho zklamaných mladých lidí, kteří si říkají národní socialisté ve snaze posílit svá ega a skrýt své osobní problémy a nejistotu za samozvanou uniformou a absurdními hodnostmi a tituly. Ekology však nelákají stormtroopeři ani nenávistná propaganda, což vše jen potvrzuje jejich negativní dojem z národního socialismu. Nepomáhá ani s nimi mluvit o významu rasy, protože ve svém vývoji ještě nedošli tak daleko, aby viděli důležitost rasové otázky. Je třeba je oslovit tam, kde jsou, a v otázkách, které se jich týkají tady a teď. K tomu je nutné vytvořit kvalitní materiál o životním prostředí.

Machine Translated by Google

problémy, jak je vidí národně socialisté, a vstupovat do skupin, kde se tito lidé shromažďují na protest proti jaderným zbraním, znečištění a jaderné válce. Nemůžeme očekávat, že za námi přijdou environmentalisté, protože nemají jak vědět, o čem národní socialismus je; a pokud se nám nepodaří s nimi navázat kontakt, budou ztraceni pro marxisty, v jejichž rukou si nikdy neuvědomí plné důsledky svého vlastního postoje.

Tito noví protestující jsou k nám nepřátelští – jednoduše kvůli desetiletím nepřátelské propagandy, která nejenže odcizila zdravé a inteligentní lidi od jakéhokoli hnutí, které otevřeně vyjadřuje nacistické myšlenky, ale která také dokázala přilákat k našemu hnutí velké množství jednotlivců, kteří tomuto propagandistickému obrazu nacismu až příliš dobře vyhovují a kteří k nám přicházejí jednoduše proto, že se tomuto obrazu chtějí chovat jako praví. Chtějí být takovými vražednými, krvežíznivými bestiemi, jaké poznali z nesčetných hollywoodských produkcí a zpráv žlutého tisku o hrozných „nacistech“.

Příliš dlouho jsme takové psychopaty vítali ve svých řadách a příliš dlouho jsme se nedistancovali od jiných organizací, které dělají totéž. To, že si lidé říkají národní socialisté a mávají svastikou, z nich nedělá naše soudruhy! Mnoho organizací si to stále neuvědomuje, a dokud tak neučiní, jsou odsouzeny k zániku – a,

Bohužel i my, pokud nevyužijeme každou příležitost, která se naskytne, k jejich veřejnému odsouzení. Často se říká, že bychom neměli „prat špinavé prádlo“ před svými nepřáteli a že veškeré „vnitřní spory“ bychom si měli nechat uvnitř.

vlastní zdi. Tohle ale není naše prádlo a rozhodně se nejedná o „vnitřní spory“ – je to nezbytný úklid a musí se provádět na veřejnosti.

Našimi nejhoršími nepřáteli nejsou Židé ani komunisté, ale právě ti lidé, kteří sice sami sebe nazývají nacistickými socialisty, ale svým chováním znevažují základní koncepty nacistické filozofie a potvrzují tak zkreslený dojem z naší Ideje, který veřejnosti vnucuje náš nepřítel.

Vskutku, k takovým lidem nemůžeme cítit žádnou loajalitu a žádnou

Machine Translated by Google

přátelství. Naopak, musíme se zbavit jakéhokoli spojení s nimi a udělat vše pro to, abychom lidem ukázali, že k nám nepatří. Především bychom se měli snažit dělat přesně to, co se od nás neočekává. My

Očekává se, že budeme podporovat prakticky každého pravičáka, který mává svastikou – a rozhodně se neočekává, že budeme někde poblíž levice, jednoduše proto, že lidem bylo opakovaně říkáno, že jsme pravičáci. Proto bychom jim měli záměrně ukázat, že byli dezinformováni. Efekt překvapení pravděpodobně přiměje alespoň některé lidi, aby si vyslechli, co máme říct. Navíc to donutí lidi dvakrát si rozmyslet, co jim bylo řečeno o nacismu, až si uvědomí, že jim v tomto ohledu jednou lhali.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že nejsme historickým sdružením. Mnoho národních socialistů si zřejmě myslí, že oživíme národně socialistické Německo a přesadíme ho do jiných částí světa. Takto by nás chtěl prezentovat náš nepřítel, ale není tomu tak! Národně socialistické Německo představuje pokus – a ne zcela úspěšný pokus! –
zorganizovat národně socialistickou komunitu v dané době a v daném historickém kontextu. Může nás to inspirovat a můžeme se z toho poučit – ale nemůžeme to oživit – a ani bychom se o to nikdy neměli snažit. Byl to experiment, jehož cílem bylo vypořádat se s řadou problémů, které v té době německý lid velmi znepokojovaly, ale které dnes lidé nutně nepovažují za stejně důležité.

Když se Hitler před asi 60 lety vydal na svou historickou misi reorganizace Německa, byl celý německý národ ekonomicky, vojensky i politicky na kolenou. Po porážce v první světové válce Německo nejen ztratilo všechny své kolonie, ale také obrovskou část svého evropského území osídlenou několika miliony Němců, kteří se ocitli odříznuti od své mateřské země a žili bídný život menšin v cizích zemích, které si je přály jen vyhladit. To, co z Německa zbylo, bylo zcela...

Machine Translated by Google

demilitarizovaná a tíha nehorázných požadavků na reparace vznesených dobyvateli způsobila nejhorší inflaci ve světových dějinách a zničila jakoukoli možnost hospodářského oživení. V této situaci malá menšina židovských přistěhovalců z Východu pomalu získala kontrolu nad zničenou ekonomikou i nad celým kulturním a politickým životem země.

Ve srovnání s touto situací jsou veškeré řeči o současné ekonomické krizi absurdní. Materiálně jsou na tom všechny země Západu a většina komunistických zemí mnohem lépe než Německo ve 20. letech. Dnes jde o prodej rodinného auta a možná i o přestěhování do levnějšího bytu. V Německu to byla prostě otázka přežití.

Morálně však čelíme mnohem vážnější hrozbě, než jakou čelil Hitler. Jeho Německo bylo stále poměrně homogenní zemí, kde většina lidí sdílela soubor společných hodnot a norem a společnou víru v kulturní tradici národa. Chtěli znovu získat svou dřívější moc – chtěli být silní a respektovaní ostatními národy. Hitler jim nemusel říkat, aby milovali svůj lid a svou rasu. Mohl to považovat za samozřejmost. Jejich hodnoty a normy nebyly nutně všechny v souladu s nacistickou filozofií, ale byly pevným základem, na kterém mohl být nacistický stát vybudován bez přílišných obtíží, a tak se Hitler mohl soustředit svou politickou propagandu na všednější věci.

Žil v doslova revoluční době, kdy potřeba práce a jídla byla prvořadá, a věděl, že program, který by tyto věci zajistil, by mu poskytl podporu voličů a umožnil by mu tak získat moc, aby se mohl pokusit realizovat svou politickou vizi, která samozřejmě šla mnohem dál než bezprostřední potřeba materiálních věcí.

Jak však všichni víme, národní socialismus nebyl v té době jedinou revoluční silou v Německu. Komunisté měli přesně stejné výhody jako Hitler: hladovějící obyvatelstvo ochotné vyzkoušet téměř cokoli, aby přežilo. Měli také

Machine Translated by Google

výhodu nad Hitlerem, že mohli poukázat na úspěšnou revoluci v Rusku. Hitler neměl nic takového, s čím by mohl svůj boj vztáhnout. A je pozoruhodné, že své hnutí nespojoval s žádnou z mocných pravicových ideologií minulosti, jako byla monarchie nebo církve. Jeho přístup byl zcela levicový a stejně tak odporující establishmentu i komunistické straně. Když si konečně získal komunisty, nebylo to tím, že by je umlčel, ale tím, že jim odebral podporu tím, že se chopili stejných problémů jako komunisté a poukázali na lepší řešení – to vše

přesvědčil německého dělníka, že by mohl být lepším a více kompetentnější vůdce, než by byl Thaelmann, který byl v čele německé komunistické strany. Mluvil s lidmi o tom, co se jich týkalo, jazykem své doby a osvojil si vojenský styl, který byl populární v zemi plné bývalých vojáků, kteří měli jakýkoli důvod cítit se zrazeni vládou, a který byl také užitečný v situaci, kdy jste museli bojovat proti četným komunistickým vražedným gangům, které používaly velmi podobný styl a jazyk jako Hitler.

Pokus o napodobení Hitlerova stylu by dnes byl politickou sebevraždou. Ve skutečnosti to byl konec každé skupiny, která se o to dosud pokusila. Ani nemůžete převzít Hitlerovy propagandistické materiály.
Překládat to, znovu tisknout nebo napodobovat v jiném kontextu jako cokoli jiného než historický studijní materiál je směšné. Hitler se zaměřoval na německé masy 30. let. Kromě všeho ostatního si musíme uvědomit a akceptovat, že v současné situaci neexistuje způsob, jak si masy získat. Dnes hledáme malý počet idealistů. Abychom je našli, musíme se obrátit k...

pozornost na problémy, které se týkají přesně toho typu lidí, které hledáme: znečištění, jaderná hrozba, kletba nadnárodního kapitalismu atd. Většina těchto problémů byla Hitlerovým současníkům neznámá – ale to není důvod, proč se jimi nezabývat! Náš svět se stal mnohem složitějším než před 50 lety a každé politické hnutí, které to nebere v úvahu, se redukuje na anachronickou fosilii.

Musíme přiznat, že obecně máme tendenci mluvit a psát příliš mnoho o nacistickém Německu. Navzdory všemu

Machine Translated by Google

Dobře, možná budeme schopni ukázat, co Hitler pro Německo udělal, ale lidé, které dnes hledáme, se o to, co se stalo před 50 lety, moc nezajímají. Zajímají se o svou vlastní dobu – a budoucnost.

Když se tak zoufale upínáme k minulosti, jedním z důvodů je samozřejmě to, že nacistické Německo je jediným příkladem aplikovaného nacistické strany, jaký svět kdy viděl, a že oněch 12 krátkých let představuje jedinou slávu a úspěch, jakého kdy naše hnutí dosáhlo. To je pochopitelné. Potřebujeme to v těchto těžkých dobách ponížení a pronásledování. Potřebujeme to, abychom si ukázali, že nacistický socialismus kdysi zvítězil – navzdory všemu nepřízni osudu. Je však extrémně nebezpečné, když se tato úcta a obdiv k minulosti, místo aby byly produktivní inspirací, stanou nostalgickou fixací na minulou éru, slepou láskou k atributům NSDAP, uniformám, symbolům, hodnostem, účesům a dokonce i k jazykovému stylu 30. let. Důležitý není vnější vzhled, ale inherentní myšlenka, a odtud musíme pokračovat. Stejně jako Hitler se musíme vyhnout tomu, abychom byli chyceni do pasti historie. Jinými slovy, musíme ukázat, jak nacistický socialismus dokáže vyřešit problém nezaměstnanosti dnes –

nejen to, jak to Hitler vyřešil v roce 1933.

Myšlenka národního socialismu přesahuje Hitlera a samotný národní socialismus. Hitler ji aplikoval na dřívější dobu a místo; my ji musíme aplikovat na to naše. Je nadčasová, protože představuje samotný princip, podle kterého příroda žije a tvoří. Existuje od počátku času a bude existovat navždy, dokud bude existovat vesmír, bez ohledu na to, zda existuje árijská rasa – nebo lidstvo jako takové – či nikoli.

Člověk se této zásady zřekl a naším úkolem je mu ukázat, že tak nemůže učinit beztrestně a že všechny jeho současné problémy jsou způsobeny šílenou vírou, že člověk je povýšen nad přírodu.
Přitom bychom měli být stejně málo svázáni s nacistickým Německem, jako jsou ostatní levičáci svázáni se Sovětským svazem.

Machine Translated by Google

Měli bychom se také hodně naučit ze způsobu, jakým jsou organizovány ostatní levicové skupiny. Je běžné tvrdit, že marxistické organizace se skládají z lidského odpadu. To samozřejmě může platit pro stoupence některých skupin, ale jádro seriózních marxistických organizací je organizováno na principech, které jistě zajistí kvalitu a oddanost. Členové velmi často dostávají desátek a musí trávit určitý počet nocí v týdnu ideologickým školením a praktickými aktivitami. Celkově

Požadavky kladené na marxistu daleko překračují cokoli, co jsme si kdy odvážili od našich členů očekávat. To něco vypovídá o kvalitě a také to vysvětluje, proč se marxistům daří mnohem lépe než nám – navzdory skutečnosti, že to, co kážou, je naprostý nesmysl.

Mezi národními socialisty se však zaujímání postojů nebo přijímání metod, které jsou obvykle považovány za marxistické, zdá se setkává s velkým strachem z nějakého „kontaminace“ marxismem. Tvrdí, že by nám to dalo špatné jméno mezi přáteli i nepřáteli. Špatné jméno už teď rozhodně máme – upřímně řečeno, horší už být nemůže. Ale když nám moc nejde o to, abychom si získali tradiční konzervativce, co na tom záleží? Pokud nerozeznají komunismus od národního socialismu, je to jejich problém, ne náš!

V takovém případě projevují nedostatek inteligence, který je pro nás v každém případě činí nepoužitelnými. Nemůžeme dovolit našim nepřátelům, aby určovali, co je a co není názor národně socialistický, a rozhodně nemůžeme nechat všechny dobré věci marxistům jen proto, abychom se zavděčili lidem, kteří se pro nás stejně ukázali jako naprosto nepoužitelní. To už děláme příliš dlouho – a to je další důvod, proč byli marxisté tak úspěšní a mají...
dokázali ovládnout obrovské segmenty naší kultury a intelektuálního života, zatímco národní socialisté si dovolili cítit se povinni říct „ano“ NATO, společnému evropskému trhu, bombě, kapitalismu, neomezenému „svobodnému podnikání“ atd. Je načase, aby se to změnilo! Nedělejme dál to, co od nás lidé očekávají. Dělejme to, co nás národní socialismus učí – ne to, co si lidé myslí, že by nás měl učit.

V této souvislosti je smutnou pravdou, že mnoho národních socialistů se ve svém tradičním myšlení stalo obětí nejhoršího druhu.

Machine Translated by Google

pravicové, antikomunistické propagandy. Hlavní hrozba pro lidstvo rozhodně nepochází z Moskvy, Pekingu ani Havany. V žádném případě nelze vinit komunisty za žalostný stav dnešního světa – za zneužívání drog, kriminalitu, pornografii, jaderné zbrojení, rasovou integraci, znečištění a tak dále. Na vině je náš vlastní současný systém vlády – ani komunisté, ani Židé! Musíme si uvědomit, že tato zla vytvořili naši vlastní zkorumpovaní a morálně zkažení politici a burzovní makléři a že my, árijské národy světa, jsme sami dovolili, aby se to tak zhoršilo. Není to cizí vláda, ale tento současný systém, který ohrožuje existenci planety, a bez tohoto systému by dnes neexistoval žádný Sovětský svaz ani žádný jiný komunistický stát. Komunismus by byl během druhé světové války zničen, kdyby Západ nedal Sovětskému svazu potřebné zbraně a technologie. I dnes by se všechny komunistické státy okamžitě rozpadly, kdyby nebyly neustále podporovány západními vládami a bankéři, kteří vydělávají jmění na obchodu s těmito zeměmi – a na půjčování peněz. Komunisté si to jistě uvědomují a mají dost práce s udržováním východní Evropy v uzdě a zajištěním komunistického režimu v Afghánistánu, aby představoval vážné nebezpečí pro Západ. Je zajímavé, že tytéž nadnárodní korporace, které generují obrovské zisky na obchodu s komunistickým blokem, vydělávají další jmění na výrobě zbraní, o kterých se nás naši politici snaží přesvědčit, že jsou nezbytné k obraně proti komunistům – jako by se dalo cokoli ubránit zničením veškerého života v jaderné válce. To je samozřejmě naprosto absurdní – ale přesto je to politický a finanční systém, který pravice tak energicky podporuje.

Není o tom pochyb: Komunismus by byl jistě velmi nepříjemná věc, ale nebyl by to konec světa.
Křesťanská liberální demokracie by to s největší pravděpodobností dokázala! Ve východní Evropě je mnohem více rasové čistoty než kdekoli na Západě – jednoduše proto, že jejich neefektivní ekonomický systém nepřitahuje rozsáhlou imigraci z třetího světa; a rasové uvědomění Rusů, kteří jsou dominantním národem v

Machine Translated by Google

Sovětský svaz rozhodně slibuje lepší vyhlídky na přežití árijské rasy než vize liberálních a konzervativních amerických politiků. Je samozřejmě pravda, že komunismus teoreticky nepodporuje rasové principy – ale u komunismu jsou teorie a praxe dvě velmi odlišné věci. Materialismus nabízený Západem je nepochybně tady a teď atraktivnější, ale tento příjemný život bude spíše vystřídán potopou, která by mohla vyhladit veškerý život na Zemi. Se zdravým politickým systémem na Západě by však komunistické státy nemohly existovat.

Prostě by sami nebyli schopni přežít a jejich hladové obyvatelstvo by se vzbouřilo. Velmi podobná věc by se stala, kdyby komunisté ovládli Západ – jejich režim by nevydržel příliš dlouho.

V tomto bodě by se někdo mohl zeptat, zda bychom neměli zrušit veškeré řeči o národním socialismu a svastice a přestrojit se za „skutečné“ levičáky s novou myšlenkou, kterou by bylo možné lidem snadno prodat pod jiným jménem. To samozřejmě není možné. Pokusit se o takový přístup znamená podceňovat naše nepřátele. Těm jméno ani symbol opravdu nevadí.

Vadí jim ta myšlenka a tu nelze skrýt k nepoznání. Náš nepřítel se vždycky postaví proti všemu, co je dobré.
pro naše lidi a oni by – právem! – tvrdili, že jsme jen „nacisté“. Pak bychom museli vynaložit spoustu úsilí na „dokázání“, že jimi nejsme. To by bylo absurdní. Mnoho organizací se o to pokusilo; žádná nikdy neuspěla.

Existuje jen ta obtížná cesta: dokázat, že národní socialismus není tím, co si lidé myslí, a že je jediným způsobem, jak zajistit přežití života na této planetě. Víme, že jsme ve slabé pozici, ale upřímně řečeno, měli bychom být spíše rádi, že se nemusíme bát převzetí moci právě tady a teď. Prostě bychom to nezvládli. To je jeden z nepříjemných faktů, které mnoho národních socialistů – a lidí, kteří si říkají národní socialisté – zřejmě zcela přehlíží. Získání mas na jejich stranu zítra, kdy... by nám moc nepomohlo...

Machine Translated by Google

Nemáme potřebný počet nacistických expertů, abychom zajistili fungování nacistického státu. Potřebujeme ekonomy, právníky, administrátory, biology atd., kteří jsou zároveň nacistickými socialisty. Moc nesmí být nikdy cílem sama o sobě. Chceme vytvořit Nový řád, protože chceme lepší svět, ale lepší svět nelze vytvořit jen tak z čistého nebe. K provedení takového úkolu je zapotřebí mnoho oddaných lidí s důkladným vzděláním: a právě teď je důležitější získat si na svou stranu několik těchto lidí, než svádět prohranou bitvu v ulicích, abyste zapůsobili na řadu bigotních a poražených.

Národně socialistické Německo nám opět poskytuje velmi poučný příklad. Jedním z důvodů, proč experiment s vytvořením národně socialistického řádu hned od začátku nemohl být dokončen a nový stát nemohl přežít tlak vnějšího světa, bylo to, že Adolf Hitler se musel spoléhat na velké množství odborníků, kteří k národnímu socialismu cítili jen opovržení. Prostě neměl čas vyškolit a vzdělávat dostatek národních socialistů, protože se musel soustředit na získání lidu dříve, než se moci ujmou komunisté. Měli bychom být vděční, že takové starosti nemáme. Za současných okolností bychom stejně nikdy nemohli dosáhnout revolučního vítězství, proto se soustřeďme na položení pevného základu pro budoucí masové hnutí.

Buďme však realisté. I tohle by mohla být prohraná bitva.
Nemáme žádnou záruku, že někdy vyhrajeme. Abychom byli upřímní, nemáme nic než velmi vágní naději, která by nás podporovala v víře, že můžeme vyhrát. Nicméně samotná příroda může lidstvo vymazat z povrchu zemského, protože zanedbala zákony vesmíru. To je to, co nás může čekat. My, národní socialisté, jsme se však rozhodli takový vývoj nepřijmout bez boje – ani navzdory všem očekáváním! Ale nechceme být mučedníky pro ztracenou věc – a přesně tím se staneme, pokud se budeme držet starých způsobů. Jako hnutí jsme dosud byli pozoruhodně neúspěšní. Je čas se probudit a uvědomit si skutečný význam našich myšlenek. Prvním krokem je stát se revolučními profesionály. Musíme nechat za sebou všechny polovičatých pravicových postojů a uvědomit si, že jsme levičáci...

Machine Translated by Google

křídelníci. Dále bychom měli přestat vinit ostatní za naši bídu. Ve všech ohledech jsme si byli sami svými nejhoršími nepřáteli a nepotřebujeme žádné obětní beránky! Jakákoli změna, po které toužíme, musí začít jako změna základního postoje našich vlastních lidí. Je to těžký úkol – ale pomyšlení na to, co se stane, když nevyhrajeme, stojí za to to zkusit!